VI. évfolyam, 48. szám

1950 november 23

Ludas Matyi

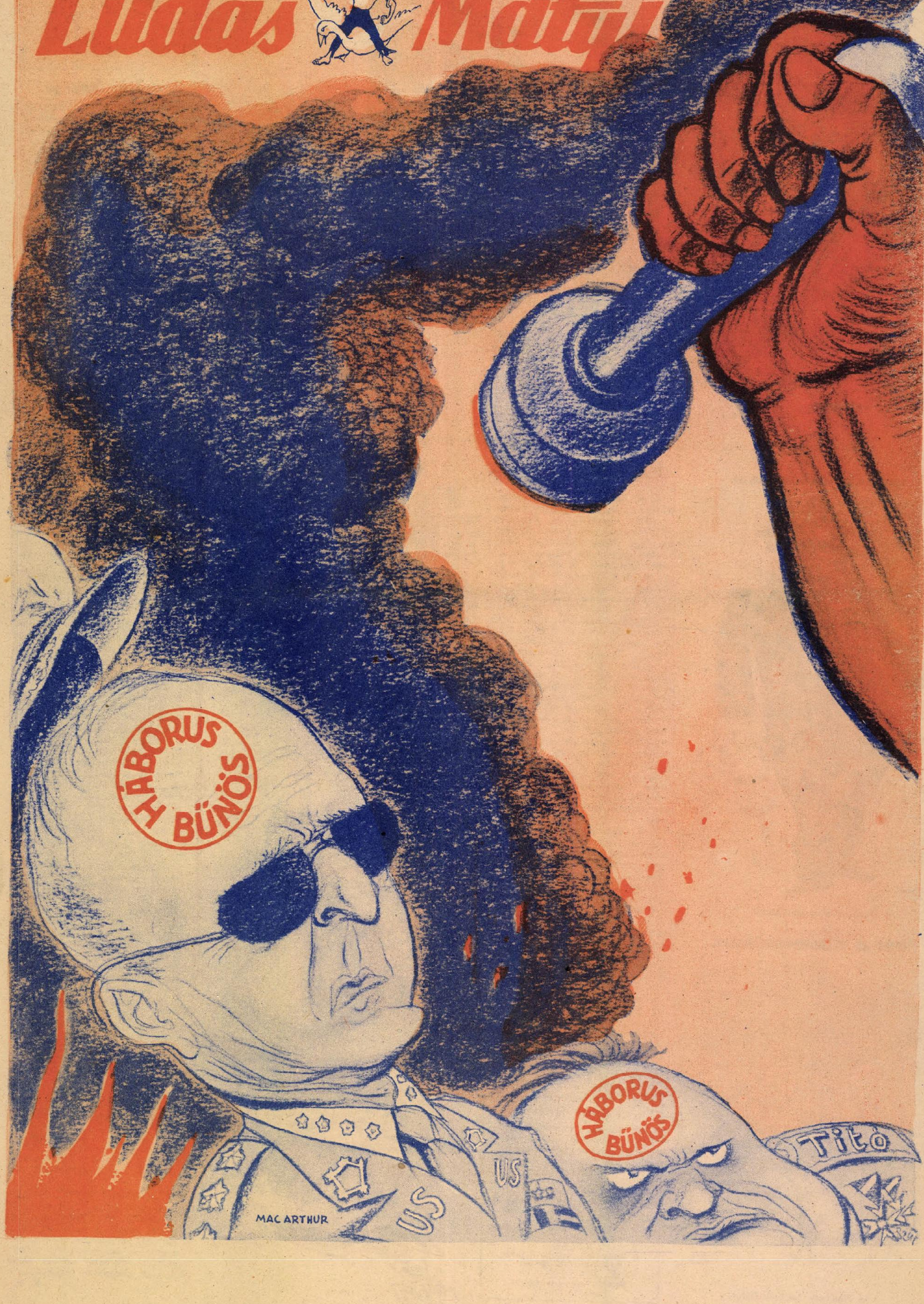
HÁBORUS BŰNÖS
MAC ARTHUR
US
US
HÁBORUS BŰNÖS
Titó

70 fillér

Hol van a vasfüggöny?

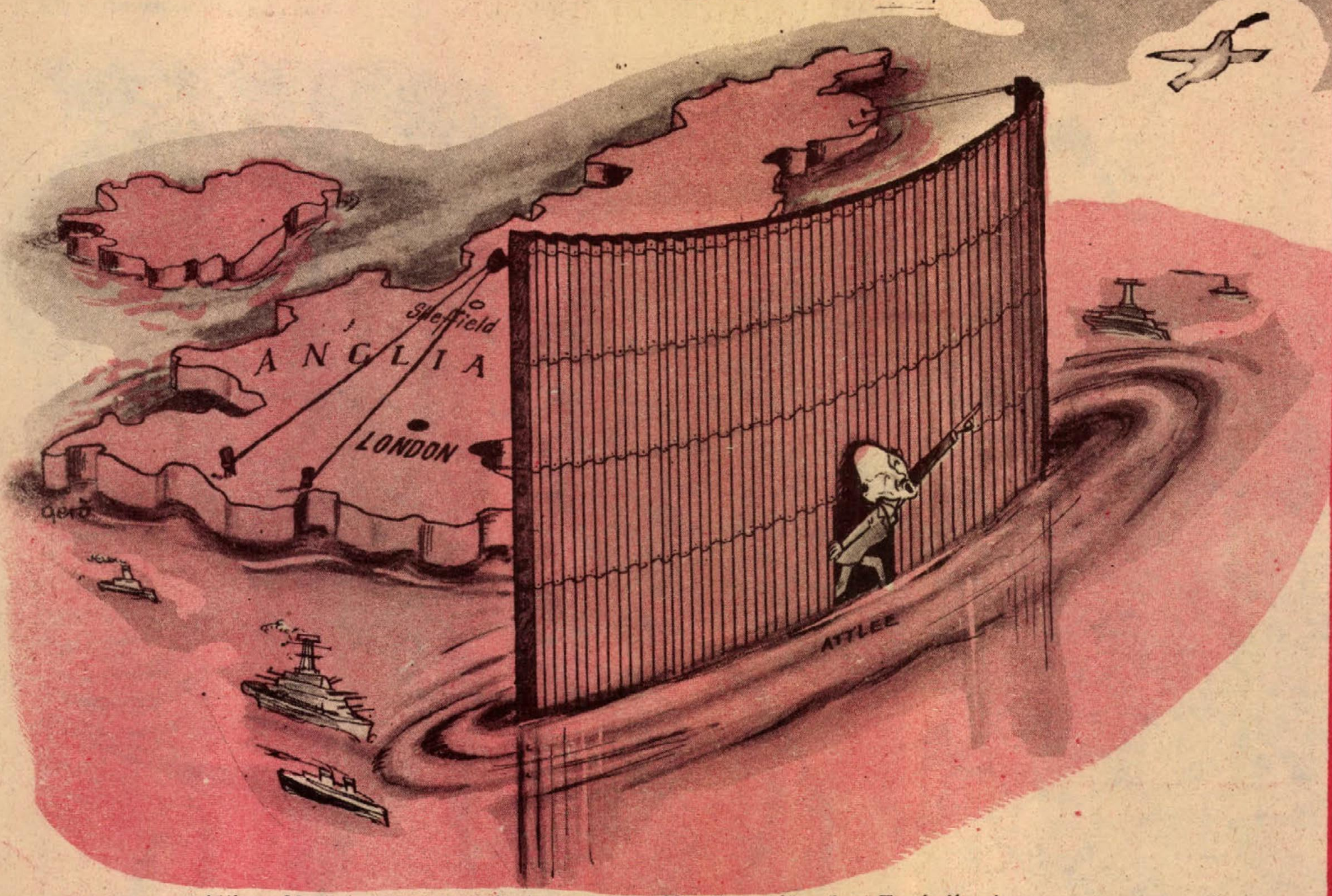

Attlee: Most bebizonyítottuk, hogy igenis létezik vasfüggöny Európában!

Anglia: rendőrállam

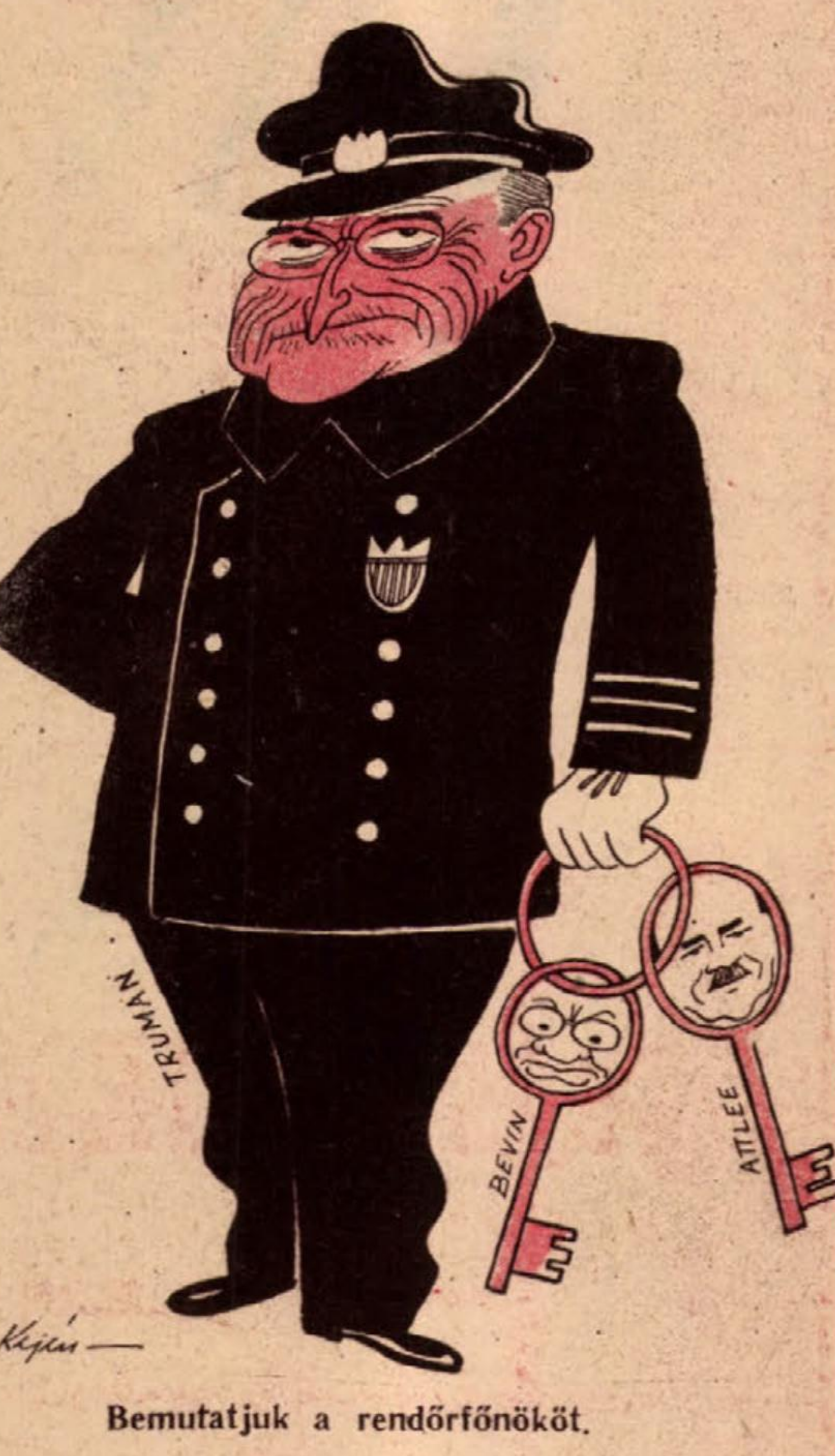

Bemutatjuk a rendőrfőnököt.

Akár a villamosutasok

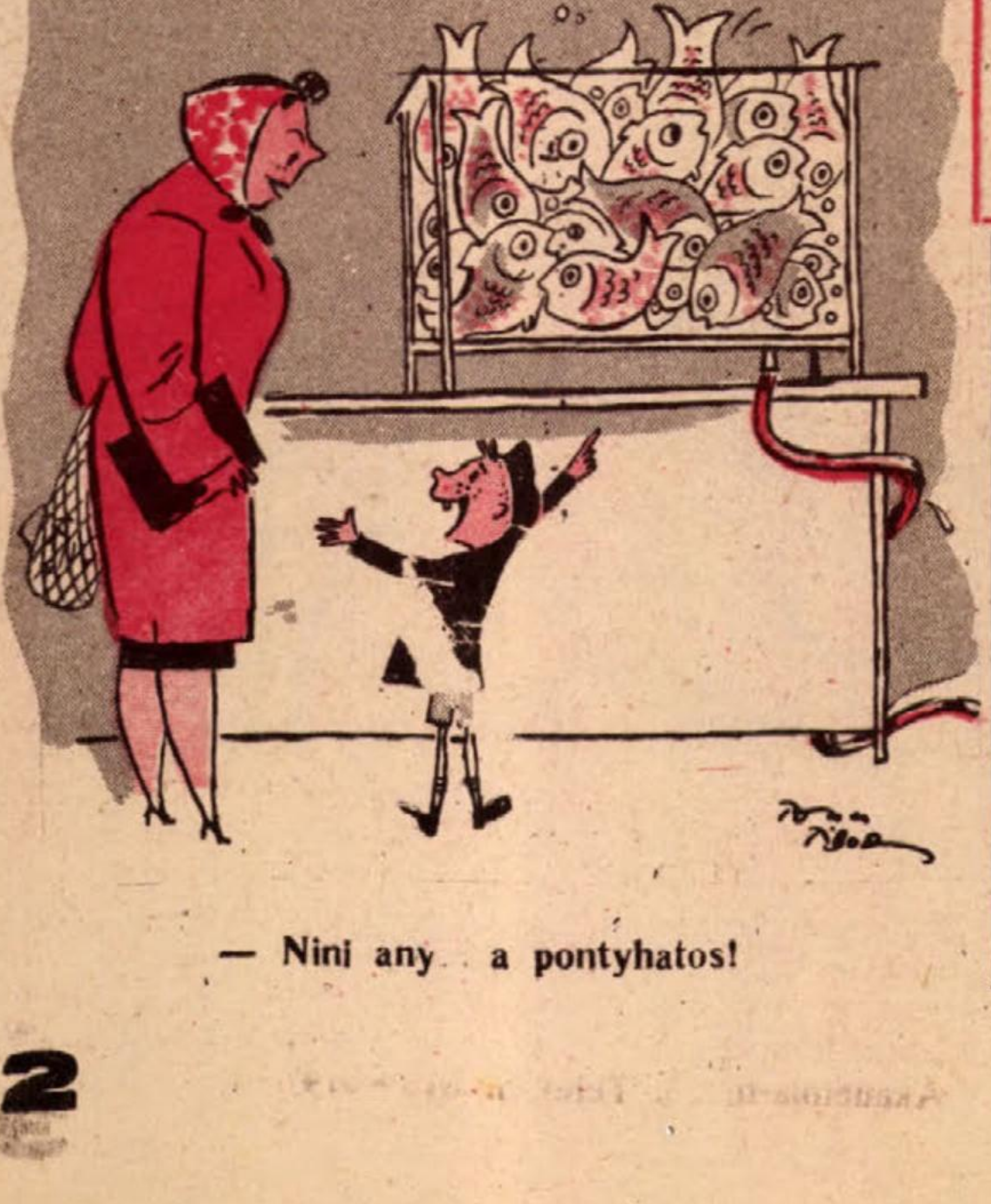

— Nini any. a pontyhatos!

Rendőri jelentés

A. F. Smith rendőrőrmester jelentése az angol belügyminiszterhez:

„1950 november 11-én Doverben feltartóztattam egy gyanús idegent, aki egy Pierre Joliot-Curie névre ellátott igazolványt mutatott fel. Az ismeretlen férfiú bevallotta, hogy atomrombolással foglalkozik, tehát feltehető, hogy a közvagyonban kárt okoz, rombol. Feltehető az is, hogy régi bűnöző, mert zavaros vallomásából kiderült, hogy valamilyen Nobel-díjat is tűztek ki a fejére romboló tevékenységéből kifolyólag. Valamiféle atommáglyával is foglalkozik, amiáltal könnyen tűzveszélyt okozhat. A keresztkérdések súlya alatt megtört és bevallotta, hogy a béke híve. Bűntársai közül csak néhányat volt hajlandó megnevezni, s mint mondotta, a többi nyolcszázmilliót nem tudja végigmondani. Bűnös tevékenységei közül megvallotta még, hogy a háborús veszélyt akarja elhárítani a világ feje felől, s ezzel Amerika-ellenes beállítottságát leplezetlenül kinyilvánította. A motozás során egy galamb képét, egy olajágat és még más felforgató tárgyakat találtam nála. Amikor megkérdeztem tőle, hogy rokonszenvezik-e a kommunistákkal, nyiltan, a legnagyobb nyugalommal azt mondta, hogy igen. A kihallgatás során cinikusan bevallotta, hogy a béke híve, ellene van az atombomba használatának, szívesebben veszi, ha az emberek a kertjüket művelik, minthogyha szuronyt szúrnak egymás hasába. Az erkölcsi züllésnek hasonló megdöbbentő megnyilvánulásával szemrebbenés nélkül vallotta, hogy véleménye szerint helyesebb, ha a kisgyerekek nyugodtan játszanak a kertben, minthogyha légibombázással elpusztítják őket. Ezekután ezt a gyanús idegent habozás nélkül kiutasítottam.

Maradtam Tru... izé Attlee és Eden uraknak alázatos szolgája,

A. F. Smith,
Őfelsége őrmestere.

Ludas Matyi
Főszerkesztő: **GÁBOR ANDOR**
Felelős szerkesztő: **GÁDOR BÉLA**
Szerkesztő: **TABI LÁSZLÓ**
Kiadja a Szabadság Lapkiadó-vállalat.
Felelős kiadó: **GOLÁCS ERNŐ**
Szerkesztőség:
Budapest, V., Honvéd-utca 10.
Telefon: 127—750, 128—031.
Kiadóhivatal:
Budapest, VIII., Blaha Lujza-tér 3.
Telefon: 143—012, 143—017.
Nyomatott
a Budapesti Szikra Nyomda
offset-körforgógépén
V., Honvéd-utca 10.
Felelős nyomdavezető:
Radnóti Károly

Nyugatnémetországban

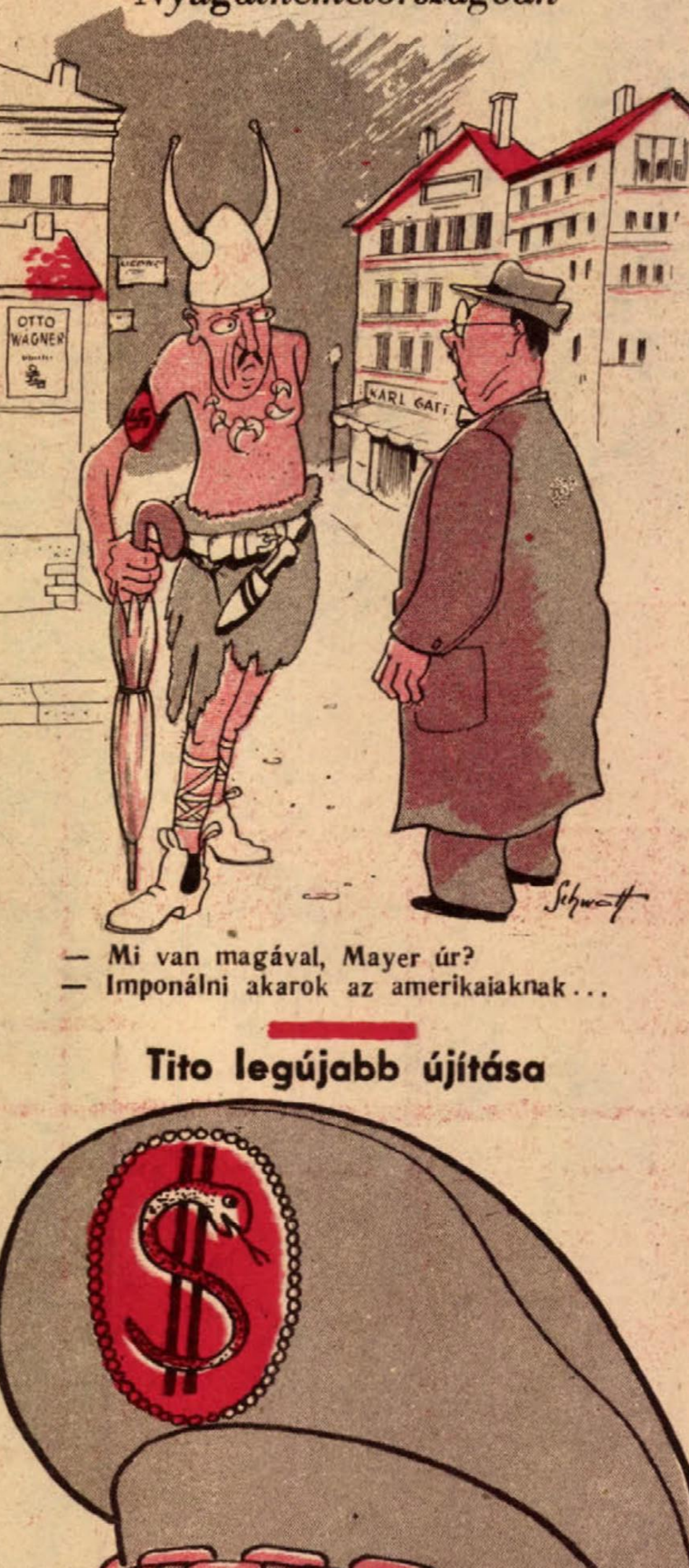

— Mi van magával, Mayer úr?
— Imponálni akarok az amerikaiaknak...

Tito legújabb újítása

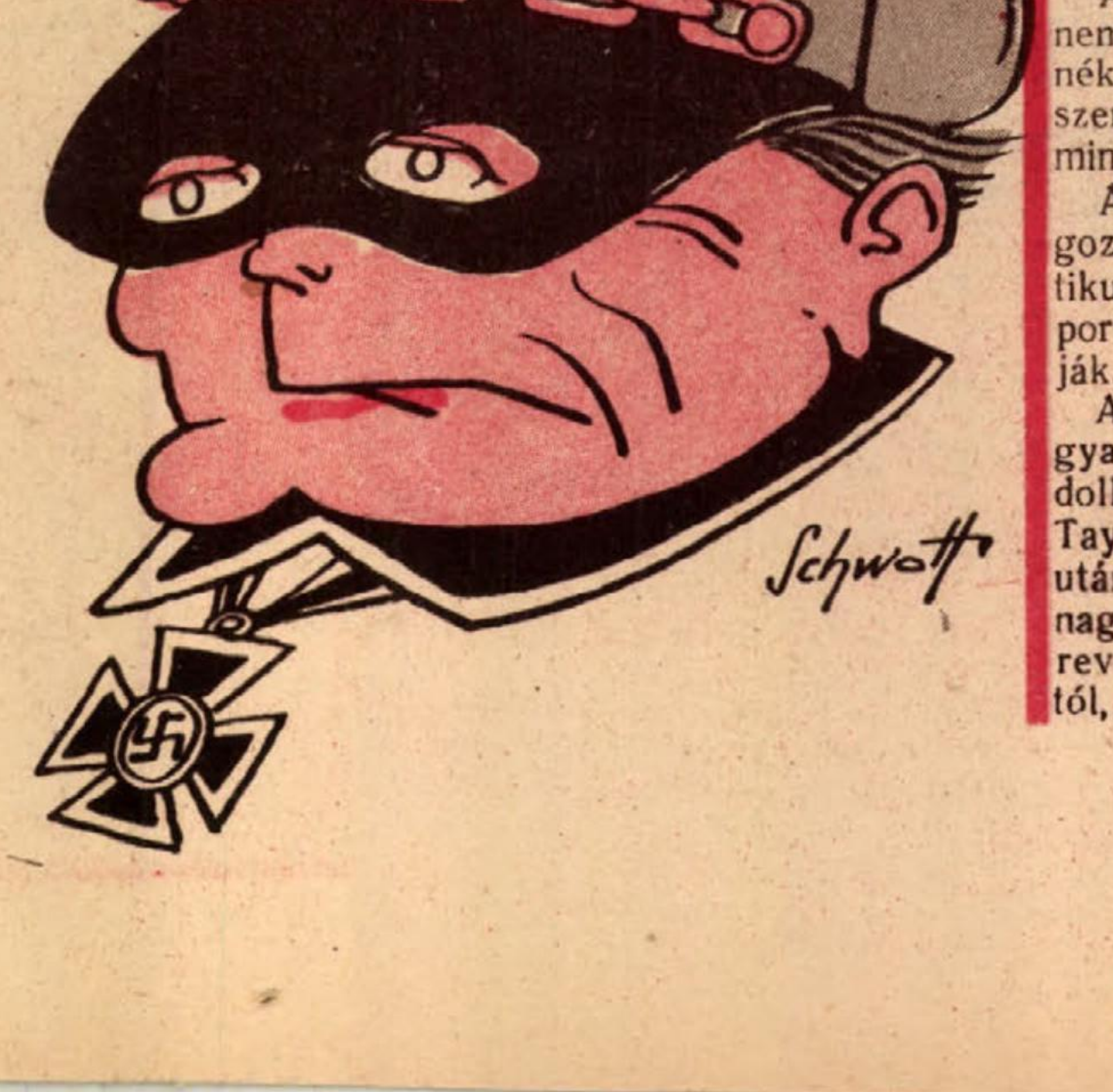

AMERIKAI élményeim

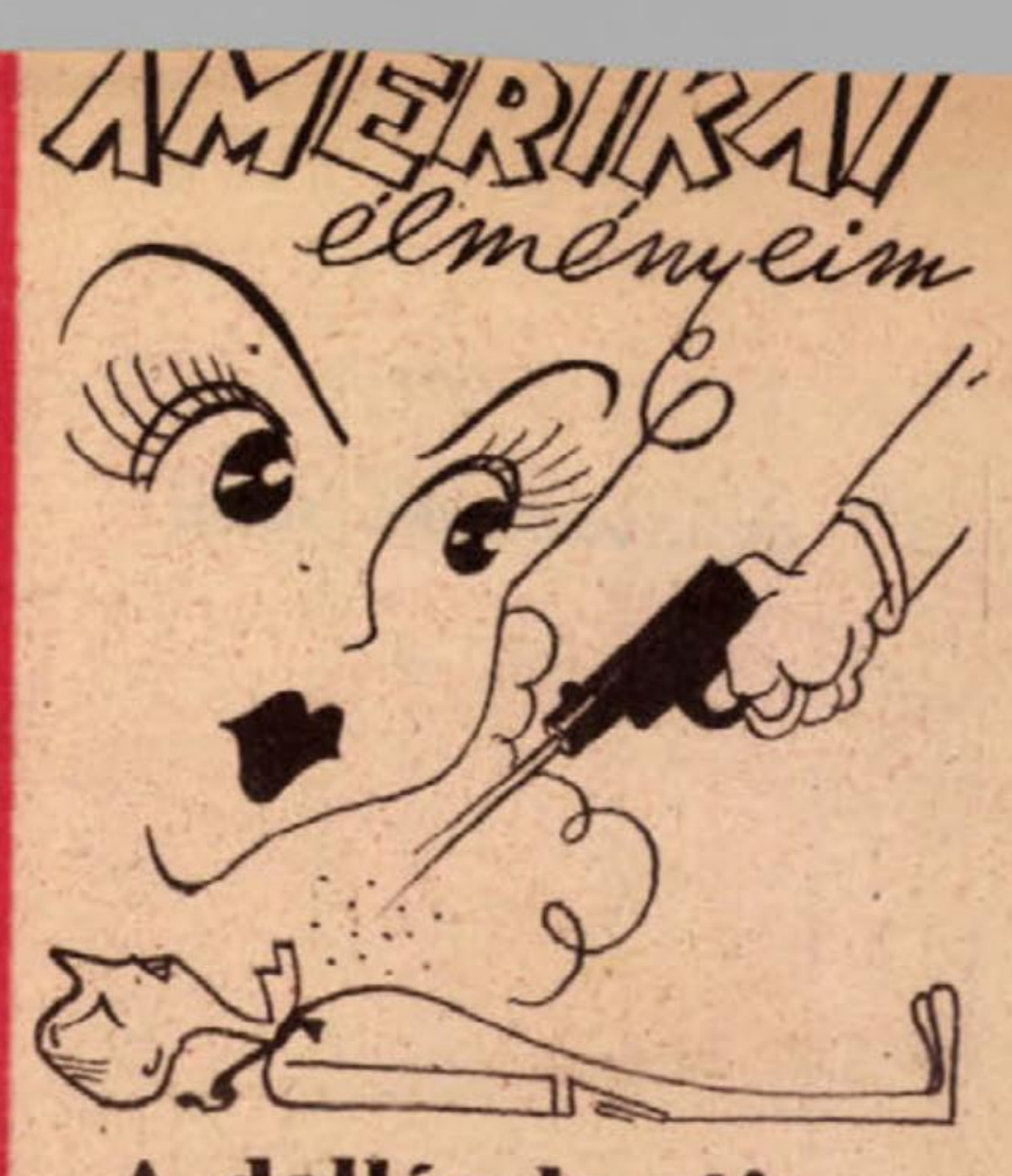

A dollár hazája

Amerika nem más világrész, mint ahogy sokan képzelik, hanem más világ, ahol a dollár az uralkodó istenség.

A demokrácia és a Rockefellerek, Astorok, Gouldok, Hearstök hazájában áttörhetetlen kasztrendszer van; a **pénz** és ezt az amerikai kínai falat lehetetlen áttörni.

— Nem barátkozhatok egy ötvendolláros emberrel, — mondja gőgösen a „hetvenötdolláros ember" vagyis az, aki hetvenötöt keres hetenként és aki nem is álmodozik arról, hogy bármilyen viszonyba kerüljön egy „kétszázdolláros emberrel".

Az egyszerű halandók felett uralkodnak aztán isteni rangban a milliomosok, akiket már egyáltalában nem lehet földi ranggal mérni, akikre nem vonatkoznak a törvények, vagy semmi olyasmi, ami földi halandókra nézve kötelező.

Még a milliomosok között is külön tábornoki rangja volt Hearstnek, az újságkirálynak, aki beleszeretett egy Marion Davies nevű csinos, szőke lányba, s akit több lelkesedéssel vett körül és több pénzzel, mint feleségét és gyermekeit.

Marion Daviesnek csak Los Angelesben tizenhét háza volt, nehogy megúnja az egyiket és akkor aztán kinn aludjon az utcán, a padon, vagy a fa tetején. A szép Marion azonban nem volt boldog. Moziszínésznő szeretett volna lenni.

Hearst bólintott, helyeslése jeléül és gyors egymásutánban a következőket csinálta:

Megvásárolta a Metro-Goldwyn-Mayer filmgyár részvénytöbbségét, mert kerülte a vitát.

Építtetett egy mozipalotát New-Yorkban, amiről oldalakat írtak az újságok és leszögezték, hogy ebben a színházban, amit elneveztek röviden MARION DAVIES THEATRE-nek, kizárólag Marion Davies-filmeket fognak játszani.

Leszerződtette Amerika „legjobb" íróit, Ben Hechttel az élükön, megvette a legjobb filmrendezőt, King Vidort, naponta jelentek meg cikkek a legjobb írók tollából arról, hogy milyen kesztyűt hord Marion Davies, mi a véleménye Marionnak a külpolitikai helyzetről, milyen könyveket olvas Marion és mit szokott reggelizni.

Elkészült az első milliódolláros Marion Davies-film és a közönségnek, ha tetszett, ha nem, meg kellett tanulni a nevét, el kellett viselni a filmjeit.

Már híres sztár volt Davies kisasszony, amikor Hearst váratlanul megérkezett a színésznő egyik kastélyába és éppen akkor nyitott be az ajtón, amikor egy Taylor nevű filmrendező jött le a lépcsőn, amely a lány hálószobájába vezetett.

Hearst nem tűnődött ezen sokat, mint az egyszerű emberek, hanem előkapta revolverét és hatszor belelőtt a filmrendezőbe, aki holtan bukott le a lépcsőkön.

Az újságkirály ekkor körülnézett és látta, hogy a gyilkosságnak csak egy tanúja van: a házivarrónő. Odafordult a nőhöz:

— Te nem láttál semmit, nem hallottál semmit, megértetted? Mennyit akarsz?

A varrónő mosolygott: — Nekem nem kell pénz. Filmkritikus szeretnék lenni. Azt hiszem egy ötéves szerződés az Examinernél, jót tenne mindkettőnknek.

A varrónő ma is Hearstéknél dolgozik, rettegett és gazdag filmkritikus, egy leírt szava felemel, vagy porbasujt. Luella Parsonsnak hívják.

A gyilkossági ügyből még tárgyalás sem lett soha. A megfelelő dollárokért megállapították, hogy Taylor öngyilkos lett, de halála után még ötször magábalőtt, mert nagyon el volt keseredve, aztán a revolvert messzire eldobta magától, mert undorodott mindentől.

K. P.

Két békeharcos

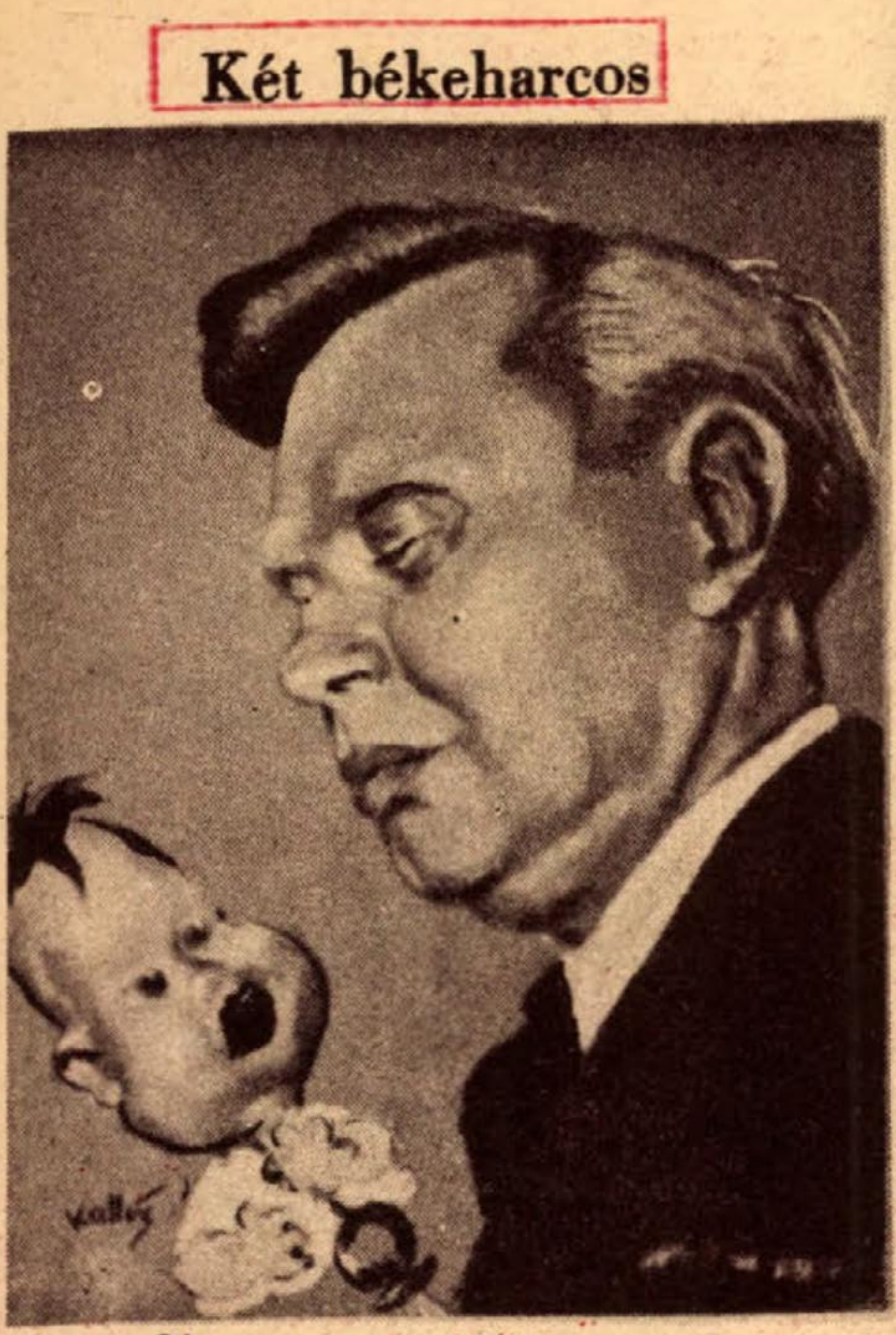

Obrazcov, a bábjáték világhírű művésze.

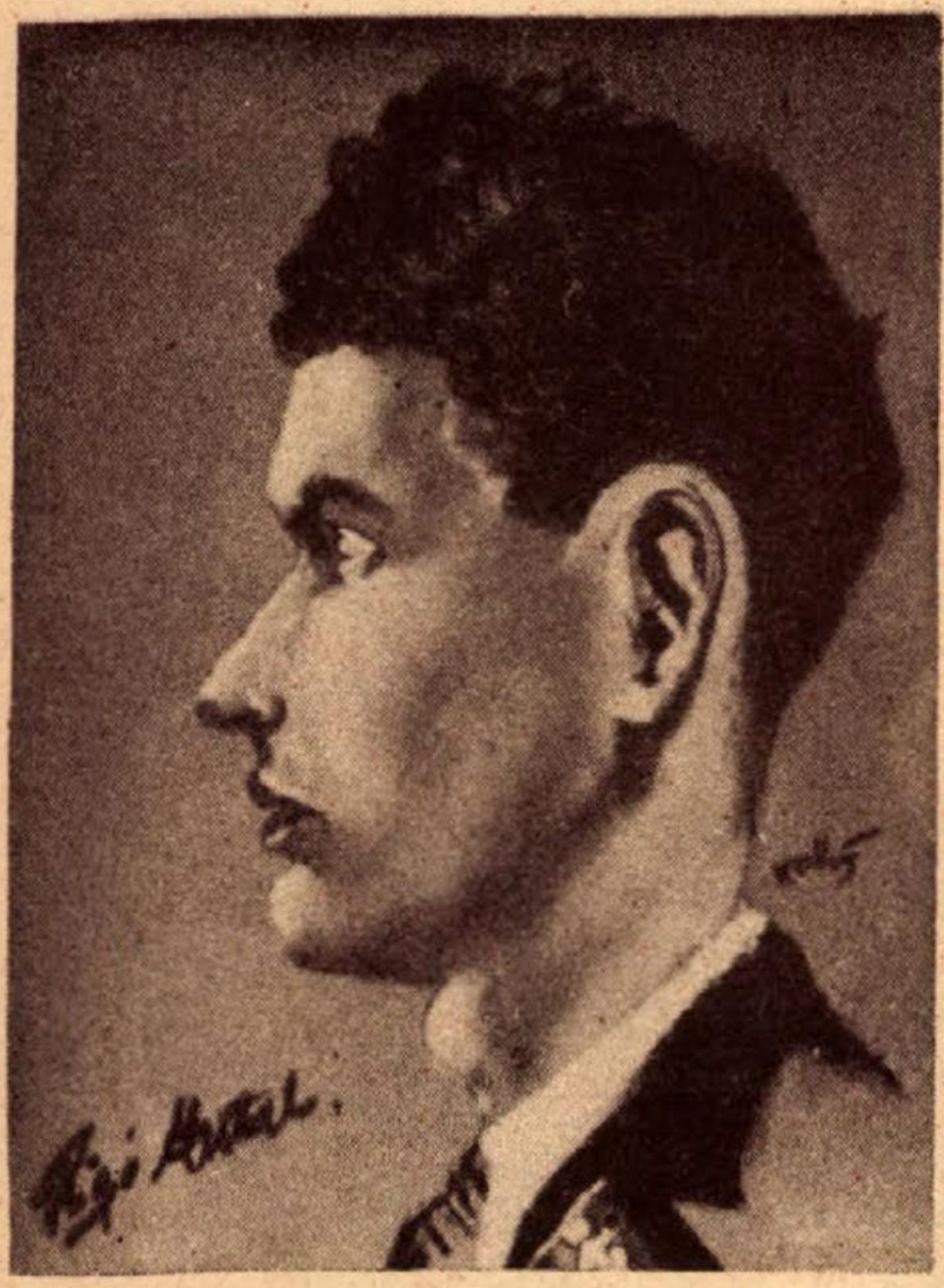

Rigó Antal, a Salgótarjáni Acélárugyár 22 éves sztahánovista ifjúmunkása.

A Cukrászati Vállalat repülőgépen szállítja vidékre a cukrászsüteményt

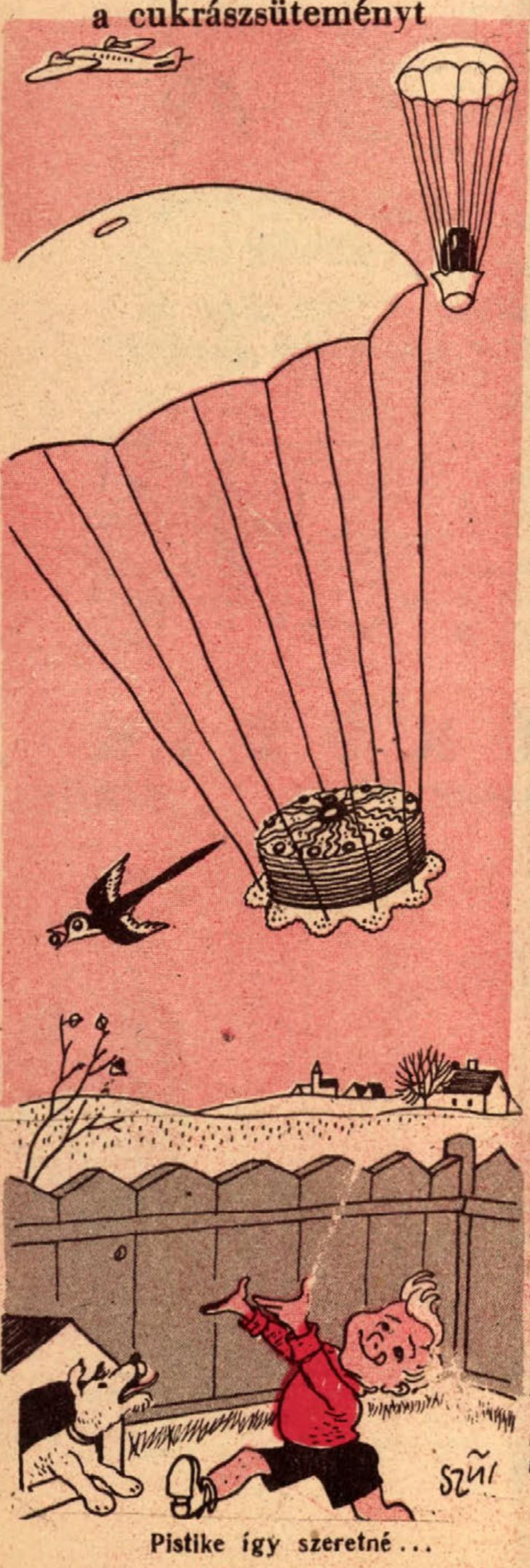

Pistike így szeretné …

A volt akadémiai főtitkár nyilatkozik

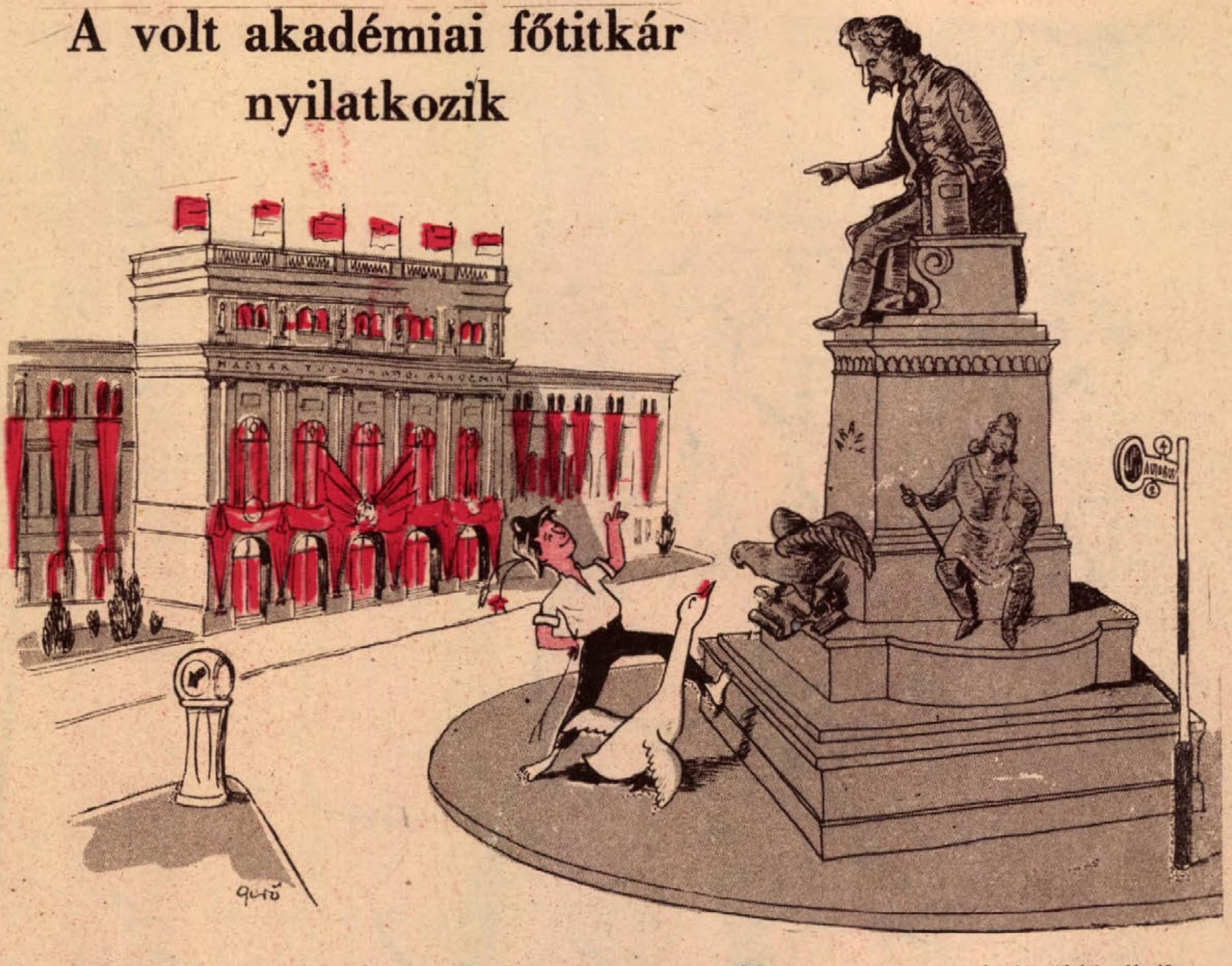

Ludas Matyi: Mi az, János bácsi, hiszen maga a Múzeum előtt szokott üldögélni?

Arany János: Igen, fiam, de eljöttem, hogy meggratuláljam az Akadémiát a 125-ik születésnapján és megmondjam, hogy ilyen Akadémiának szerettem volna én is a főtitkára lenni!

Csomádi szerelmei

Csomádi főosztályvezető egész tizenhároméves koráig tele volt erkölccsel és etikával, amikről akkor még nem tudta, micsodák. Most már tudja és úgy tudja, hogy az erkölcs mindenki számára érvényes, ami nem Csomádi. Csomádi úr ugyanis nem tehet róla, vérmes ember, az is volt világéletében s bár jelenleg is van két menyasszonya, meg egy póttartalékos kislány a Kocka-féle virágüzletben, a hivatalban is cserkészget a fiatalabb másnemű között.

— Fiam — mondta Sárának, az új gépírókisasszonynak, — este gépelünk. — Közben beteg békát idéző halszemével ledéren kacsintott s dőlt belőle a kíváncsi firtatás, vajjon kötélnek áll-e a menyecske és tényleg gépelni akar-e este.

Na jó, leszállt a hajnalcsillag az égre, Csomádi testét birtokba vette a mámor és elkezdett diktálni:

„Felszólítjuk … felszólítjuk, hogy a tartozás … hm … Sárika, tudja, hogy magának milyen szép bokája van?“

— Gépelünk — fogadta lelkes örömtelenséggel Sárika a közlést.

— Felszólítjuk … a szeme is szép, a szája is, a füle is, nem Sárika, maga többet érdemel az élettől, maga, maga …

Ezeket persze nem így mondta, ilyen gyors egymásutánban Csomádi, hanem avval a tökéletes módszerrel, avval a fölényes technikával, amit annyira megcsodált volt főnökénél, Merlich kegyelmes úrnál, aki hetente átlag három kislány szerelmét utaltatta ki magának.

Sárika azonban úgy tudta, hogy 1950-ben élünk, s szemérmének teljes latbavetésével tiltakozott a Merlich-féle technika ellen. Csomádi is belátta, hogy tévedett és kritikát gyakorolt Sárika bokája és írástechnikája felett s nem volt csoda, hogy három nap múlva más verte Csomádinál a billentyűket. Ez a másvalaki Mádainé volt.

— Asszonyom, valami különös íze, valami különös lényege, valami különös sikkje van magának, látszik magán, hogy más, mint a többi, maga többet érdemel az élettől, maga … maga …

Ezt Mádainé is belátta, s Csomádi csókját extázis helyett két egyforma pofonnal viszonozta. Ezekután Csomádi döntött.

— Ez a Mádainé — magyarázta többeknek — kérlekszépen benneteket, nem megfelelő. Áthelyezem az iktatóba, abba a sufniba, ott talán még tudják valamire használni. — A rossz nyelvek szerint Mádainé megszegte a hivatali titkot is, kenyeret lopott a péknél s apja volksbundista, anyja pedig a Schlachta Margit volt. Ezekután az iktatóban sem lehetett megtűrni s Csomádi uralta a terepet. Ő volt az üzem Don Juanja, útálták, mint a guanót, amely madártáplálék, de már feldolgozva. Ügyes Don volt s bár Lepnikné, Lenke, Gizi ki is kosarazta, Hiszti Micinél nyitott ajtón dörömbölt.

Mici lett hát a jobbkéz, a főosztályvezető üdvöskéje és hatvankilós egyéniségét őrjöngő szerelemmel imádta Csomádink, s ez már rekord volt az utóbbi időben. Két hét után azonban a betelt szerelmes sóvár dühével vetette magát Bobákné után. Na persze, előbb meg kell nézni a Bobáknét, hogy milyen munkaerő. Bobákné rossz munkaerő volt, a lába vádliban vastag, kezei aránylag nagyok s különben is Csomádi nem szerette az olyan embereket, akik két tanú előtt szembeköpték.

Aztán jött Lóth Jolán, szép mint a hamvas barack, egy pillanat alatt bevette Rómeó szívét, aki örömmel csámcsogott:

— Új hús, jó kis csibe, ezt megteszem helyettesemnek. S indult rohamra. A lelkét, az eszét s édes kis szobáját ajánlotta fel Jolánkának, ahol remekül lehet klasszikus irodalmat, Török Rezsőt és Max Brandot olvasni.

Jolánka azonban makacs volt és hajthatatlan, ám Csomádi rajongott, mint egy trubadur s kedvét csak a boxbajnok-vőlegény vette el, aki egy ózondús, enyhén meleg nyári éjszakán, mikor ragyogtak a csillagok, s a hold árván bolyongott, tizenhat horogütést kevert le Don Guanonak.

Ezt, amikor a vőlegény lőtávolon kívül volt, Csomádi borzalmas fenyegetéssel viszonozta, majd összeesett s csak három hét múlva, a fegyelmi ülésen tért magához.

Amikor közölték vele, hogy már nem főosztályvezető többé, sőt ki van rúgva, újra elájult, de aztán megnyugodott, mert azt kápráztatta szeme, hogy az egyik nőtag, ha útálattal is, de valami kacér és ábrándos csodálattal nézi őt.

Nagy S. József

Úgynevezett…

Az angol reakciós sajtó a Békevilágkongresszus elé kitartóan odateszi az „úgynevezett“ jelzőt. „Az úgynevezett Békevilágkongresszus“ — írják, mintha ezzel kevésbbé lenne kongresszus, kevésbbé érdekelné az egész világot, s kevésbbé szolgálhatná a békét. Maga az „úgynevezett“ jelző más viszonylatban külön jól használható. Például:

Anglia, ez az úgynevezett szabad állam, amely úgynevezett szövetségi viszonyban áll az Egyesült Államokkal, rendkívül büszke az úgynevezett demokratikus szabadságjogaira. Az úgynevezett munkáskormány, amelyben úgynevezett munkásvezérek foglalnak helyet, úgynevezett törvényes intézkedésekkel akadályozta meg a Békevilágkongresszus legtöbb résztvevőjének beutazását az úgynevezett Egyesült Királyság úgynevezett szabad területére. Az angliai úgynevezett szabad véleménynyilvánítás nagyobb dicsőségére az angol hatóságok úgynevezett egyéni elbírálással utasították vissza egy sereg békeküldött beutazási kérelmét Nagybritannia úgynevezett felségterületére. Ezt a világ közvéleménye felé úgy tüntették fel, mint egy úgynevezett szuverén kormány úgynevezett önálló intézkedését, s úgynevezett törvényes jogokra hivatkoztak. Az úgynevezett miniszterelnökök és az úgynevezett belügyminiszter azzal indokolta meg ezeket az úgynevezett törvényes lépéseket, hogy a Békevilágkongresszus sérti az úgynevezett angol életformát. Az úgynevezett őfelsége úgynevezett ellenzékének úgynevezett vezére, Churchill is kifejtette, hogy ő nem vágyik békére, legföljebb csak úgynevezett békére.

A Wall Street megint bebizonyította, hogy éberen őrködik Anglia úgynevezett függetlensége fölött.

(Ujsághír: Nyugatnémetországban egy tudós patkányhússal akarja táplálni a munkásságot)

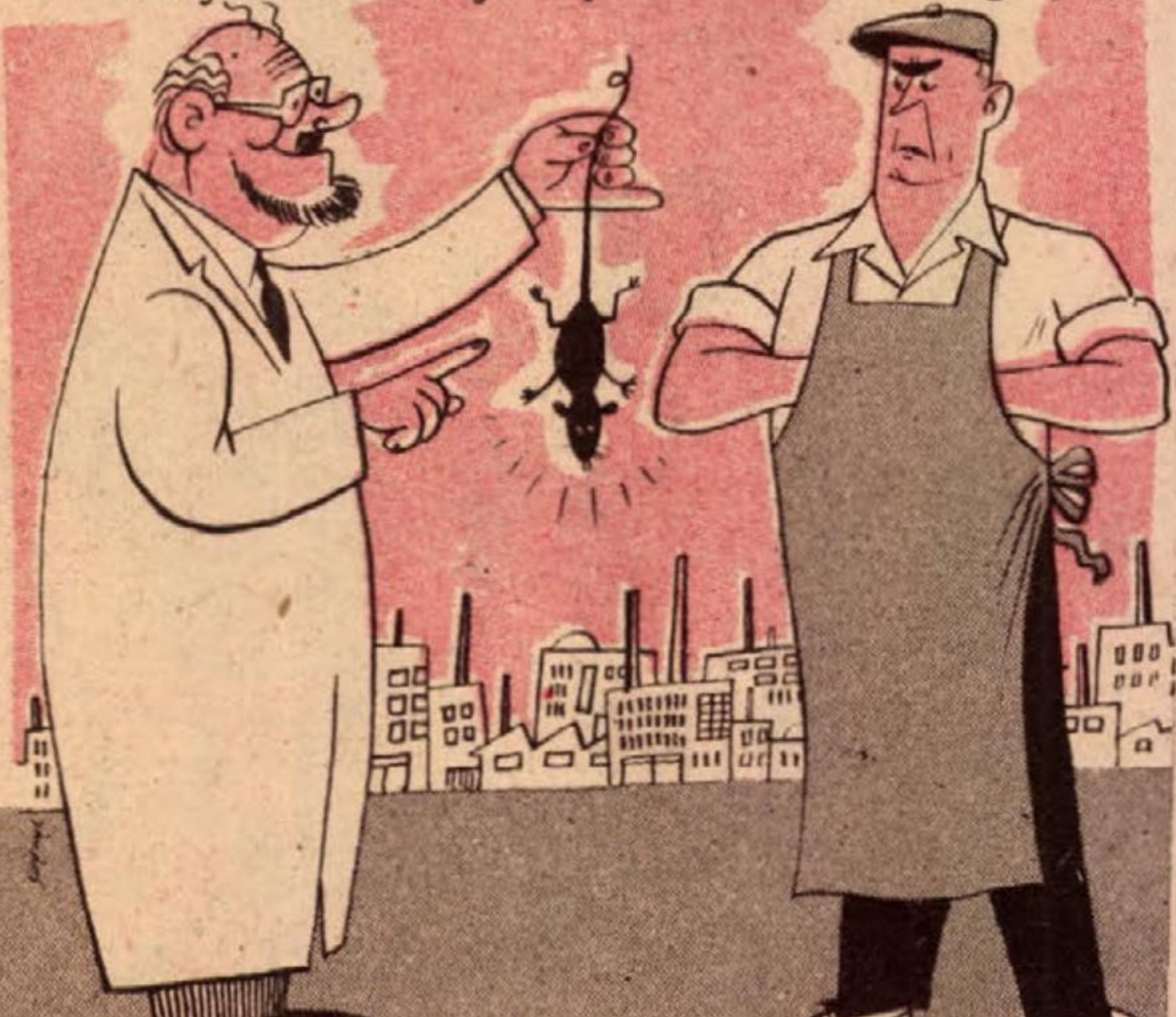

A tudós: Nem rossz étel a patkányhús, kedves barátom.

Munkás: Nem csodálom, hogy ezt mondja, hiszen maga Trumannal is meg van elégedve.

Kizárólag futballisták figyelmébe

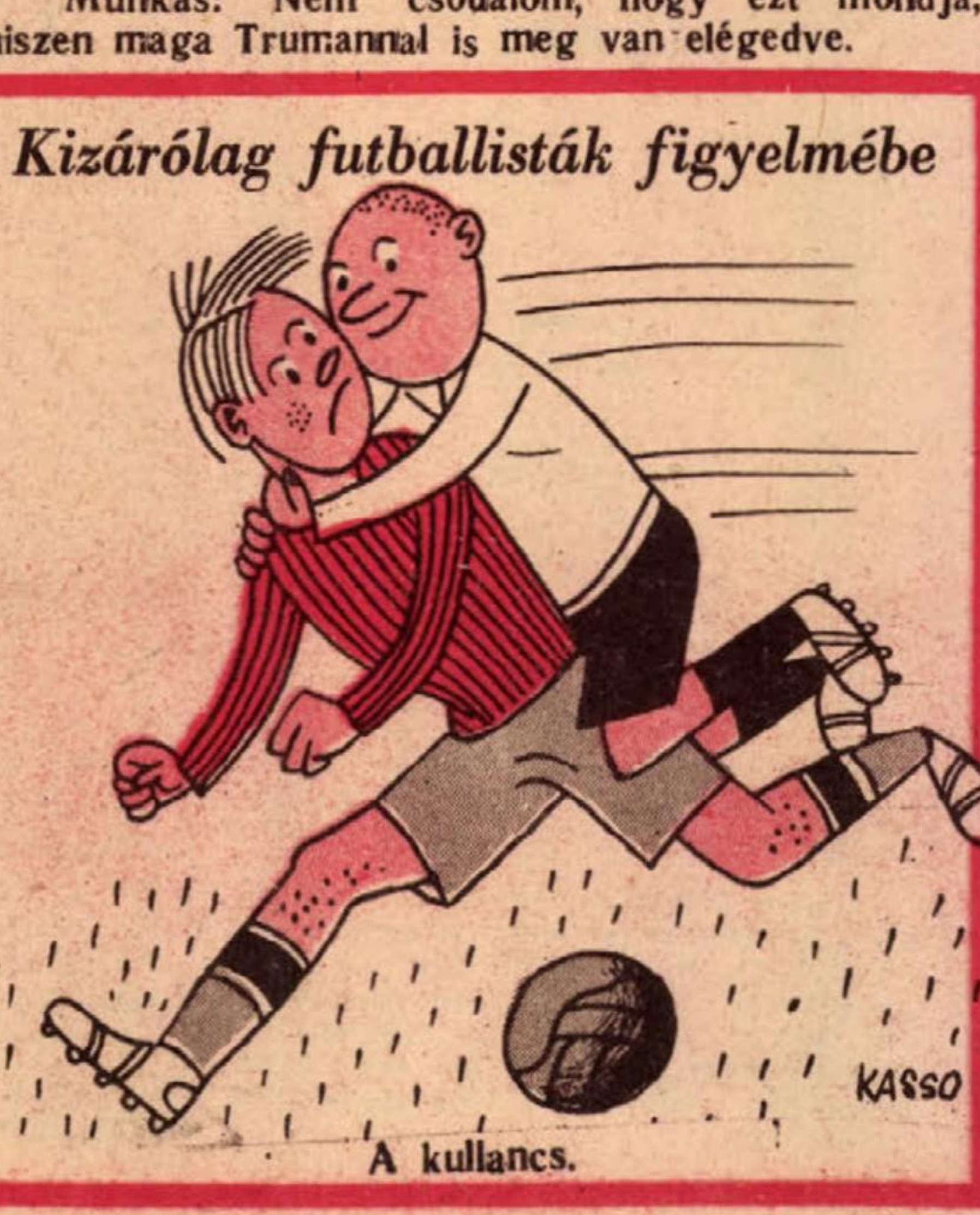

A kullancs.

Murmanszki vizeken „halászott“ egy angol hajó

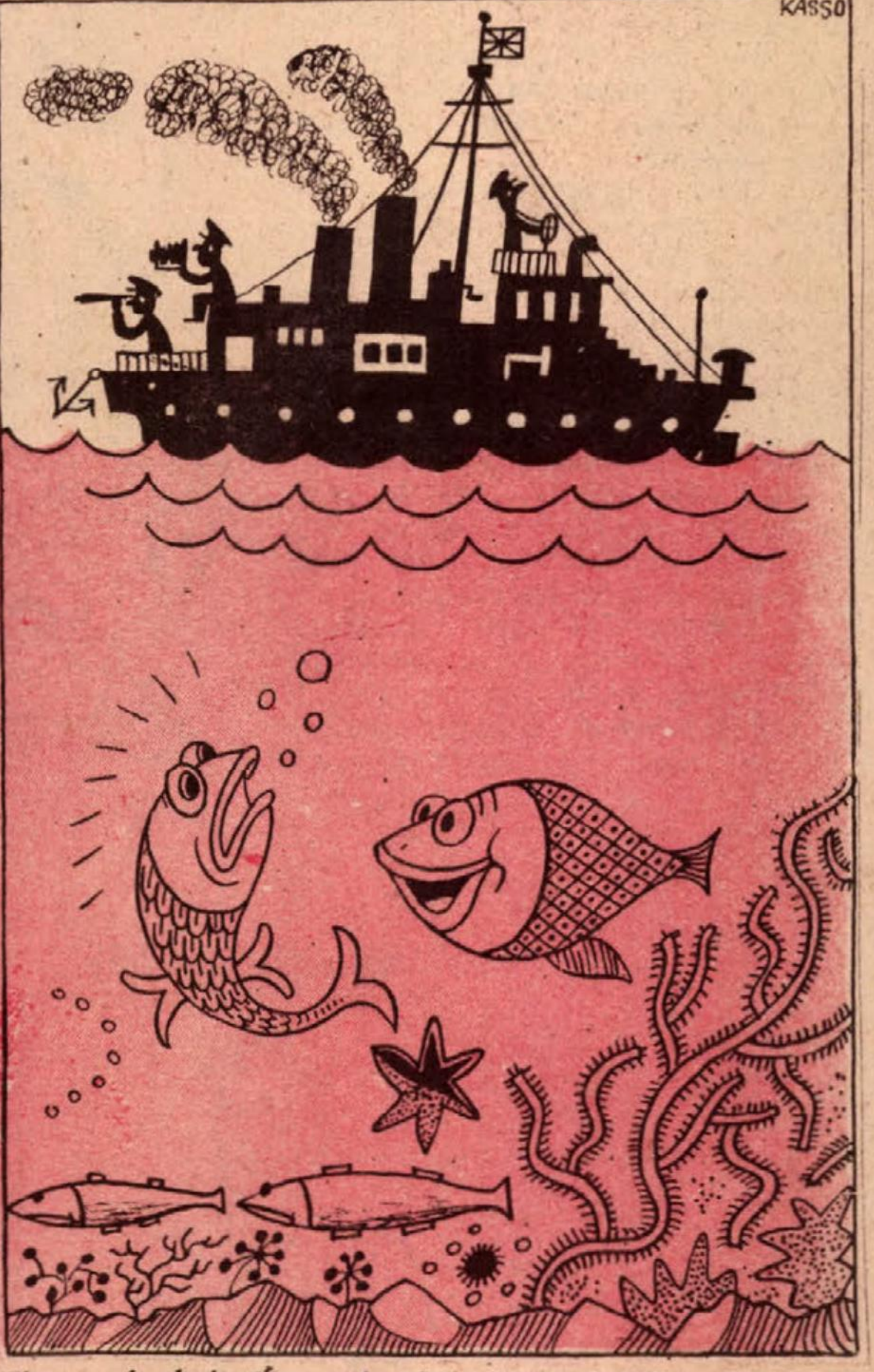

1. hal: Ússzunk el gyorsan kolléga úr, mert még kifognak bennünket.

2. hal: Maradjon nyugodtan. Ezek csak kémkednek.

Elő lehet fizetni magyar lapokra — külföldiek számára

Azoknak, akiknek külföldön ismerőseik, barátaik vannak, módjukban áll számukra a magyar sajtót előfizetni. Előfizetéseket felvesz a Kultúra Könyv és Hirlap Külkereskedelmi Vállalat, a Szabad Népre, Tartós békére, Szabad Ifjúságra, Új Világra, Világosságra, Ludas Matyira és a többi magyar napilapra, hetilapra és folyóiratra. Címe: Budapest, V., Akadémia-u. 10. Telefon: 313—074.

Akikről példát lehet venni

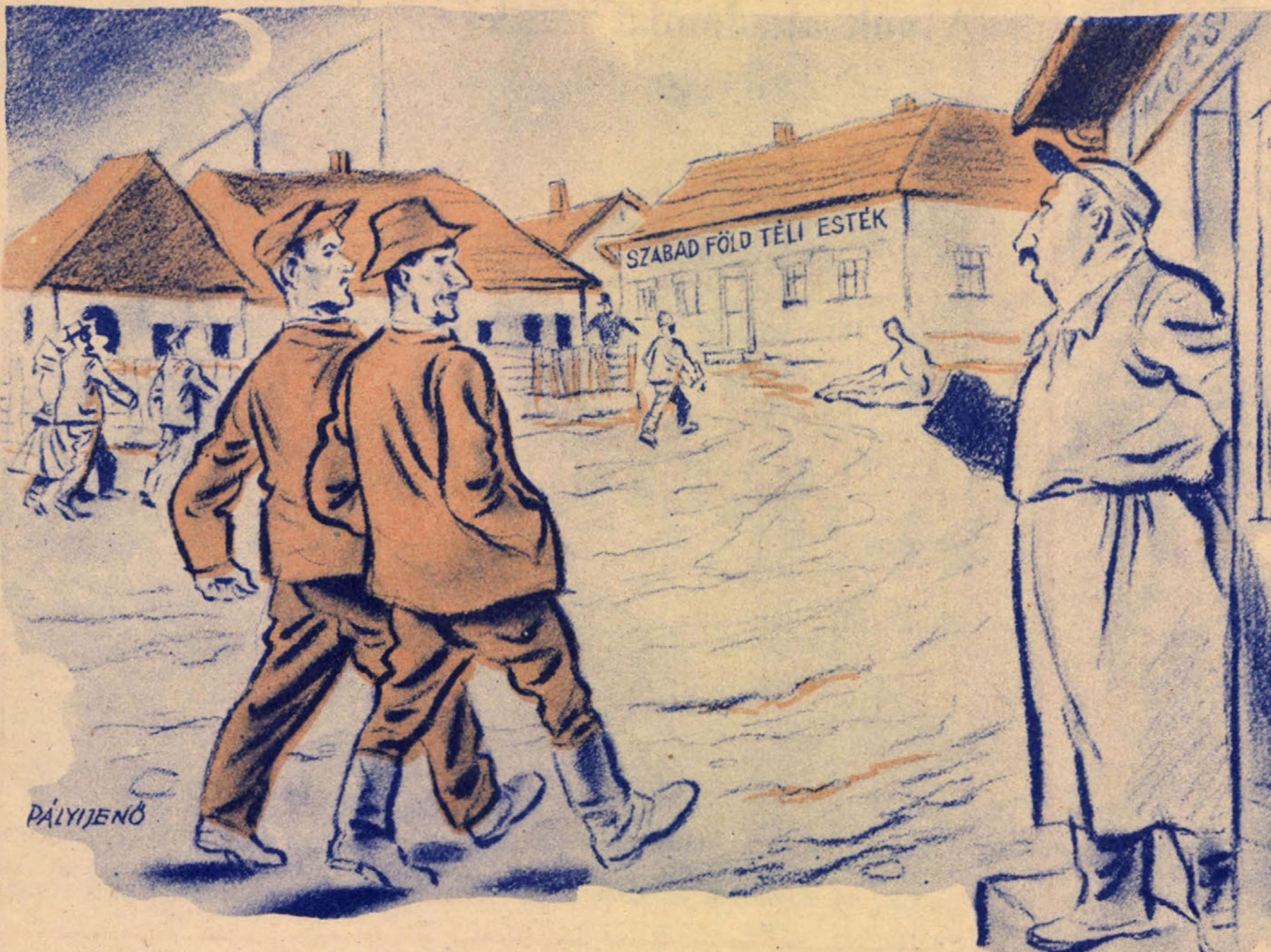

— Hová, hová? Hát egyikük se szomjas?
— Dehogynem, csak nem borra, hanem kultúrára.

2050

— Beszélj Trumanról, fiam.

— Trumanról... Izé... Truman... Kérem, én készültem... Súgjatok! Ki is volt az? Izé... Truman... Tumran... Turman... Turturtur... Pedig tudtam, de elfelejtettem...

— Hát idefigyelj, fiam...

— De kérem, én készül...

— Készültél, készültél! Ismerem én már ezt! No, Jack, mondd meg te...

— Igenis. Az én könyvemben csak az van róla, hogy leöntötte magát valamivel...

— Az Hitler volt.

— Az nem mindegy?

— Nem fiam. Az egyik Adolf volt, a másik Harry. No, beszélj te, Bob.

— Harry Hitler és Adolf Truman?

— Nem fiam. No mondd meg te, George.

— Harry Adolf és Hitler Truman!

— Nem fiam. Adolf Hitler és Harry Truman.

— Tanító bácsi! Tanító bácsi!

— Tessék, Jim.

— Én kérdeztem a nagypapámat, az 1954-ben született, de ő se tudja ki az a Truman.

— No majd akkor én megmondom. Amerikai elnök volt és mindenáron háborút akart csinálni.

— Háborút? És elnök volt? De furcsa dolgok voltak száz évvel ezelőtt!

— Addig ugrált ez a Truman, amig egyszer nagyon csúnya vége lett, mert...

— Tessék elmondani! Tessék elmondani!

— Nem halljátok a csengetést? Majd a jövő órán.

Panaszkönyv a Közért-fiókokban

A nagyságos asszony bement a Közértbe. Többen álltak a pult előtt, a nagyságos asszony remélte, hogy a segédek nem tartják be az érkezési sorrendet; de a segédek betartották az érkezési sorrendet.

A nagyságos asszony azonban nem csüggedt.

— Talán udvariatlan lesz a segéd — dobbant meg a szíve a reménykedéstől. A segéd azonban nem volt udvariatlan; a segéd nagyon udvarias volt.

— Csitulj, szívem — nyugtatgatta önmagát a nagyságos asszony. — Még nincs elveszve semmi! Majd a mérlegelésnél!

Úgy tett direkt, mintha nem nézne oda és közben nagyon odanézett. Ebben szerencséje volt, mert véletlenül erősen bandzsított.

A mérleg azonban grammra annyit mutatott, mint amennyit számláztak. Pehh.

Százforintossal fizetett, noha a cehhje csak egy forint negyven volt. Mohón leste a pénztárosnő arcát, hogy nem komorodik-e el; mert jobb híján az is panasz lehet, hogy „komor arccal adott vissza és ezzel megbántotta az érzékenységemet, kérem azonnali eltávolítását."

A pénztárosnő azonban kedvesen mosolygott és azt mondta, hogy tessék parancsolni.

A nagyságos asszony kibontotta az árút és feltűnően megszagolta. Jó szaga volt neki, reménytelenül jó szaga volt.

— Legalább egy kis stichje volna — sóhajtott fel a nagyságos asszony.

De akkor felcsillant a szeme:

— Hohó! — rikkantotta. — Ilyen sok papírt adnak *ennyi* felvágotthoz?! Majd én rendet csinálok! Papírt adnak nekem felvágott helyett! Kérem a panaszkönyvet!

A segéd kedvesen mosolygott:

— De kérem, tessék jobban megnézni! Takarékoskodunk a papírral, kisebb papírba már nem is lehetett volna csomagolni!

— Aha! — csillant fel a nagyságos asszony szeme. — Felvágottat adnak nekem papír helyett! Kérem a panaszkönyvet!...

Gergely Miklós

Fáradt gőzzel fűtik a csepeli lakásokat

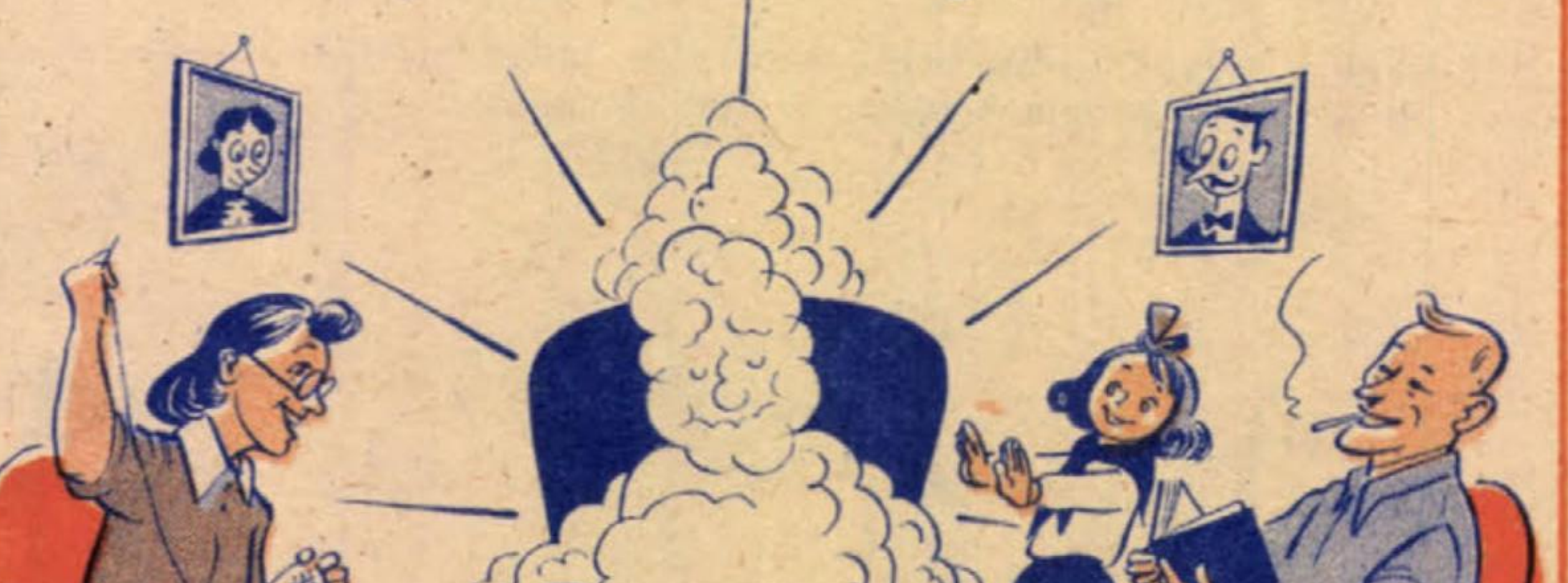

Hangtalan Heti Híradó

Megkezdődött a vadászszezon. Ez a nyuszi paprikás hangulatban van, mert tudja, hogy nyulpaprikás lesz belőle.

*

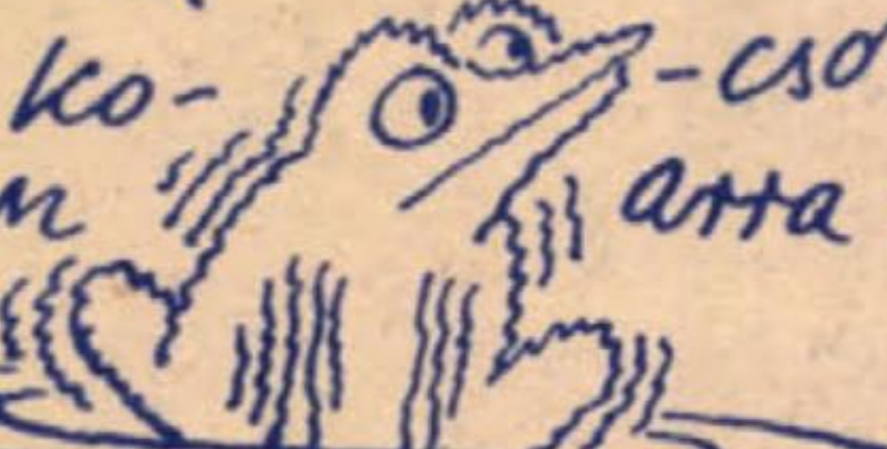

A Miskolci ko-csonya egy reszketésben van arra a hírre, hogy mozgóbüffé Miskolcra érkezik és neki konkurenciát csinál

*

Egy millió játék karácsonyra. Ez a kis gyerek azért bömböl, mert itt van egy ilyen remek hír és ő meg csak el sem tudja olvasni

*

Ez az utasbácsi a 105-ös gyorsautobuszon megkérdezte a kalauz bácsit Pasarétnél, hogy hányadik megálló a Lánchíd, de mire befejezte a kérdést már a Deák-téren volt.

MŰKÖDIK A

Szovjetunió:

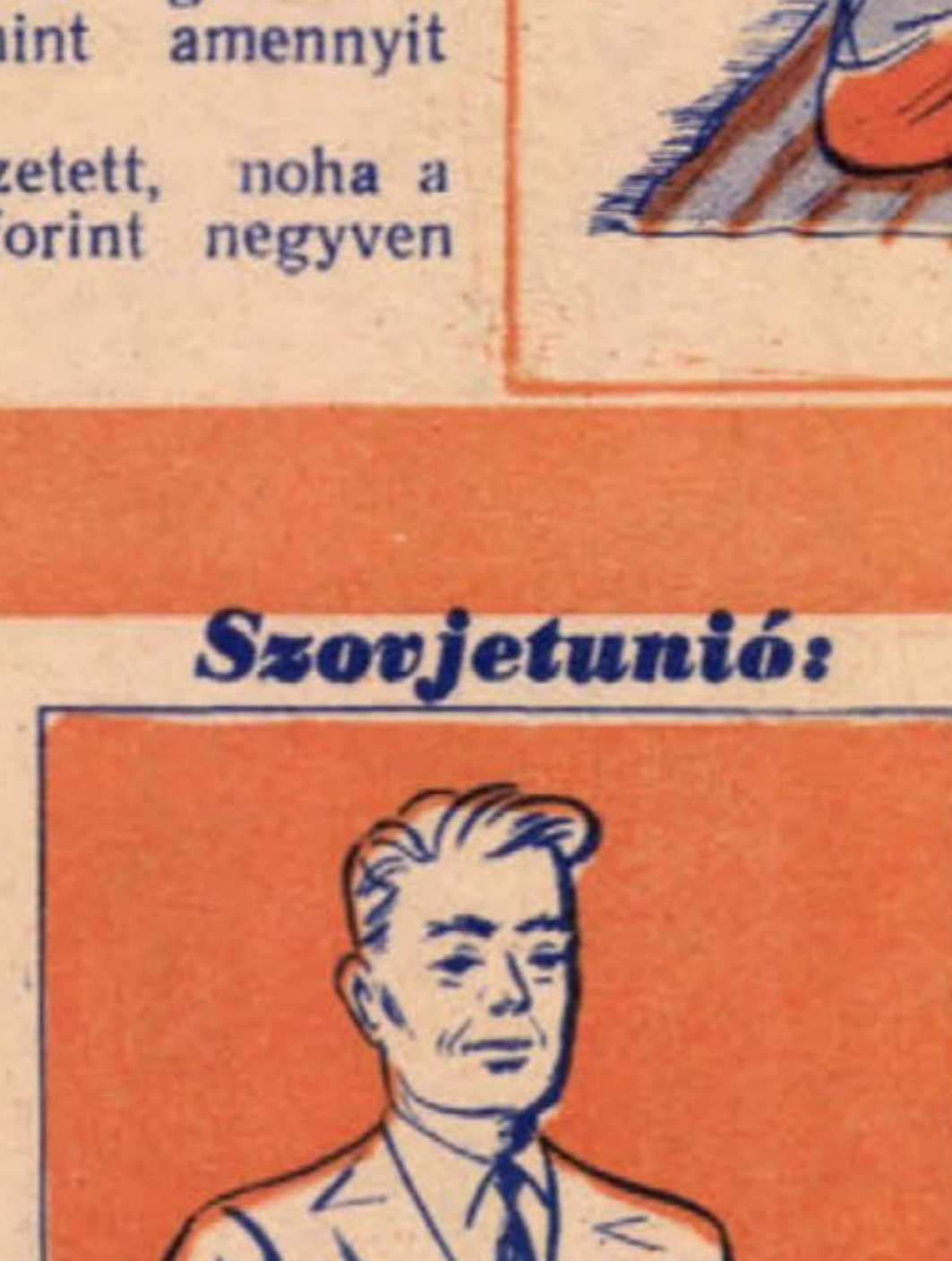

— Javaslom az ENSZ közgyűlésének:

1. az atombomba eltiltását,

2. a lefegyverkezés megkezdését!

Cuba:

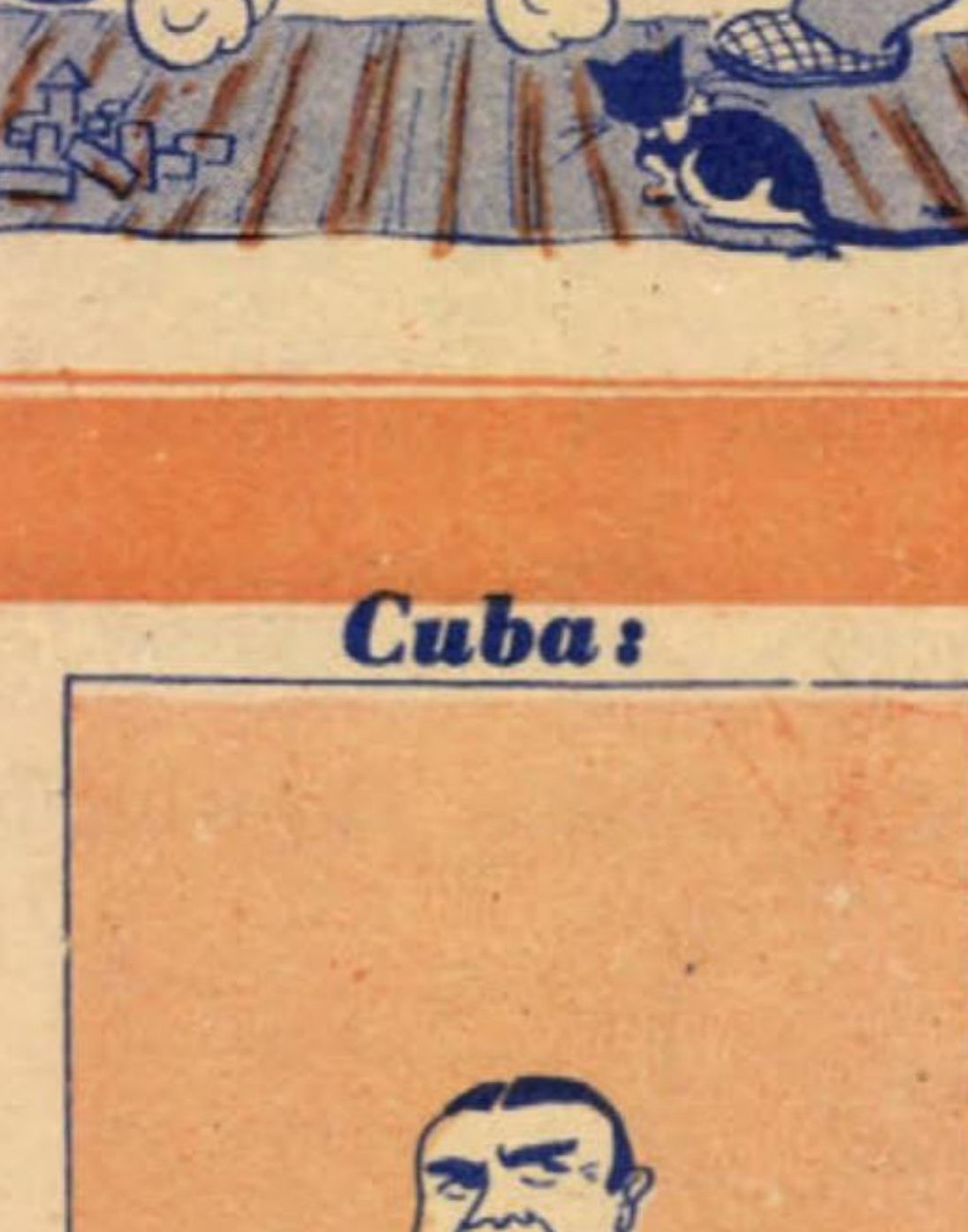

— Nem tagadom, hogy a Szovjetunió javaslatának van bizonyos jelentősége, de előbb tárgyaljuk meg az emberi jogok hallatlan megsértését Bulgáriában, ahol is megbízható értesüléseim szerint a buvárok húsz méternél mélyebbre kényszerültek alászállni...

Luxemburg:

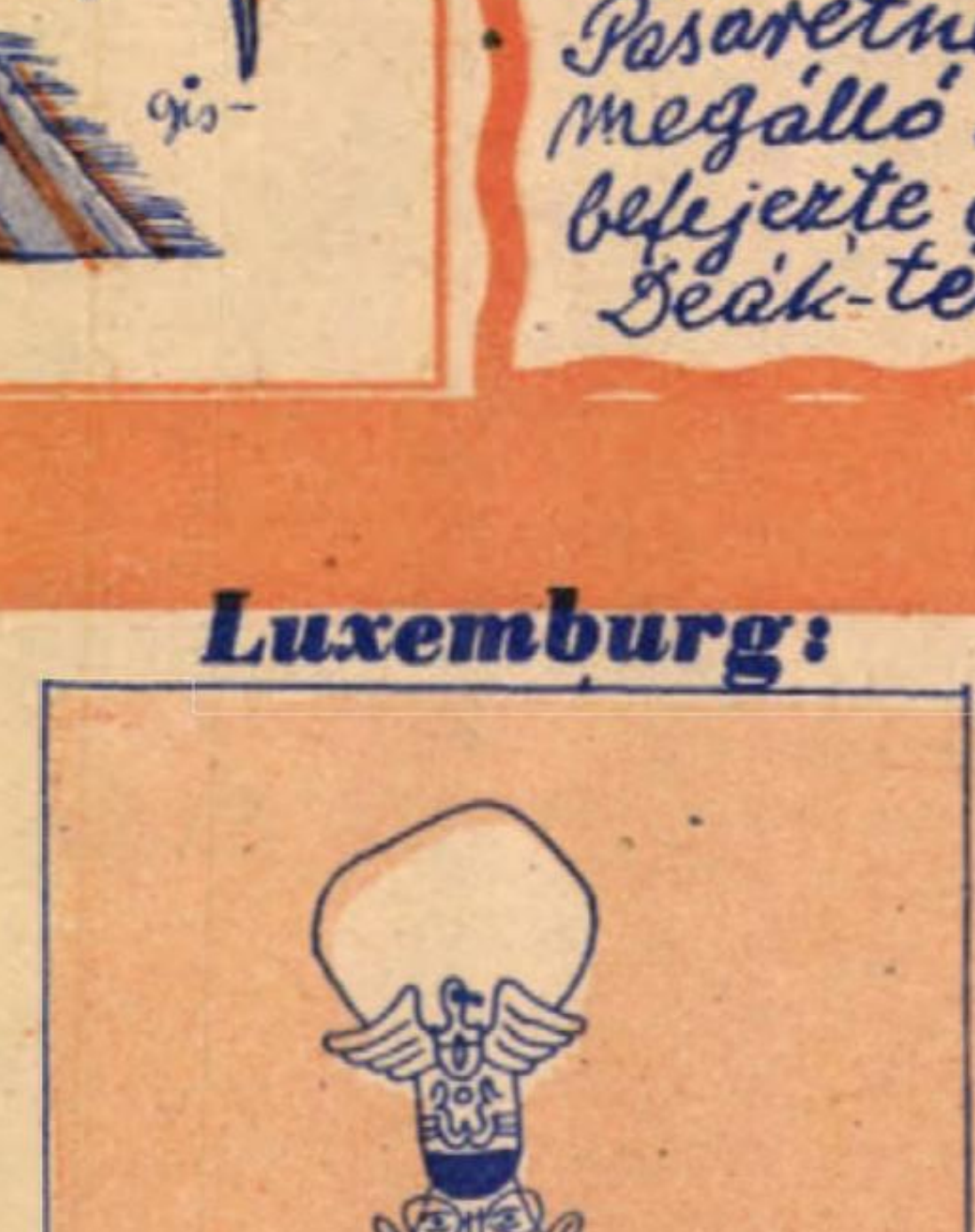

— Kormányom nevében bejelenthetem, hogy hajlandók vagyunk a Szovjetúnióval egy napon megsemmisíteni atomkészleteinket, amelyek sajnos nincsenek.

Kuomintang Kína:

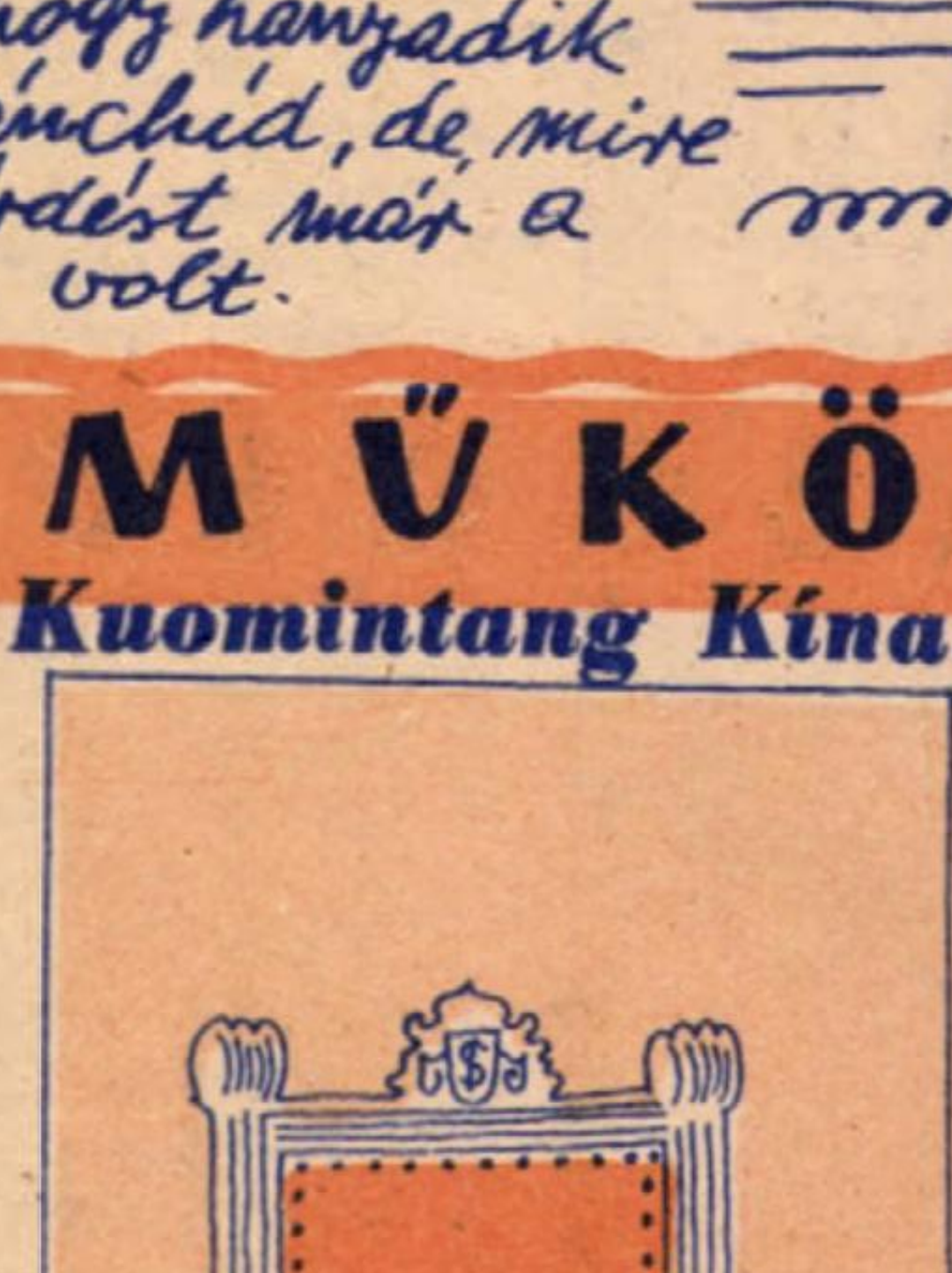

— Ami Kínát illeti, 475 millió ember életéről van szó. Kérdem önöket uraim, hogyan remélhetnők ennyi ember megsemmisítését atombomba nélkül?

Anglia:

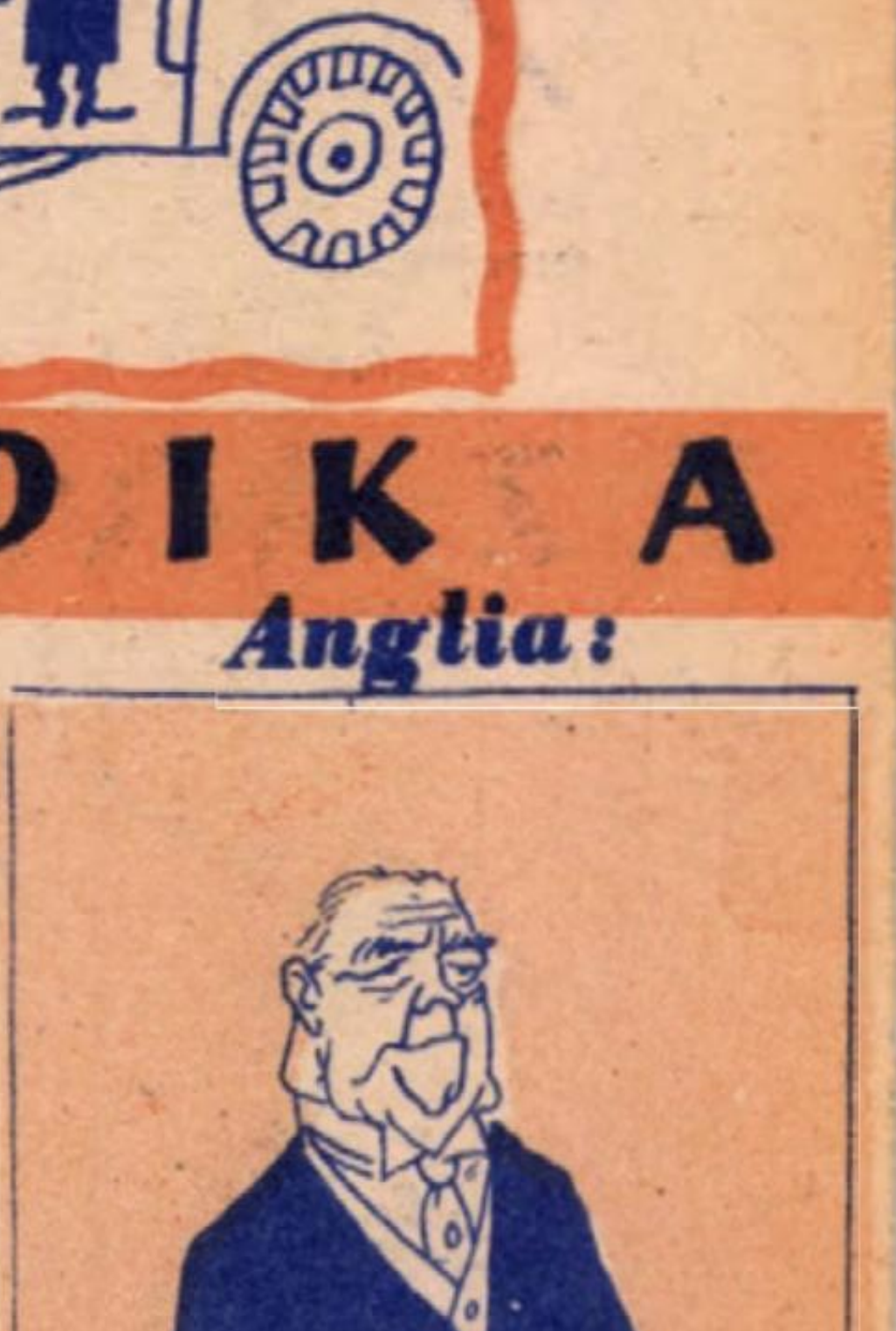

— Őfelsége kormánya tudatában van a ránehezedő felelősségnek. Sajnos azonban krónikus náthám arra kényszerit, hogy annak elmultáig ennek a kérdésnek a megfontolását elhalaszszam.

Vándormadarak

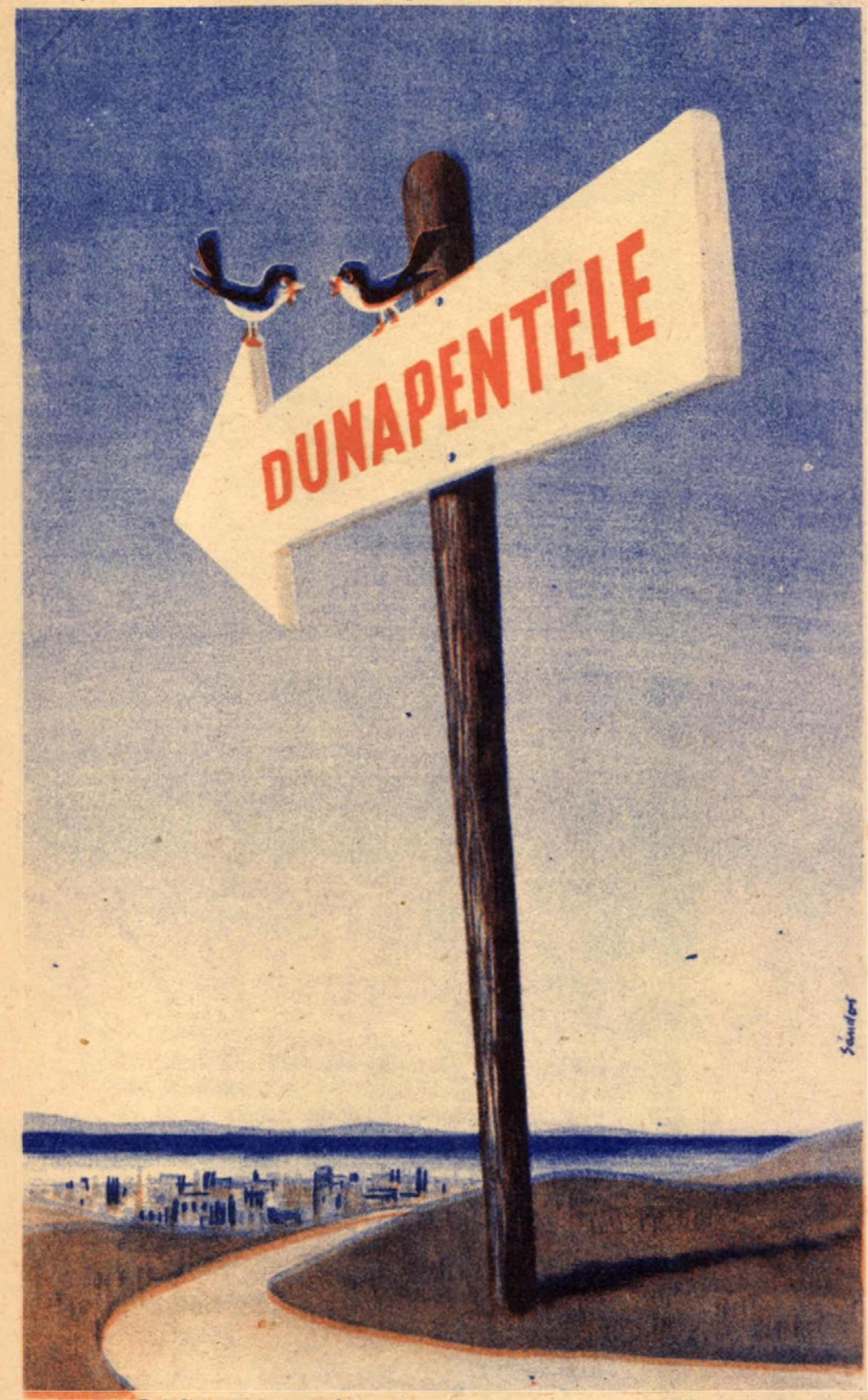

— Te Csipike, szerencsénk, hogy itt van ez a tábla. Mert mire tavasszal visszatérünk, nem ismernénk rá erre a vidékre...

Légi-útonállók

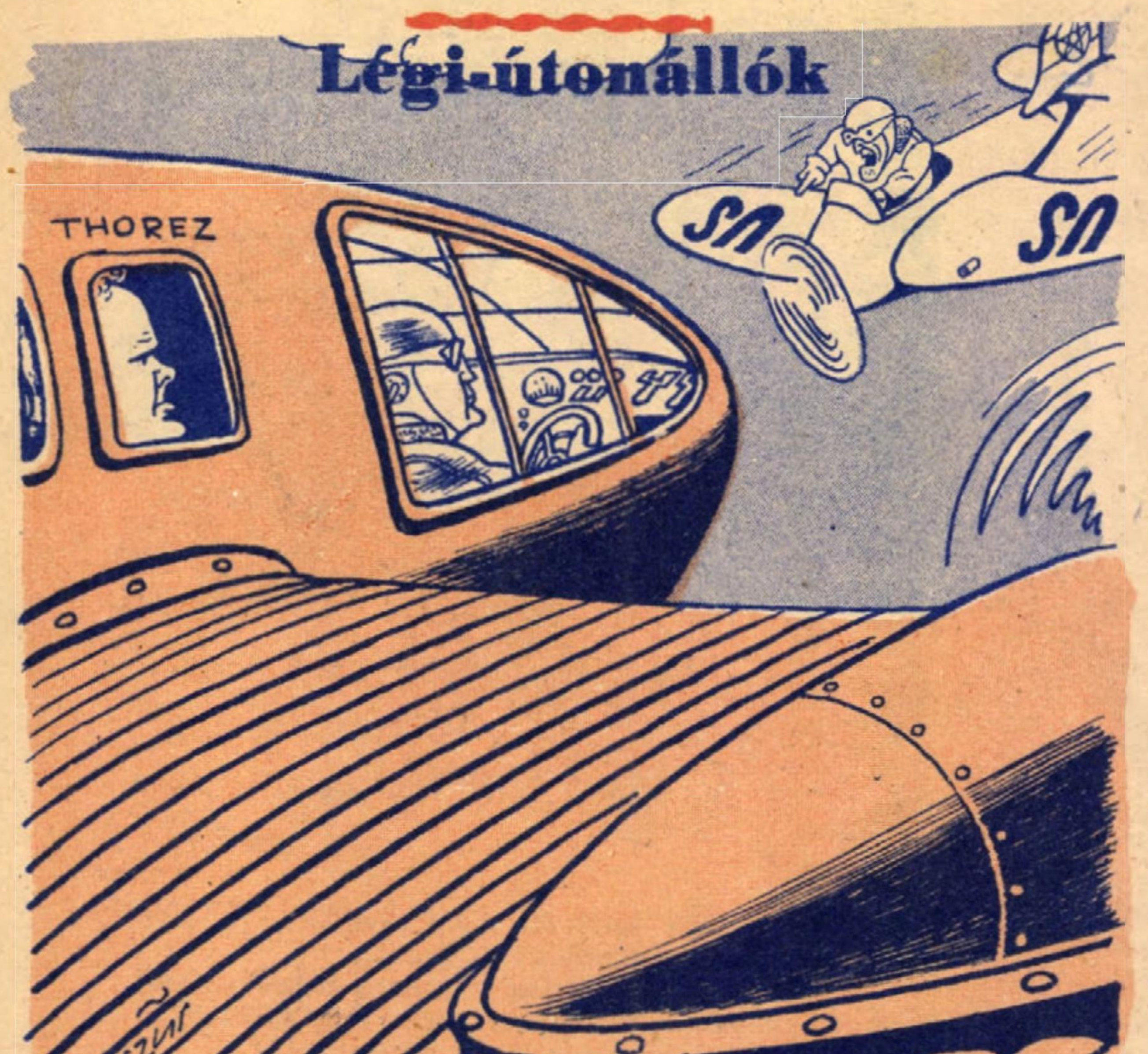

AMERIKAI PILÓTA: Ez az a repülőgép, amely 16 óra 25 perckor indult el a lebourgeti repülőtérről Thorez elvtárssal és most kétezer méter magasságban repül északkeleti irányban?

SZOVJET PILÓTA: Igen.

AMERIKAI PILÓTA: Akkor én most önöket tévedésből megtámadom.

Valami bűzlik Ohat-Pusztakócson

Nem tévesztendő össze Dániával, mert Ohat-Pusztakócs a Hortobágyon van és csak annyi a hasonlóság, hogy itt is bűzlik valami. Egyszóval a Hortobágyon Ohat-Pusztakócs állomáson a MÁV artézikutat létesített. A mélyfúrás során a vízzel együtt metángáz is tört fel. A gáz felhasználásával az állomás évi tüzelő- és világítóanyagát lehetne megtakarítani.

E célból Gáti István és Mocsári Zoltán 1949 december 21-én újítási javaslatot adtak be, abban a hiszemben, hogy a gáz felhasználása illetékeseknek is szívügyük.

Am nem így volt. A szakvéleményezők szakvéleménye szerint a földön anyag nem veszhet el és így a Belzebúbtól kapott gázt ugyancsak az ördög vigye el. Hát el is vitte. Az egész környék bűzlik tőle.

Az újítási javaslatot 1950 második hó 4-én a vasúti főosztály 6/B. ügyosztályán a 309.901/1950. számú kalóriaszegény ügyiratba „fektetik". Ebben a 6/B. ügyosztály fölkéri a 6/C-t: adjon szakvéleményt és tegyen javaslatot a jutalmazásra. A 6/C. meg is tette ezt, olyannyira, hogy az újítók már a markukban érezték a jutalmat, Ohat-Pusztakócs állomás személyzete pedig képzeletben már a gáz melege és világa mellett repesett az örömtől. A repesés azonban korainak bizonyult.

Most következett egy különös matematikai művelet, amit úgy hívnak, hogy a kör négyszögesítése, és köztudomású, hogy ezt a műveletet akármeddig is próbálnánk megoldani, a végeredmény mindig nulla maradna. Kevésbbé matematikai nyelven szólva, adva vannak 6/B., 6/C., 7/A., 7/E. és 8/D. osztályok, főosztályok, csoportok és alcsoportok. Namármost ezek öten elkezdték fentnevezett ügyiratot egymás között tologatni. Tologatták ide, tologatták oda, tologatták tavasszal, tologatták nyáron és tologatják még ma is. De hogy a tologatást fűszerezzék is valamivel, időnként ülnek is rajta néhány hétig.

Jelenleg 1950 novemberét írjuk, s lassan ismét zimankós tél lesz. A hortobágyi csikósok pedig már arról beszélnek, hogy még a csirkekeltetőt is gáz fogja melegíteni s nem ecet fog égni a hortobágyi csárda lámpájában; hanem a drága jó büdös gáz. Ezért azt javasoljuk a 6, 7, 8, A, B, C, D, E ügyosztályok szakvéleményezőinek, hogy messze kerüljék el Ohat-Pusztakócsot, mert a csikósok igen vérmes természetű emberek és ugyancsak fenik rájuk a karikásostorukat, mivelhogy az egész környék a gáztól büdös.

A gáz pedig már jó tíz hónapja rendületlenül ömlik és nem vesz tudomást a szakvéleményező illetéktelenségéről és állásfoglalásáról. Mi újítók azonban már csak arra várunk, hogy ezekre az illetékteleneknek az illetékesek felfigyeljenek.

Téni Ferenc
újítási felelős.

A Szovjetunió tizenhat köztársasága kiállításon

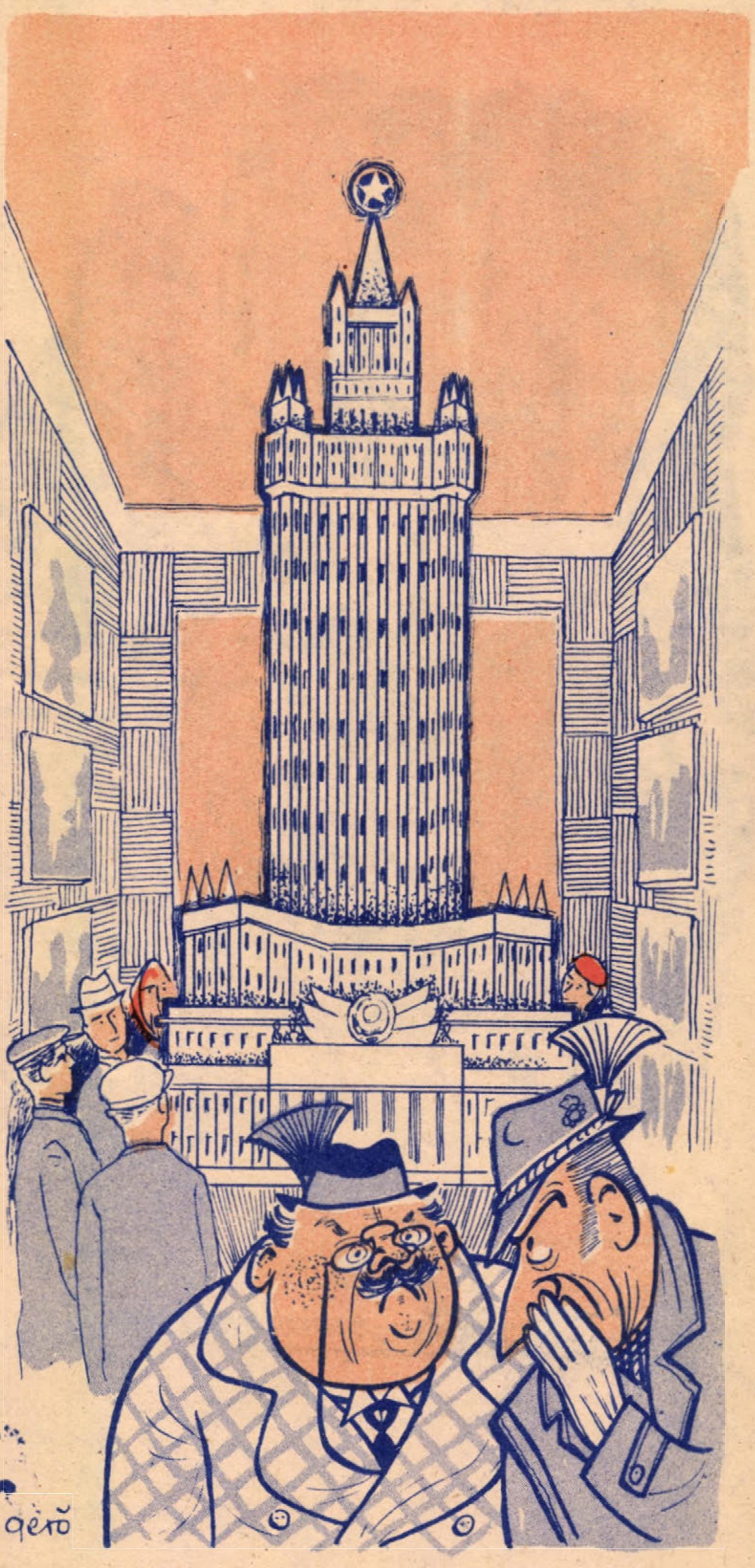

Reakczy Jóska: De szép volna ez a felhőkarcoló, ha amerikai lenne...

Ludas Matyi mozgókabaréja

iránt az idei évadban fokozott érdeklődés nyilvánul meg. Ezért arra kérjük az üzemeket és vállalatokat, hogy ha mozgókabarénkat vendégül kívánják látni, errevonatkozó kérésüket mielőbb közöljék lapunk szerkesztőségével írásban, vagy telefonon. Kabaréelőadásainkon a szerkesztőség tagjain kívül fellépnek: Kiss Manyi, Peti Sándor, Pásztor János, Kazal László és a Harsányi-együttes. Előadásaink díjtalanok.

SZAVAZÓGÉP

USA:

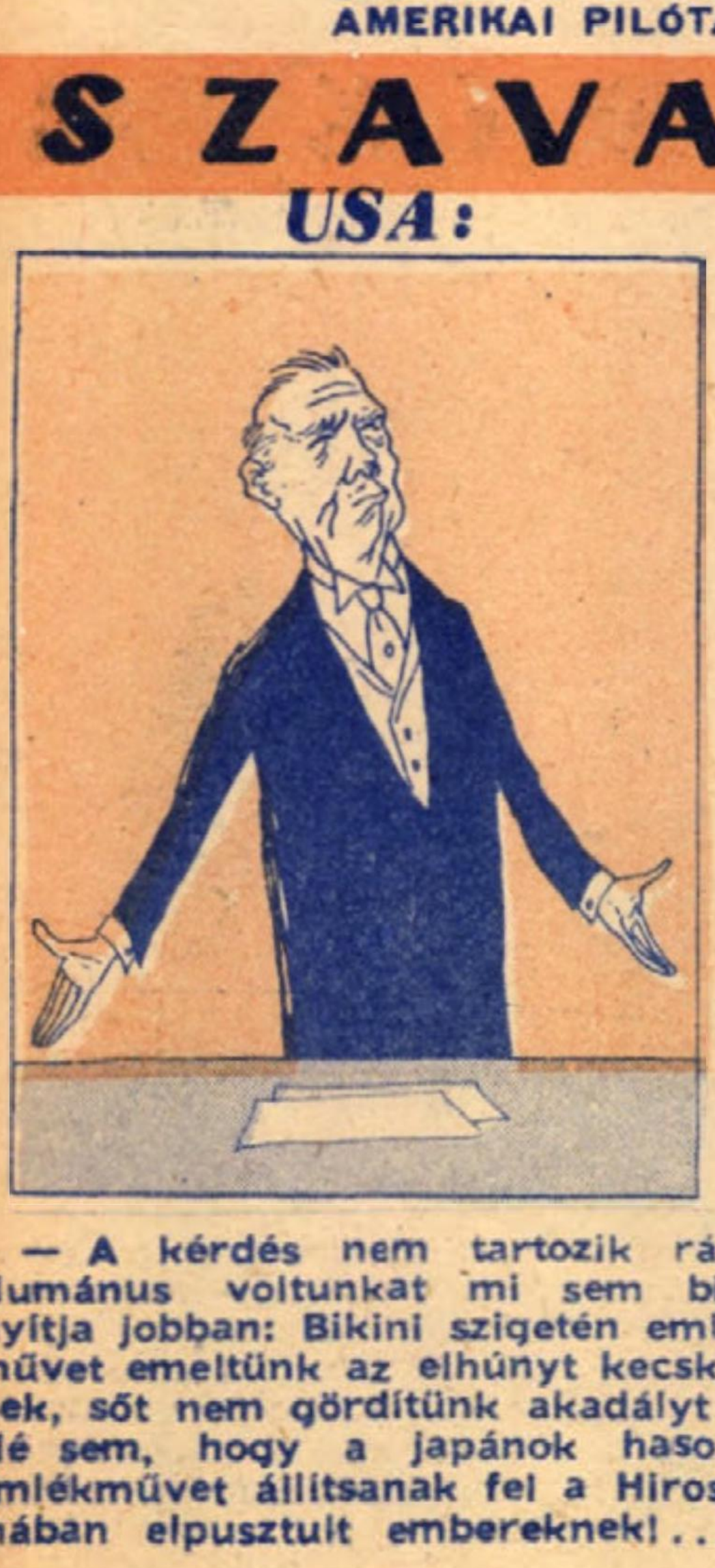

— A kérdés nem tartozik ránk. Humánus voltunkat mi sem bizonyítja jobban: Bikini szigetén emlékművet emeltünk az elhúnyt kecskéknek, sőt nem gördítünk akadályt az elé sem, hogy a japánok hasonló emlékművet állítsanak fel a Hiroshimában elpusztult embereknek!...

San Domingo:

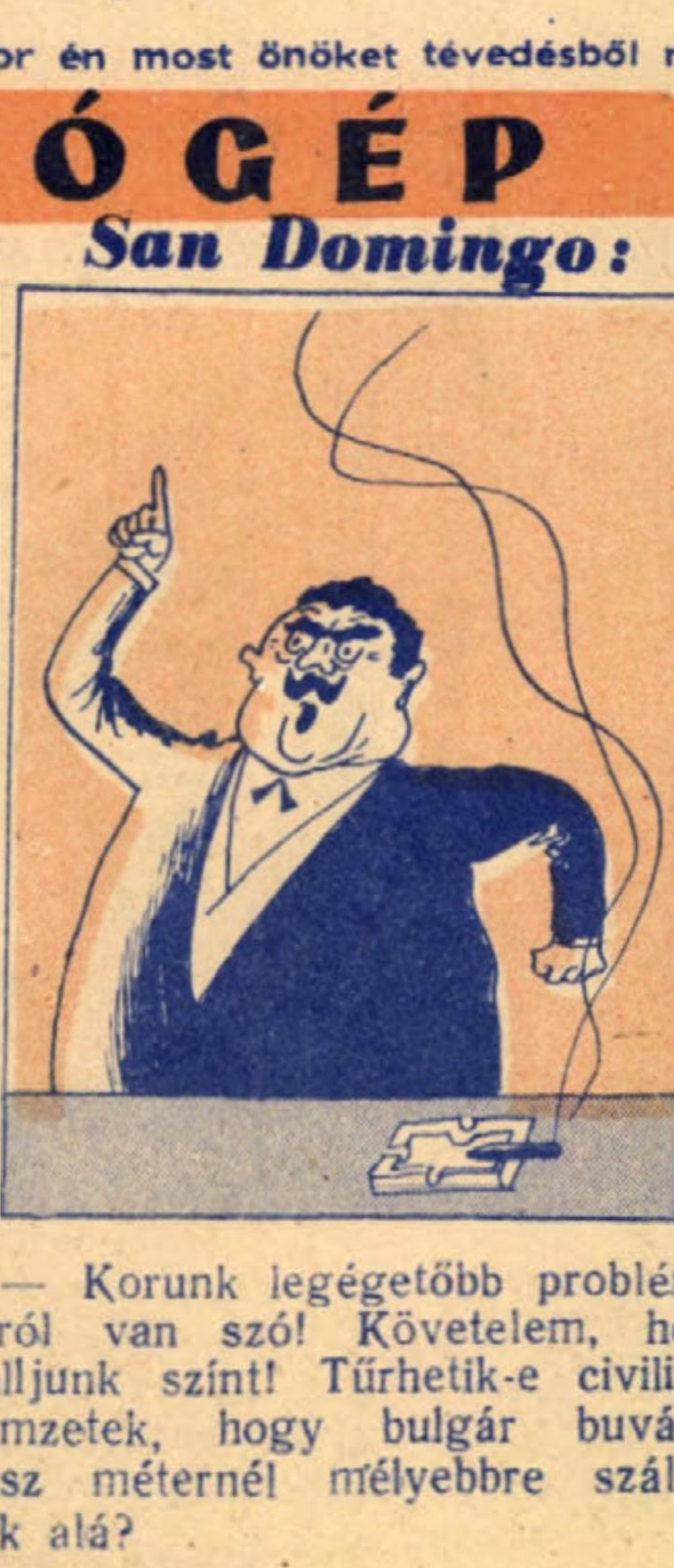

— Korunk legégetőbb problémájáról van szó! Követelem, hogy valljunk színt! Tűrhetik-e civilizált nemzetek, hogy bulgár buvárok húsz méternél mélyebbre szálljanak alá?

Jugoszlávia:

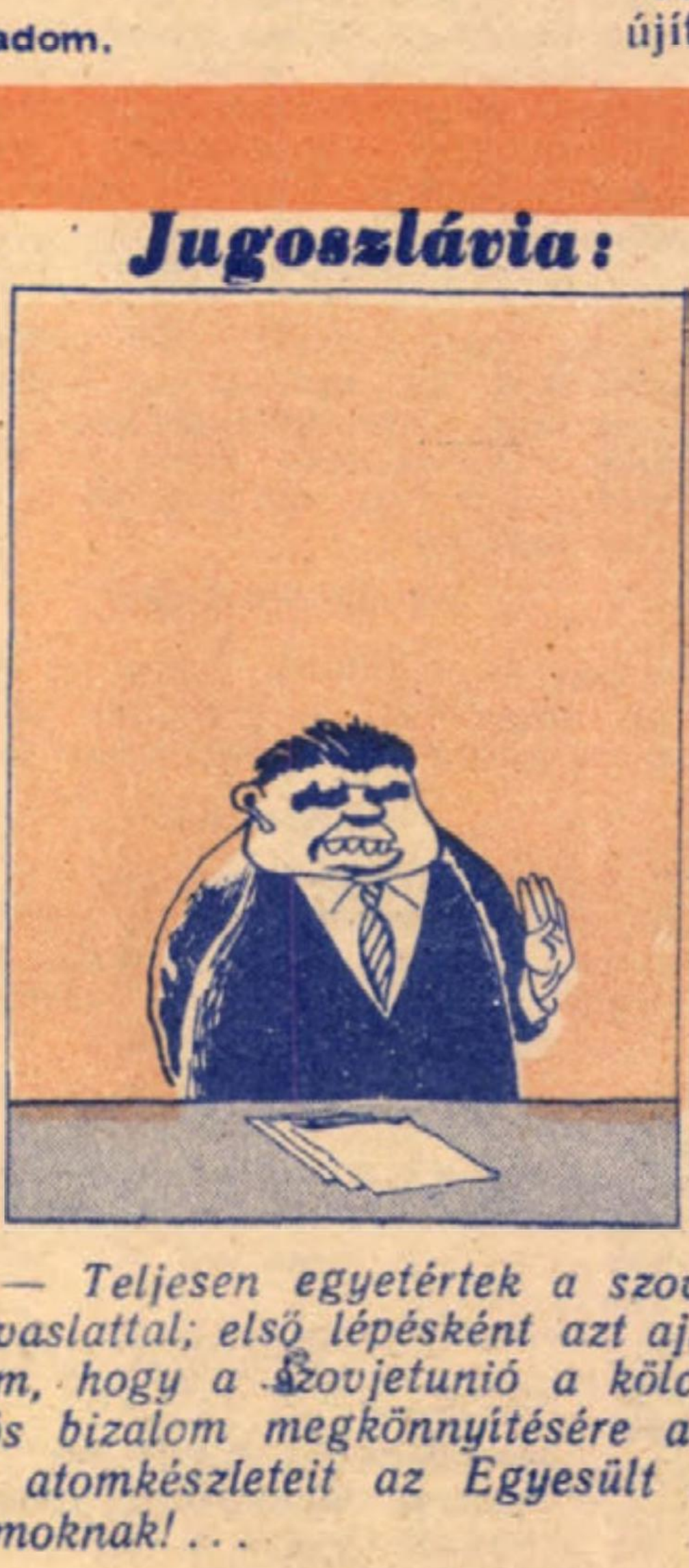

— Teljesen egyetértek a szovjet javaslattal; első lépésként azt ajánlom, hogy a Szovjetunió a kölcsönös bizalom megkönnyítésére adja át atomkészleteit az Egyesült Államoknak!...

Franciaország:

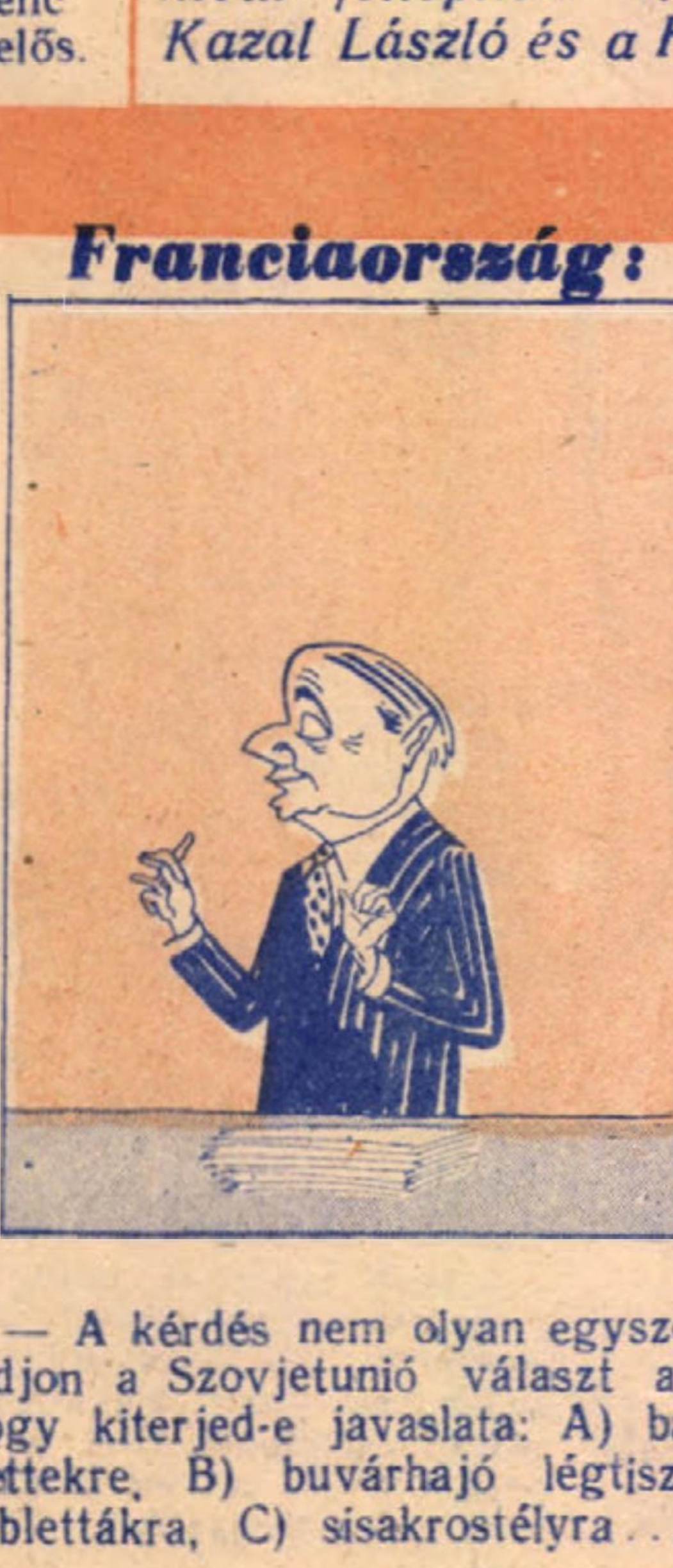

— A kérdés nem olyan egyszerű. Adjon a Szovjetunió választ arra, hogy kiterjed-e javaslata: A) bajonettekre, B) buvárhajó légtisztító tablettákra, C) sisakrostélyra...

Elnök:

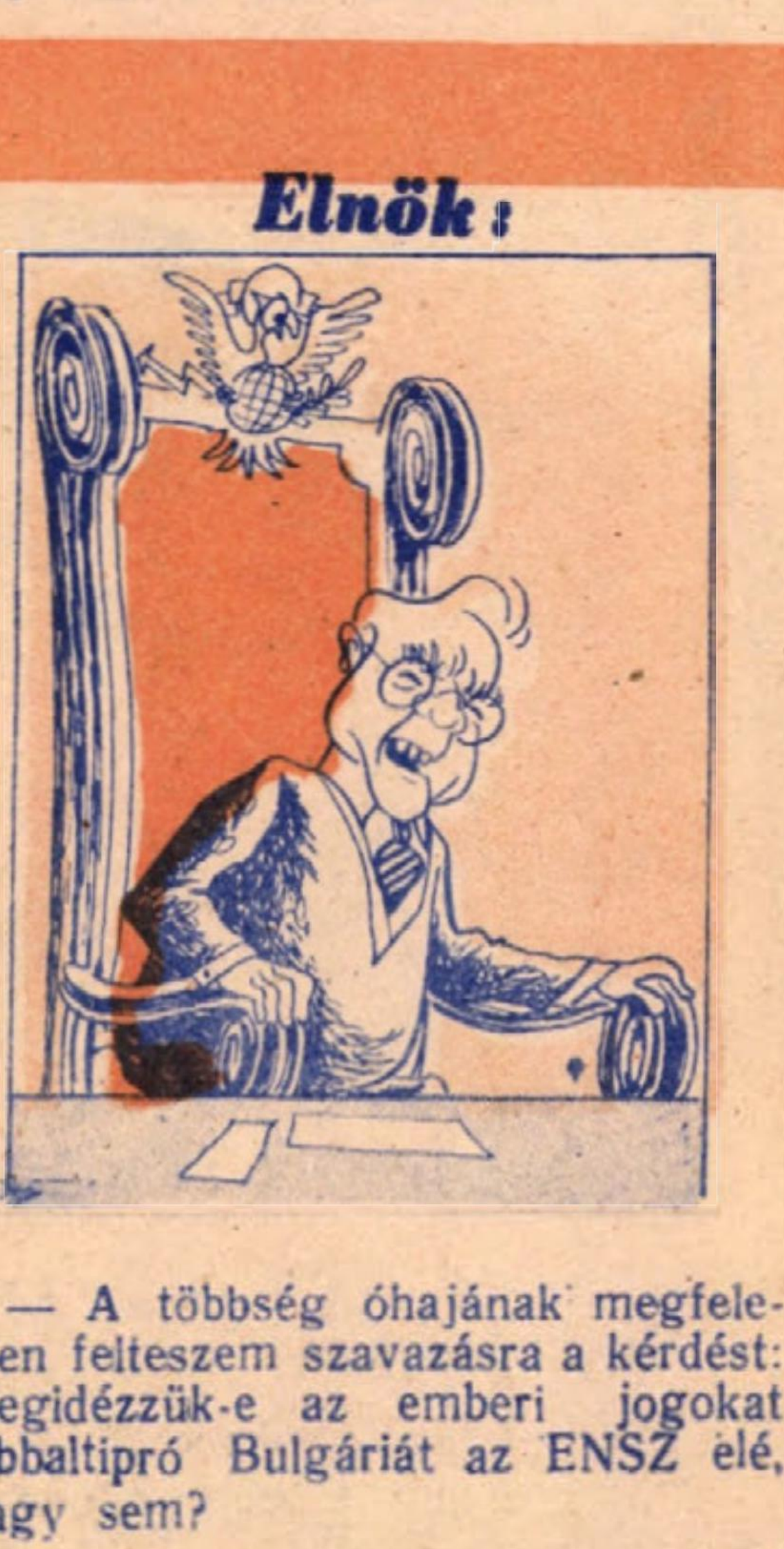

— A többség óhajának megfelelően felteszem szavazásra a kérdést: megidézzük-e az emberi jogokat lábbaltipró Bulgáriát az ENSZ elé, vagy sem?

Nyomorgók a Central-parkban

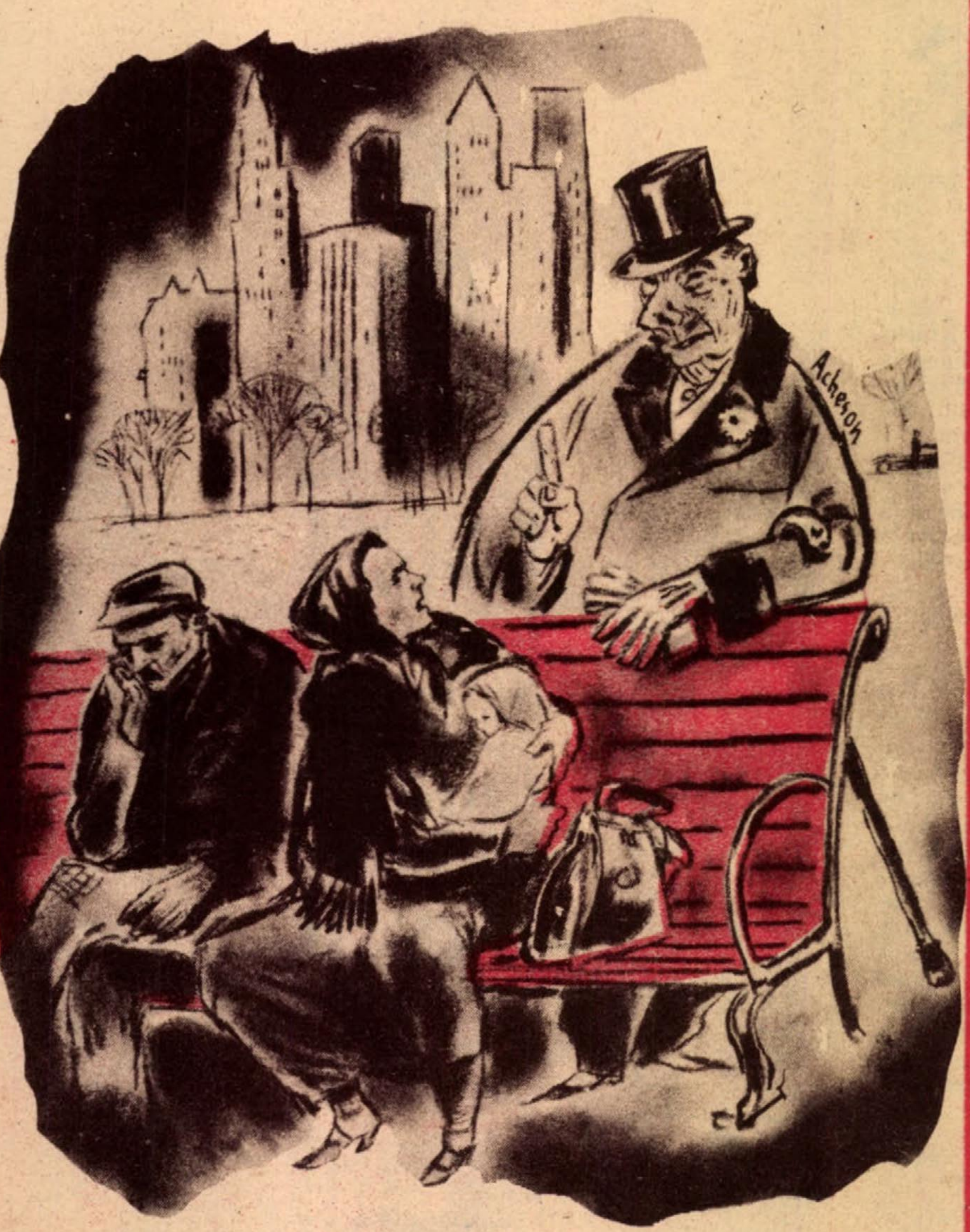

Acheson: Fiú vagy lány a kicsike?
Munkanélküli nő: Fiú.
Acheson: Figyelmeztetem magukat, neveljék gondosan, mert az USA-nak ép, egészséges katonaanyagra van szüksége!

Zsírosjánoséknál

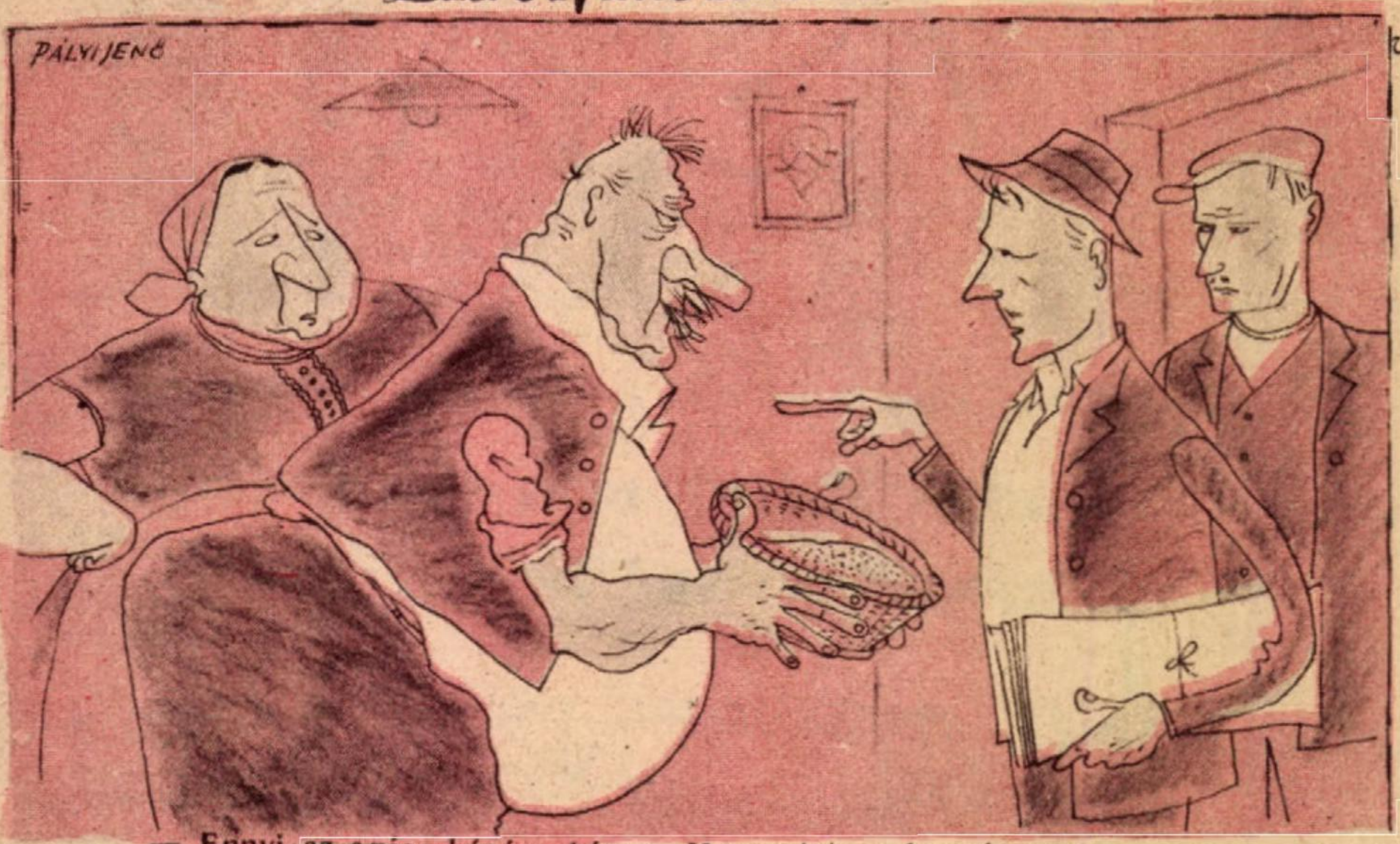

— Ennyi az egész búzám, kérem. Megmutatom én szívesen.
— Most azt a búzáját mutassa meg, amit nem mutat meg szívesen!

Ennek a tevének

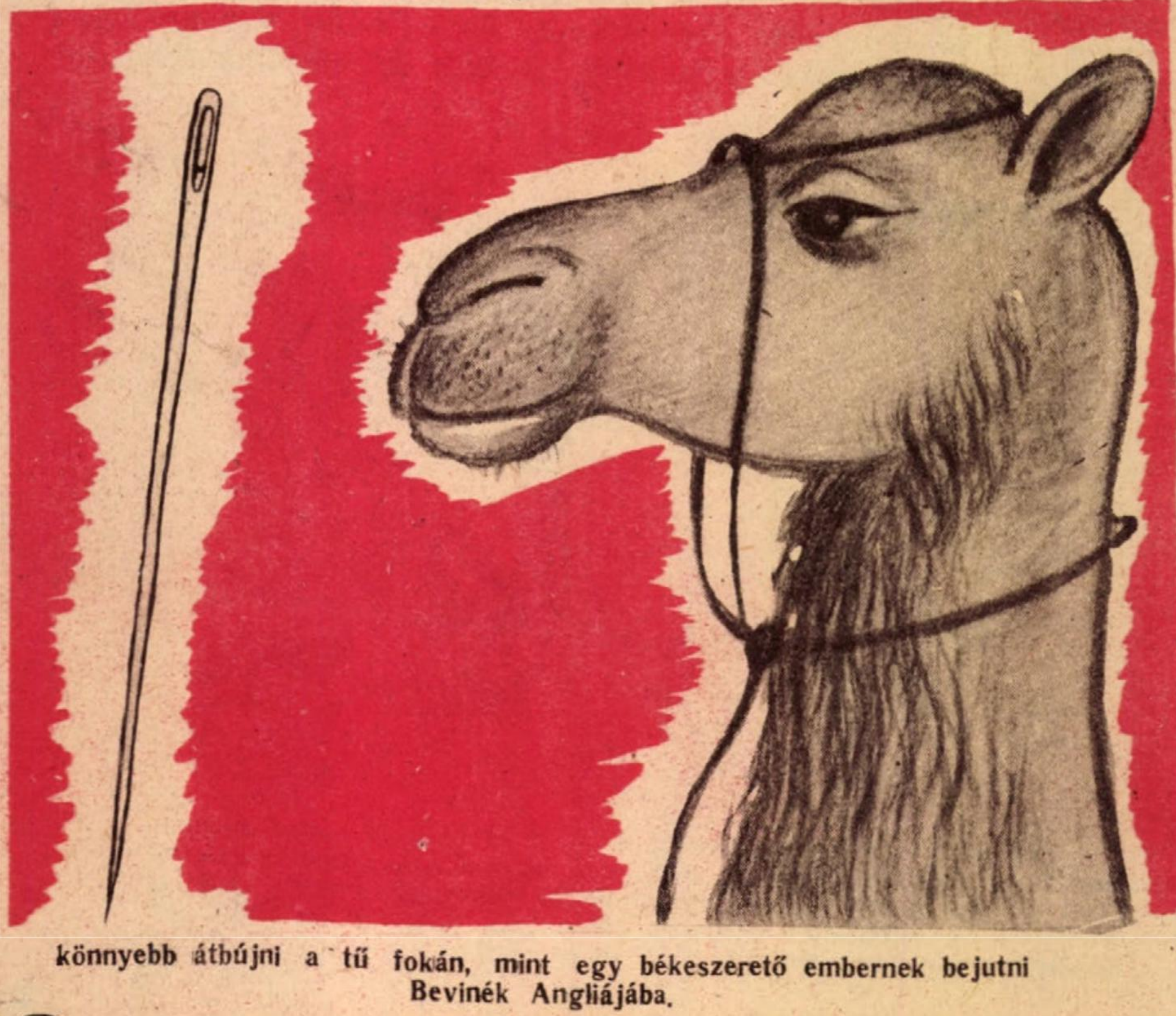

könnyebb átbújni a tű fokán, mint egy békeszerető embernek bejutni Bevinék Angliájába.

Nincs csapszeg

A villamos légvezetékeknek a levegőben való fenntartására csapszegekre van szükség. Eddig a csapszegeket az EKA állította elő. EKA = Elektromos Készülékek és Anyagok gyára. Előállította a csapszegeket, tehát voltak csapszegek, s a légvezetékeket a levegőben lehetett vezetni.

Erre jött az EBIK... Mi az EBIK? Az EBIK az Erősáramú Berendezések Ipari Központja és az EKA főnöke. Az EBIK szólt az EKA-nak:

— Ezentúl nem te fogod előállítani a csapszeget, hanem a Csavarárugyár.

Mire az EKA beszüntette a csapszegek előállítását. De az EBIK nem szólt a Csavarárugyárnak, sem a Csavarárugyár főnökének, a Gépipari Központnak, ennek következtében a csapszeg nem lett előállítva.

Mit csinál az ÁVESZ? Az ÁVESZ=Állami Villamos Energia Szolgáltató Vállalat szolgáltatni akarja a villamos energiát. Tehát vezetnie kell. Az ÁVESZ kiment a mezőre és vezetni akarta az áramot. Ehhez csapszeg kellett volna, de csapszege elfogyván, az EKA-hoz fordult:

— Küldj csapszeget!

— Nem küldhetek, mert nincs.

— Állítsd elő!

— Már nem én állítom elő.

— Hát ki? — kiáltja ÁVESZ sötéten.

— Azt nem tudom.

S az ÁVESZ rájött, hogy a csapszeget senkisem állítja elő.

Ez, persze, nem ilyen egyszerűen ment. Hónapokig tartott, amíg „le-levelezték". S mire a Csavarárugyár értesült, hogy neki kell a csapszeget előállítani, már nem lehetett az ahhoz szükséges vörösréz-alapanyagot beszerezni. Mert az nem szilvafán terem.

Igy áll az ügy. A Tervhivatal vizsgálja.

GÁBOR ANDOR

Shaw-kristályok

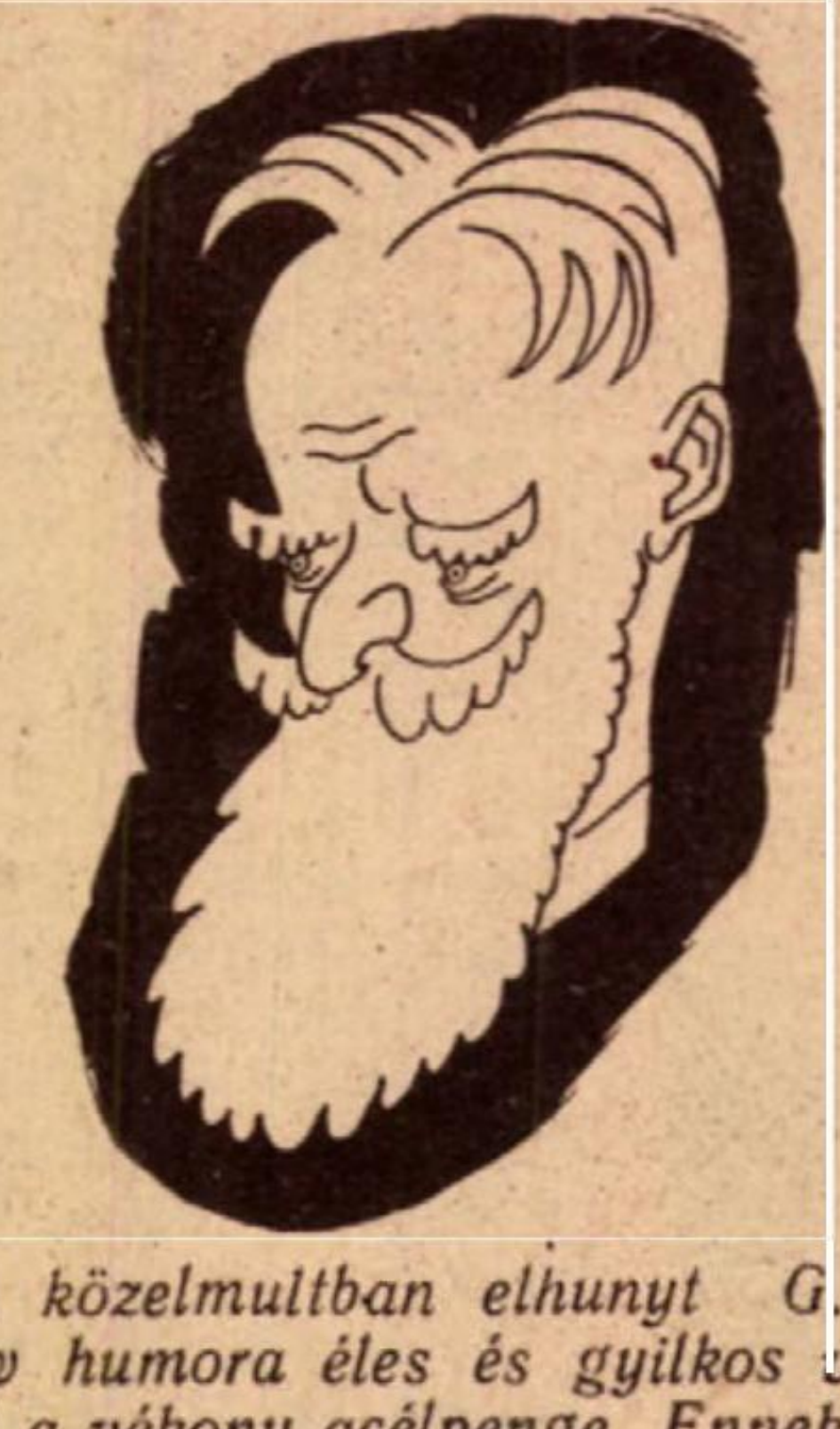

(A közelmultban elhunyt G. B. Shaw humora éles és gyilkos volt, mint a vékony acélpenge. Ennek az acélpengének néhány villanását mutatjuk meg.)

AZ ANGOL ISKOLÁKRÓL

„Ezek az iskolák börtönök a gyermekek számára. Engem is bezártak egybe hosszú időre és sohasem tanultam benne semmit sem. Ez a magyarázata annak, hogy meg tudtam őrizni szellemem frisseségét. Máskülönben ugyanolyan gyengeelméjű lennék, mint a többi tanult ember."

AMERIKÁRÓL

„Az úgynevezett 100 százalékos amerikai 99 százalékos idióta. Az amerikai szabadságszobrot pedig nem akarom látni. Noha jól értek a tréfás gúnyhoz, ezt már én is túlzásnak találom."

AZ ANGOLOKRÓL

„Azzal vádolnak, hogy én bántom az angolokat. Legföljebb az bánt, hogy hiába igyekszem nevelni őket."

BIRÁLAT

Egyszer megmintázták a mellszobrát. A hasonlatosság legalább is kétséges volt. Shaw finoman így fejezte ki a szoborról a véleményét:

— Jobb, mint az eredeti.

A MÉLY GONDOLAT

Newyorkban tartózkodva egyszer elgondolkozva állt egy ablakmélyedésben. Egy amerikai újságíró odament hozzá:

— Mester, mondja meg nekem, milyen mély gondolat tölti el ebben a pillanatban?

Shaw szárazon így felelt:

— Azon gondolkoztam, hova teszik az amerikai lányok a rágógumit, miközben csókolódznak.

Kulákméreg

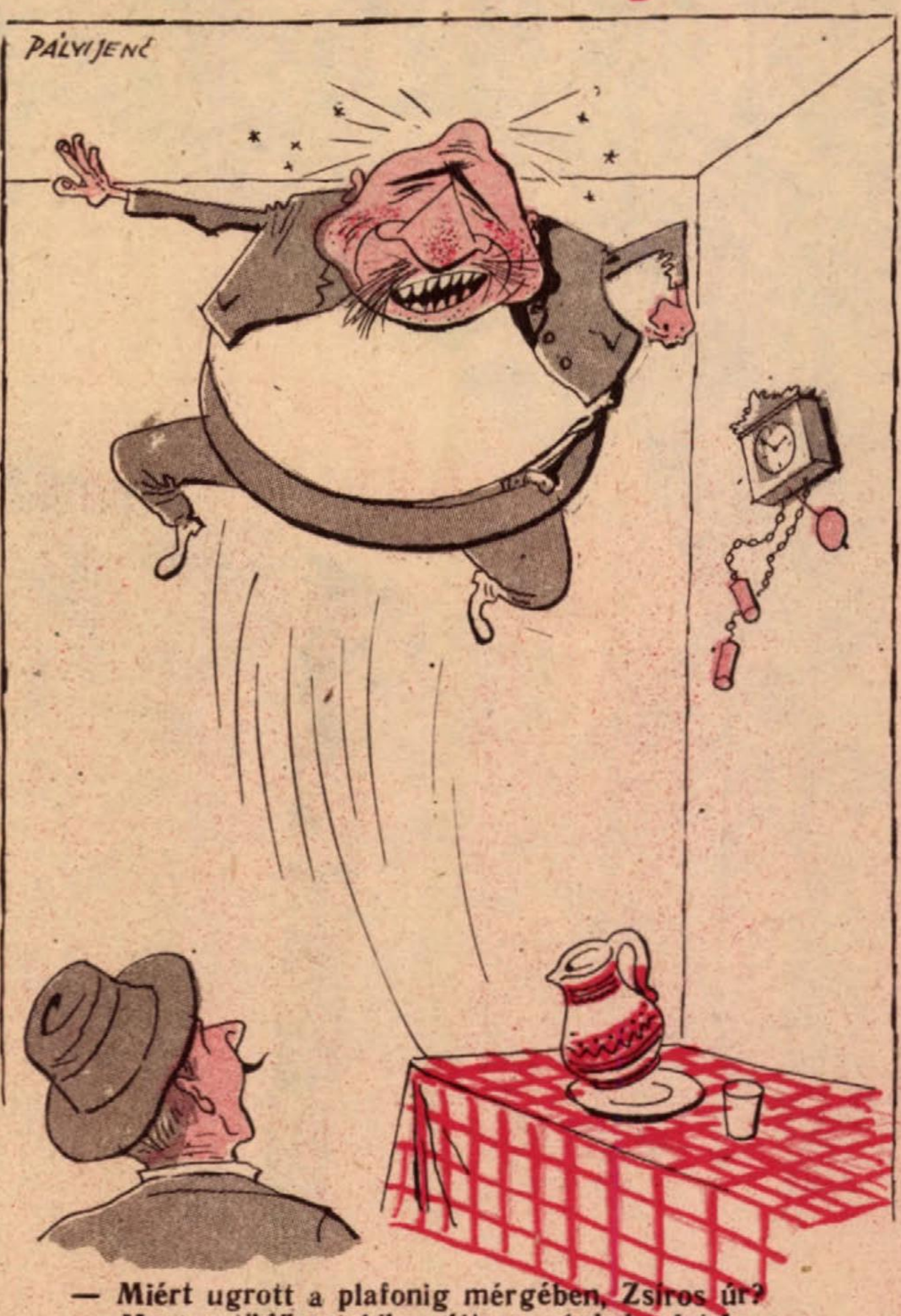

— Miért ugrott a plafonig mérgében, Zsíros úr?
— Mert a tüdőmet kibeszéltem, sok bolondot bebeszéltem, egyet majdnem lebeszéltem és most itt van, egymásután csatlakoznak a megyék Vas megye terménybegyűjtési és mélyszántási versenyfelhívásához.

Attlee már szeptemberben letiltotta a békeküldöttek beutazását

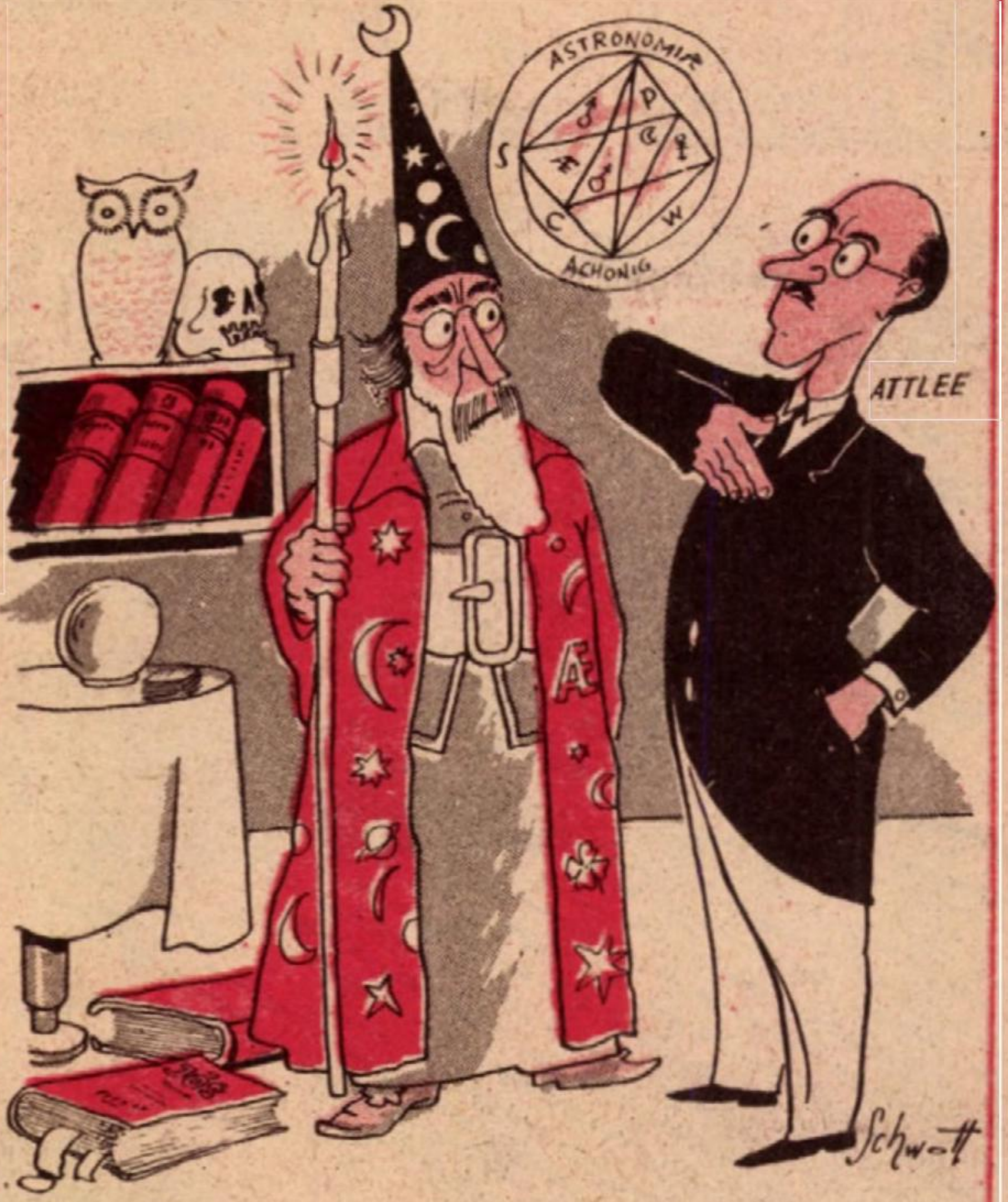

— Maga hány hétre tud előre jósolni?
— Hat hét a rekordom, Attlee úr.
— Az semmi! Én már szeptemberben tudtam, hogy Angliában novemberben nem lesz Békevilágkongresszus!

Modern strucc

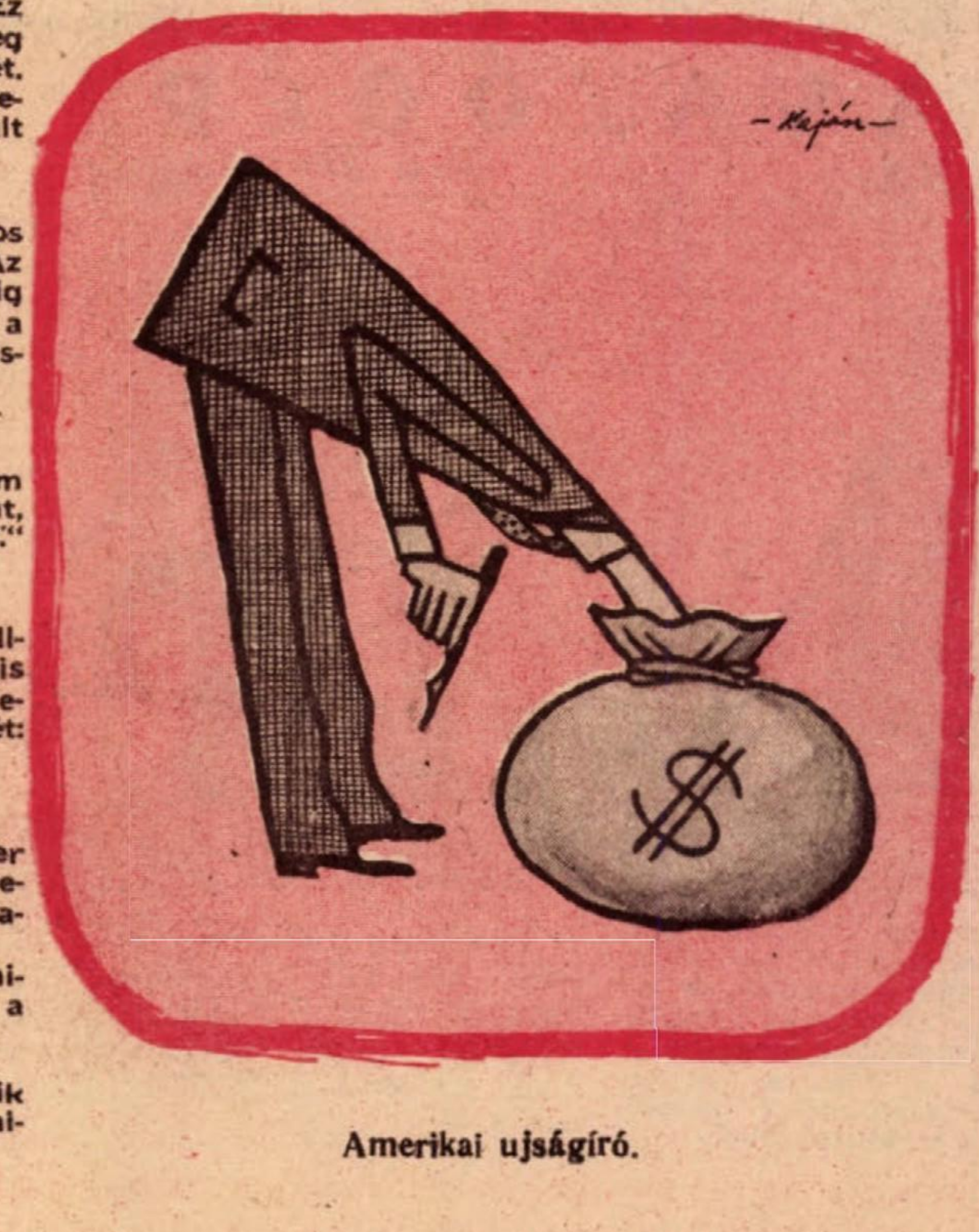

Amerikai ujságíró.

Faliújságmunkatársak

Néhány hét óta faliújságfelelős vagyok a lakóházunkban. Ebbeli minőségemben máris rengeteg tapasztalatot gyüjtöttem; mindenesetre több tapasztalatot, mint cikket. Tapasztalataimat itt közkinccsé teszem, faliújságfelelősök, faliújságmunkatársak és faliújságolvasók okulására.

1. A SZILAJ

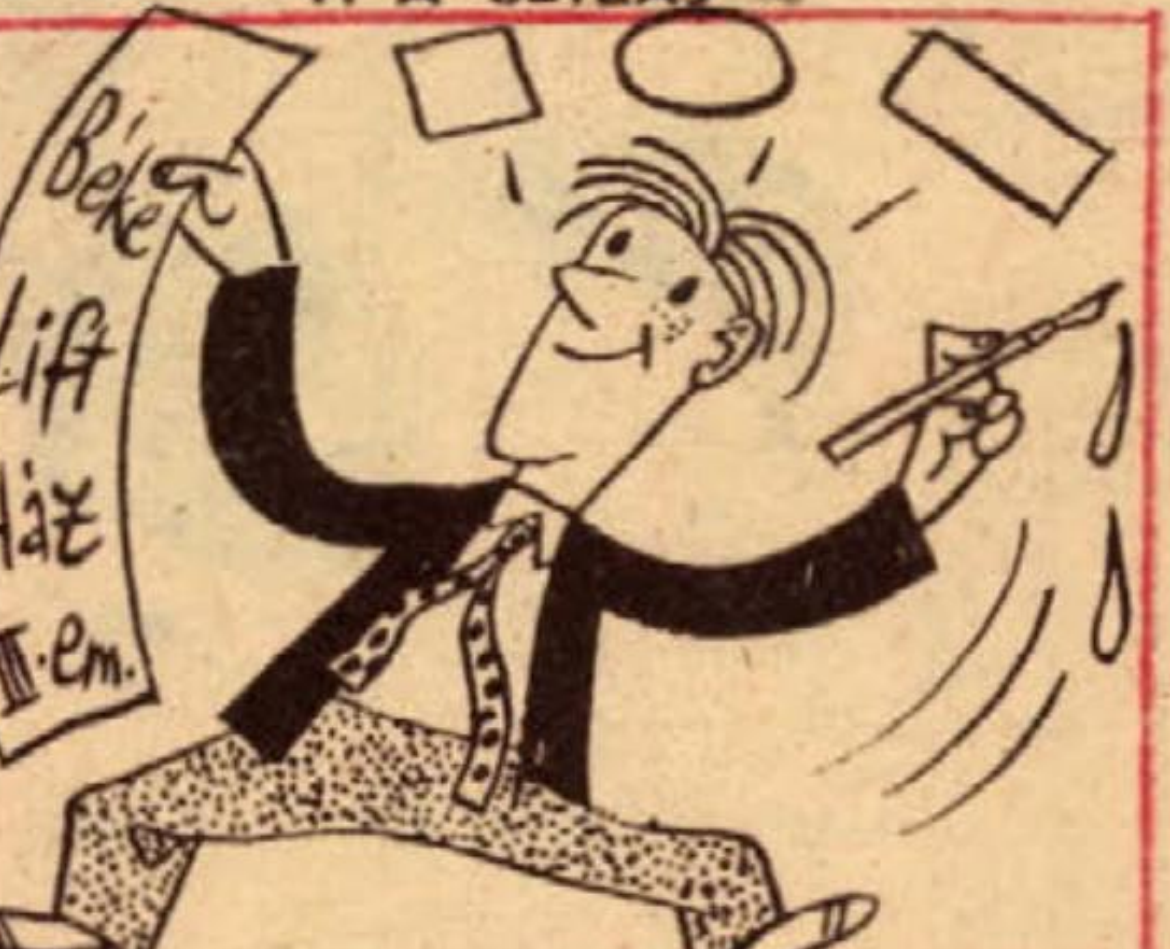

Ez, amikor meghallotta, hogy faliújságot csinálunk, nekemugrott:

— Már régen kellett volna! Három cikket irok mindjárt, egy téglányalakút, egy olyan kockaformájút meg egy oválisat, majd én körülvágom. Meg is illusztrálom őket, meddig tart az. Irok a békéről, a liftről, a lépcsőházi állapotokról, a harmadikemeleti helyzetről, az érdekli a lakótársakat, a villanyról meg négy-öt dologról, ami eszembe jut! Egy óra mulva hozom a kész cikkeket!

Azóta se láttam.

2. A SZOMSZÉDOK

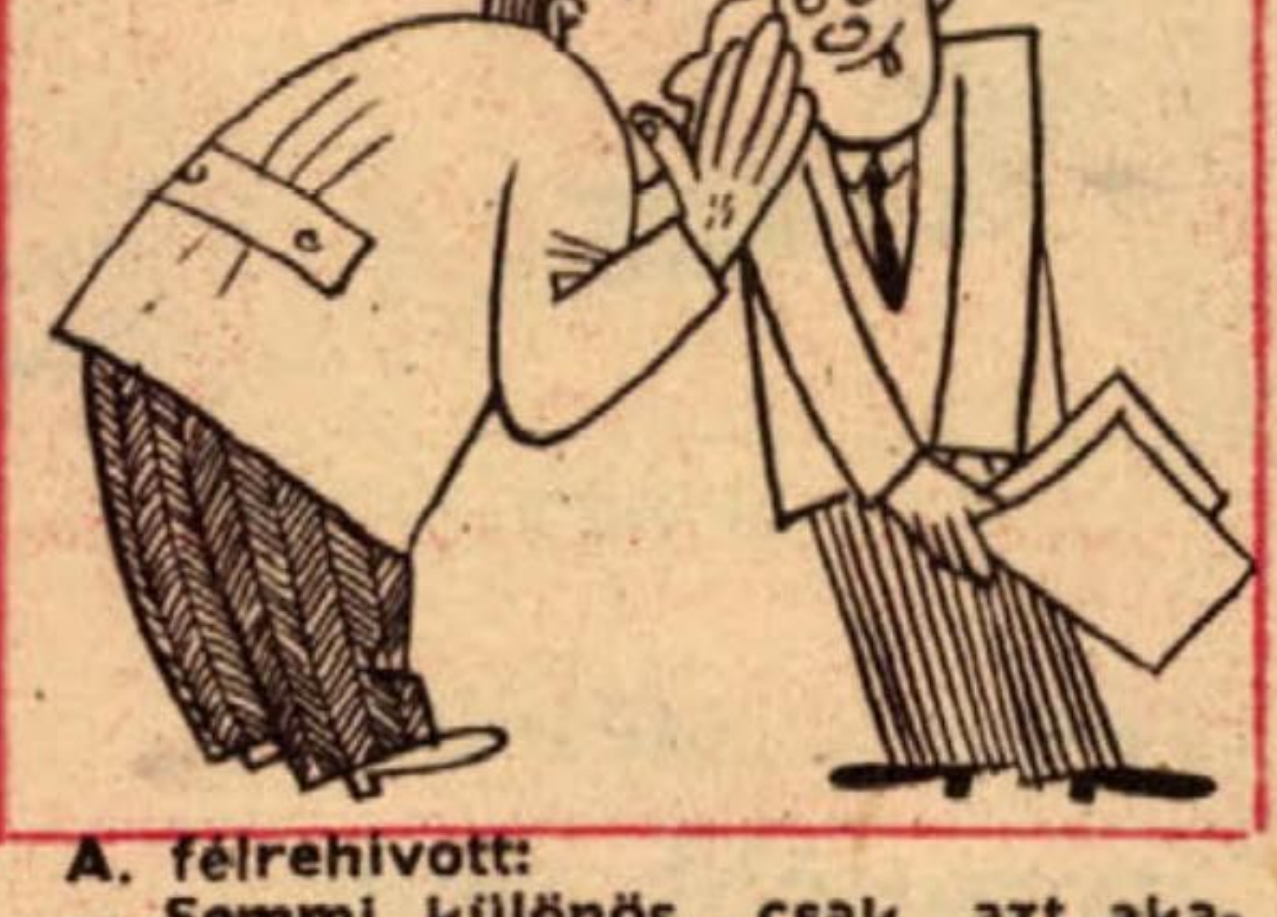

A. félrehivott:

— Semmi különös, csak azt akarom mondani, nehogy a szomszédommal irasson cikket! Ez a B. mindenüvé odatolakszik, mindenben benne akar lenni! És közben tudja, micsoda? Majd megsúgom magának.

És megsúgja.

Öt perc mulva B. is megsúgja ugyanazt A-ról. 1 : 1.

3. A MENNYDÖRGŐ

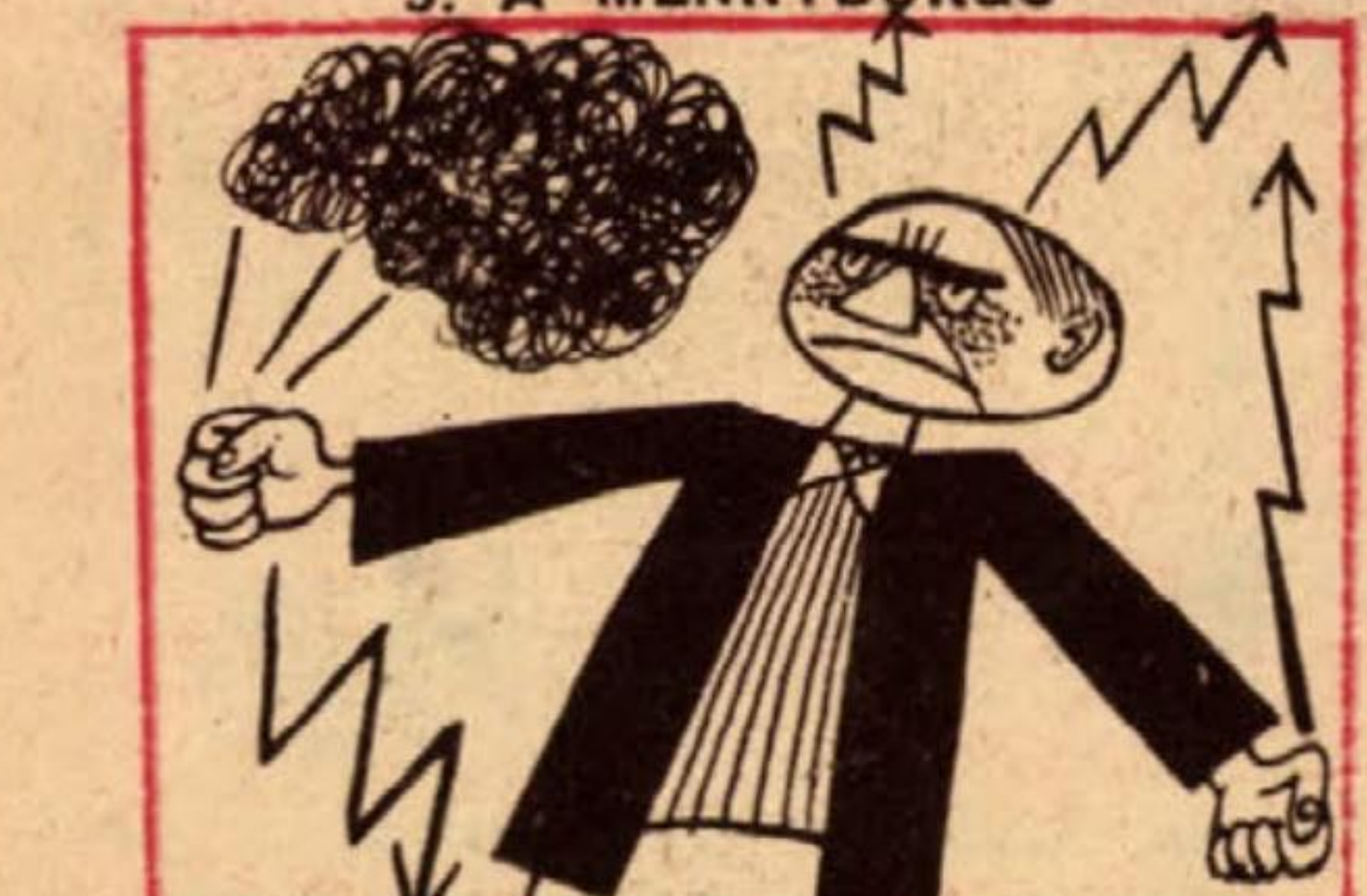

Ez megfogta a kabátgombomat:

— Nézze, slágerről én gondoskodok! Amit én írok, azt el fogják olvasni a lakók! Mert én odadörgölök nekik keményen! Olyan erőteljes, szaftos-kraftos cikk lesz! Vakarózni fognak tőle, de elolvassák! Bizza csak ide! A ház fele nem jött le a lakógyűlésre?! Majd adok én nekik! Olyan lesz az a cikk, mint a mennydörgés!

És másnap hozza is már a cikket, amely igy szól:

> Nagysikerű lakógyűlést tartottunk szombaton este házunkban. A lakógyűlés felejthetetlenül sikerült, de meg kell mondani az őszinte kritika hangján: a legközelebbi még ennél is jobban fog sikerülni, ha az egyáltalán lehetséges! Szívélyesen üdvözlöm minden szeretett lakótársamat!

— Hol itt a kritikai hang? — kérdem.

— Akartam — feleli gerincesen. — De aztán eszembejutott, hogy hátha megharagszik érte valamelyik lakótársam . . .

4. A RUTINOS

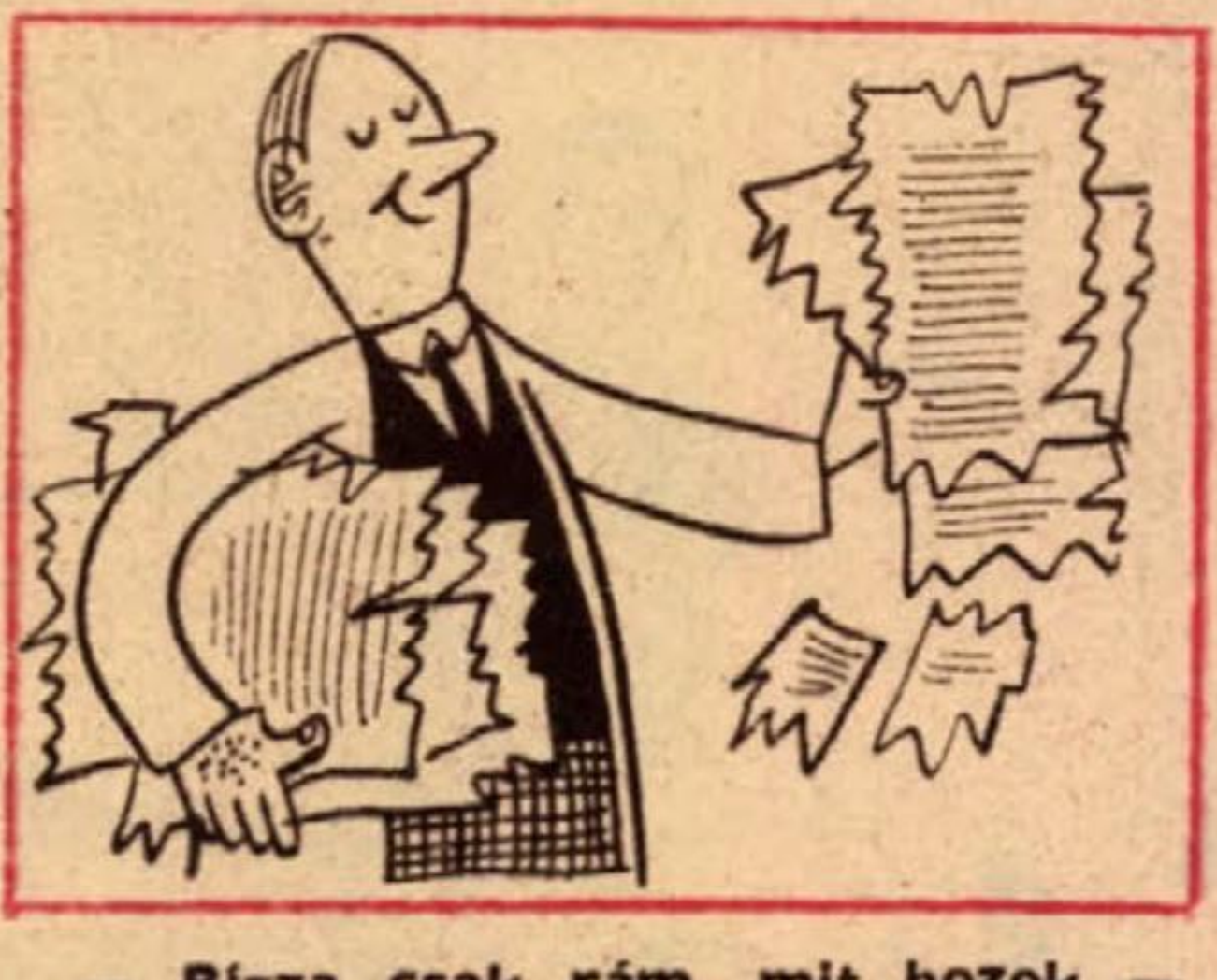

— Bizza csak rám, mit hozok — mondta ez. — Nekem nagy rutinom van ebben. Nem kimélem én a fáradságot, ragyogó dolgokat fogok hozni.

Másnap beállított hozzám hat cikkel. Az egyik a Szabad Népből volt kivágva, a másik a Világosságból, egy a Ludas Matyiból, egy a Kisiparosok Lapjából és két apróhirdetés nem tudom honnan, de kiderült, hogy utóbbiakat csak tévedésből adta ide.

— Értem — bólintottam — de miért olyan szakadozottak ezek?

— Ja? Tudja, egy másik faliújságról szedtem le őket, mert én az üzemi faliújságba is dolgozok . . .

5. AZ IGAZI

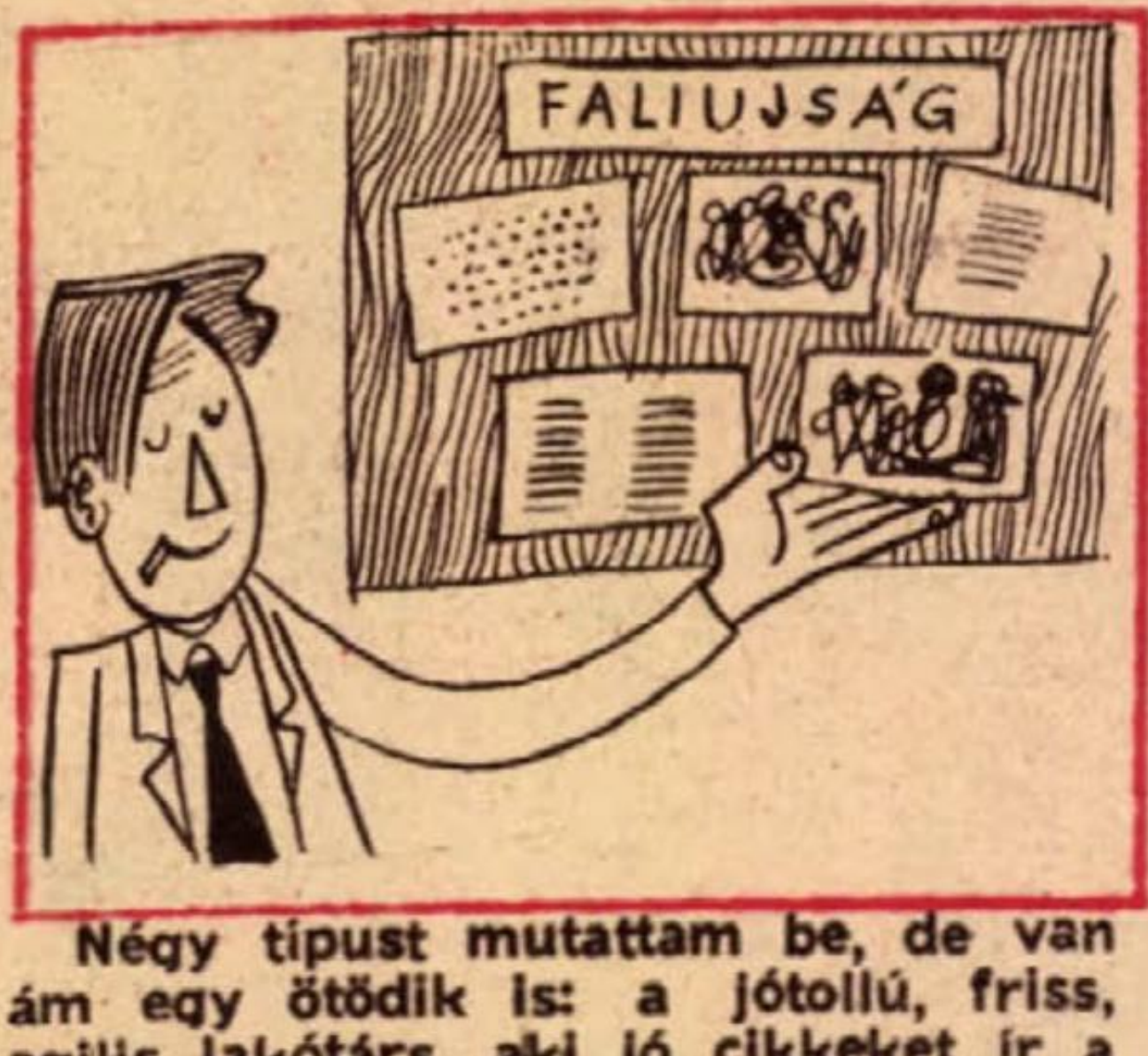

Négy tipust mutattam be, de van ám egy ötödik is: a jótollú, friss, agilis lakótárs, aki jó cikkeket ír a faliújságba.

Aki nem hiszi, jöjjön el és nézze meg a faliújságunkat, mindjárt jobbra a kapu alatt.

(—)

A HOLDKÓROS

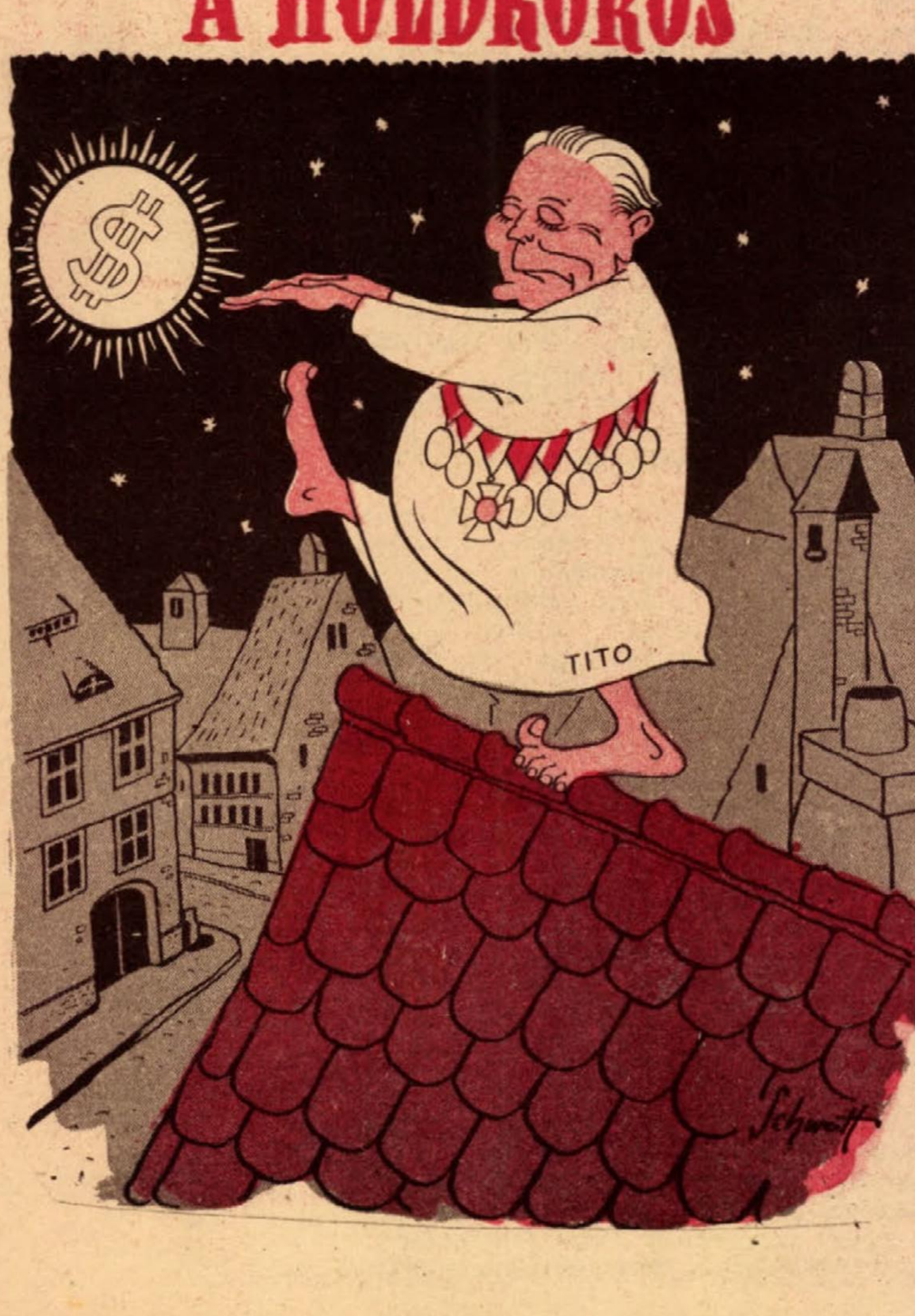

Szabadon bocsátják az amerikaiak a japán háborús bűnösöket

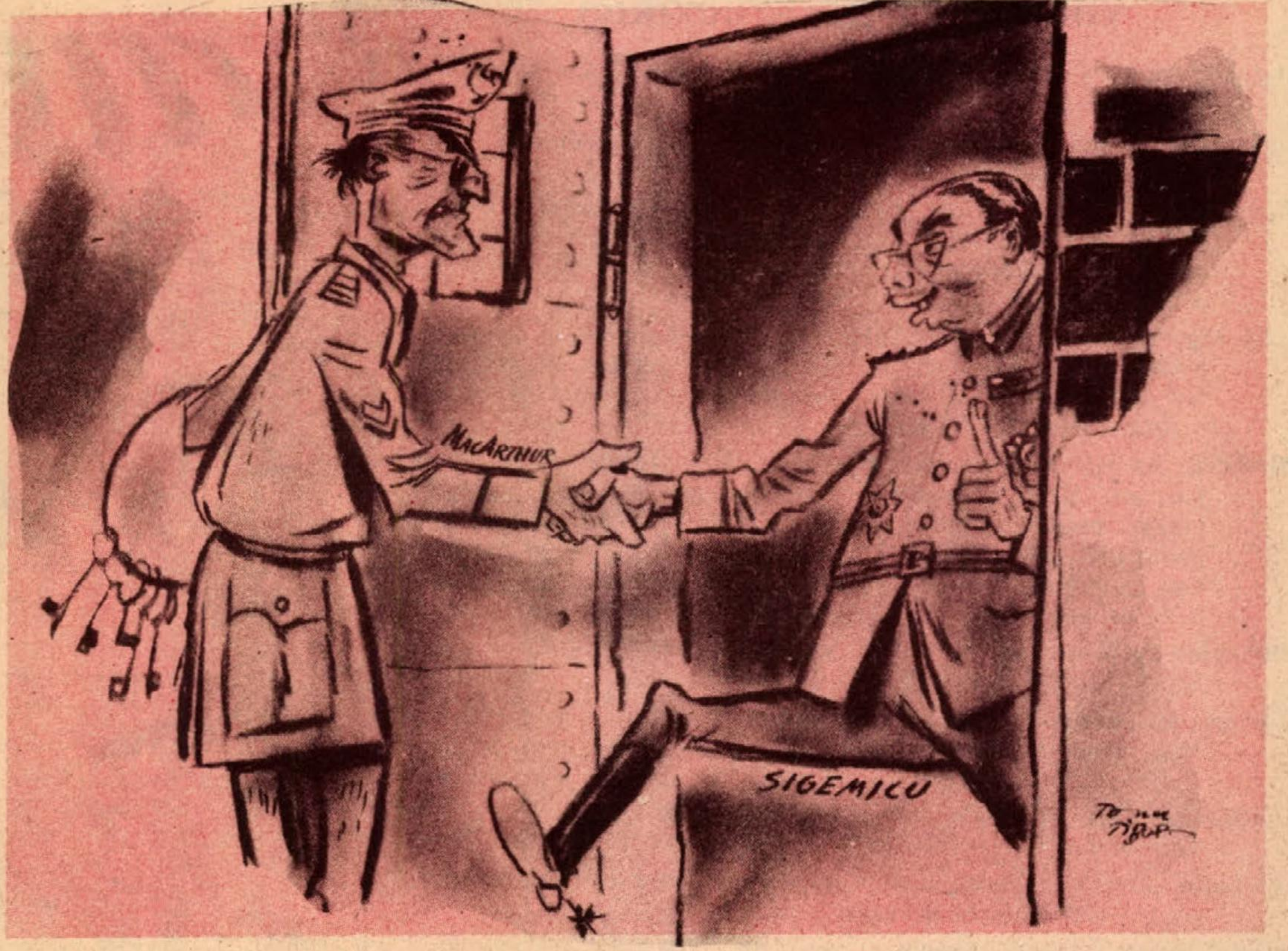

Sigemicu: Kösz Arthurkám, tudtam én, hogy mi háborús bűnösök összetartunk . . . .

Kedves Ludas Matyi!

Mi, alulirottak, tankönyvet készítünk. Október végén néhány íróasztali lámpára volt szükségünk. Hét darabra. Nem valami nagy átgondolással fogtunk hozzá a lámpák beszerzéséhez, az igaz. Minden különösebb és rendkívülibb értekezlet mellőzésével azt találtuk ki, hogy menjen el közülünk valaki, mondjuk a Kerékpár Rádió és Villamossági Kiskereskedelmi Vállalat (röviden: KERAVILL) legközelebbi fióküzletébe, vigye magával a szükséges írást, amely az állami vállalatok egymás közötti vásárlásaihoz szükséges, — álljon oda a pult elé és csak mondja ezt: *Kérek hét darab íróasztali lámpát.* Így is történt. S ezzel elindult a bonyodalom.

Megbizottunkkal közölték, hogy a tétel ára meghaladja az 500 forintot, ezért csak a központon keresztül lehet ez ügyletet lebonyolítani, minden esetre legyünk szívesek, ott a Központban megrendelésünket írásba adni. Belementünk. Hogyne. Írásba adtuk. A Központban.

Aztán vártuk a lámpákat . . . Vártuk egy napig . . . Két napig . . . Három napig . . . Mint a mesében. De lámpa csak nem jött. Telefonáltunk is és kérdeztük — mint a mesében — hol a lámpa?! A válasz rideg és meglepő volt: Az egész ügyet kiadták egy fióknak — tán csak nem annak, ahol mi eredetileg vásárolni akartunk — majd értesítenek, árajánlatot tesznek, stb.

Ámde egyre sötétebb lett, kell a lámpa. S most azt találtuk ki, hogy bementünk egy boltba, s megvettük a hét lámpát.

A lámpák vígan világítanak már asztalainkon és most íme megjött a Levél! A Kerékpár Rádió és Villamossági Kiskereskedelmi Vállalattól (röviden: KERAVILL s itt van a szomszédunkban). A keltezése neki — a levélnek, november 3., mindössze. A bélyegzője szerint viszont feladták november 8-án, mindössze. Így hát ma, 9-én reggel, jó korán, megtudtuk az alábbiakat:

„Hivatkozással október hó 31-én kelt megrendelésükre, közöljük, hogy a tétel árát és szállítási határidejét a szállító vállalat rendelésigazolásának beérkezése után, de legkésőbb 20 napon belül rendelésigazolásban fogjuk közölni."

Ha minden jól megy, tehát kb. még karácsony előtt, esetleg és netán, de legkésőbb bizonnyal, minden mozgásba jön a hét lámpa körül. Ezt hinnünk kell, hiszen oly komoly az egésznek a hangja, s a levélen pecsét és két aláírás, tintával és egy kézjegy ceruzával, valamint egy ügyintézőnek a szignuma, s még néhány szokásos rejtjel, valamint egy ügyiratszám: 7683/50.

Kérjük a LUDAS MATYIT, hogy közölje válaszunkat: már megvan a hét lámpa, elállunk a rendeléstől. Vagy talán táviratozzunk? Mert táviratcímet is közöl a levél izléses fejlécen, azesetre, ha netán valakinek valami sürgős volna. (Lámpa, vagy ilyesmi.) Kérdezzük, hogy az előttünk járó 7682 levél csak nem hasonló ügyben indult el?

Elvtársi üdvözlettel:

a Tankönyvkiadó Vállalat dolgozói.

Ez történt egy perc alatt

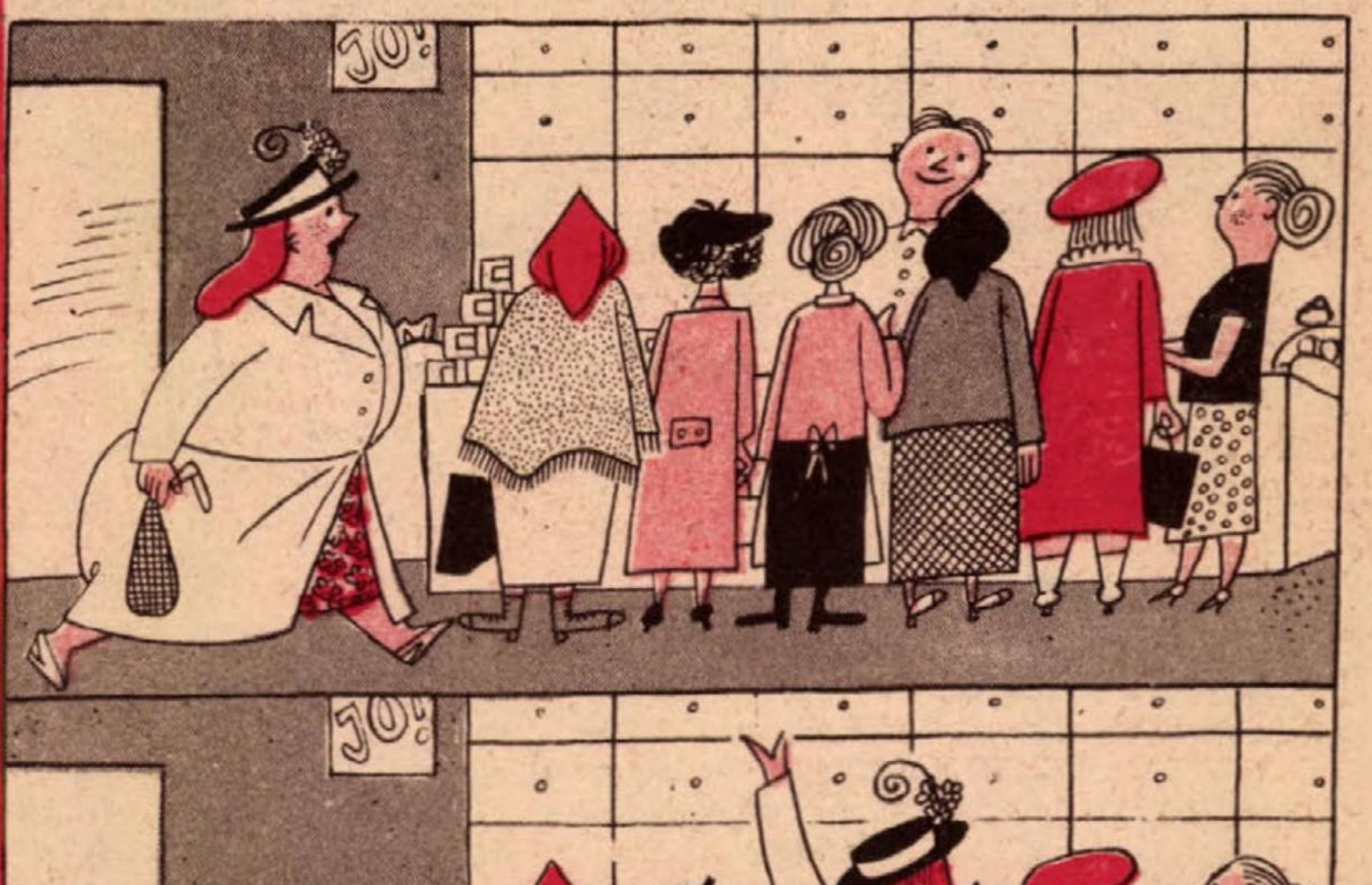

— Szolgáljon ki, már egy félórája itt állok!

Milyen lehet egy súlypontbolt?

(Az MTI jelentette, hogy Nyiregyházán új súlypontbolt nyilt meg.)

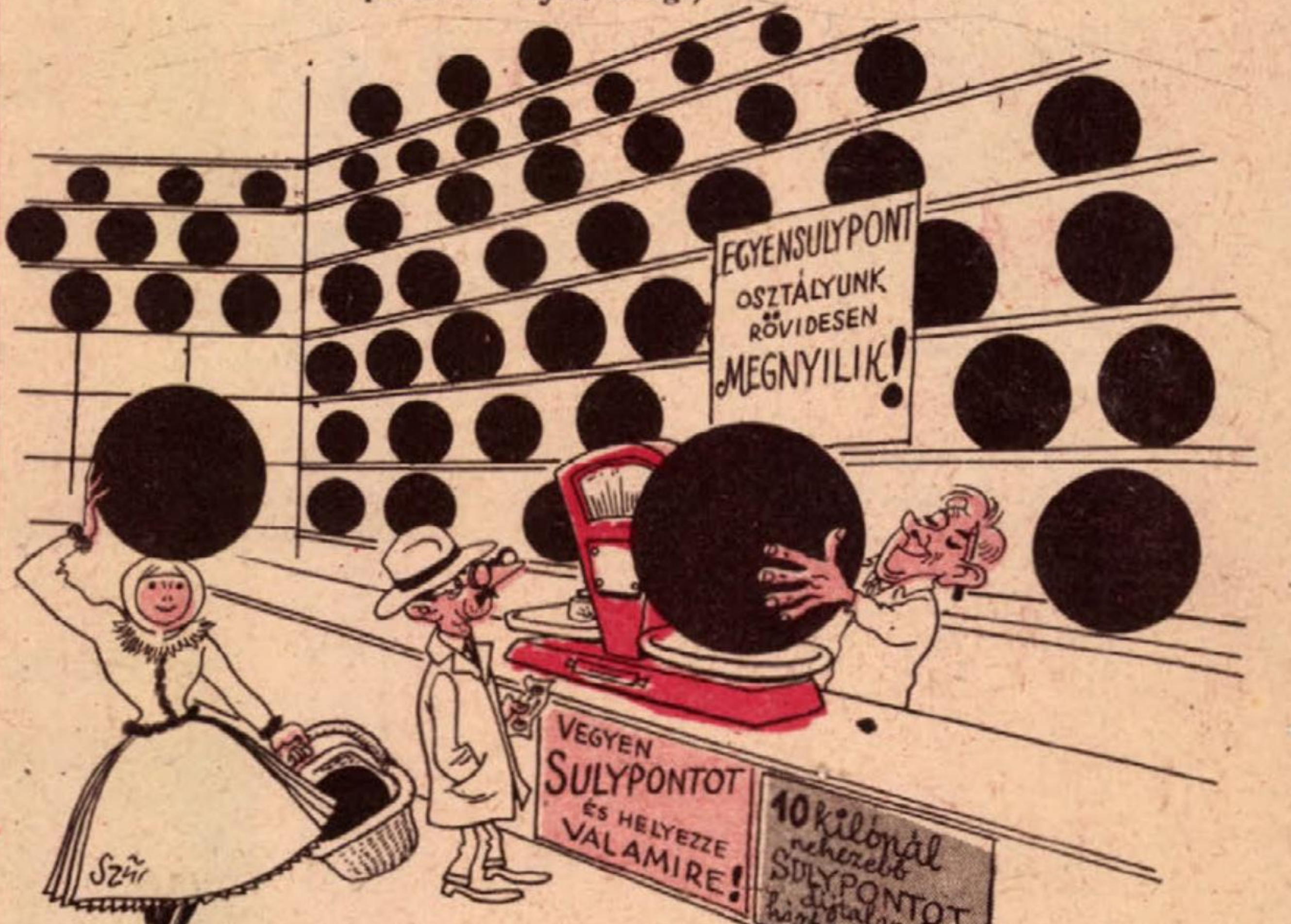
EGYENSULYPONT OSZTÁLYUNK RÖVIDESEN MEGNYILIK!
VEGYEN SÚLYPONTOT ÉS HELYEZZE VALAMIRE!
10 kilónál nehezebb SÚLYPONTOT díjtalanul házhoz szállitunk!
Szűr

— Uram, súlypont és súlypont közt nagy különbség van, de ezt merem ajánlani . . .

Ludas Matyi a VÖRÖSKERESZT nyomában

Vöröskeresztes kislexikon

Baleset. Ez az, ami mindnyájunkat érhet. Ennek elkerüléséért, megelőzéséért küzd a Vöröskereszt.

Egészség. Legdrágább kincsünk. Ezt védi, óvja, támogatja, fenntartja a Vöröskereszt.

Egészségőr. Mindenütt van, az egész országban. Törődik veled, ha beteg vagy, de akkor is, ha egészséges vagy, hogy ne légy beteg. Oktat, felvilágosít, mindent tud, mert jól kiképezte a Vöröskereszt.

Első segély. Ha az üzemben baleset ér, rögtön melletted terem az elsősegélynyujtó. Gyógyít és vigasztal, gondos és gyöngéd. Ne csodálkozz rajta, hogy ilyen jól tudja a hivatását, hiszen megtanította rá a Vöröskereszt.

MNDSZ. Az egészségvédelem más területén dolgozik. Néha azonban ott, ahol a Vöröskeresztnek kellene. Ilyenkor a Vöröskereszt meg van sértve. Néha viszont a Vöröskereszt dolgozik ott, ahol az MNDSZ-nek kellene. Ilyenkor az MNDSZ van megsértve. Ha pedig mind a kettő ott nemdolgozik, ahol neki kellene, akkor az egészségügy van megsértve.

Önkéntes ápolónő. Hét kollégiumban, háromhónapos tanfolyamokon képezi ki őket a Vöröskereszt.

Társadalmi szervezet. Nem lehet pontosan tudni, hogy micsoda. Nem üzem és nem vállalat. Nem hivatal és nem lerakat. Alakja, formája, színe, szaga nincs. Ez most a Vöröskereszt.

Tömegszervezet. Mindenki tudja, hogy micsoda. Főleg a Vöröskereszt tudja. Ez az, ami ő szeretne lenni.

Vértadók. Derék emberek, akik vért adnak beteg embertársaiknak. Egyre többen lesznek, ezért agitál a Vöröskereszt.

Vöröskereszt. Segítsd, támogasd, szeresd!

A VÖRÖSKERESZT

Régen

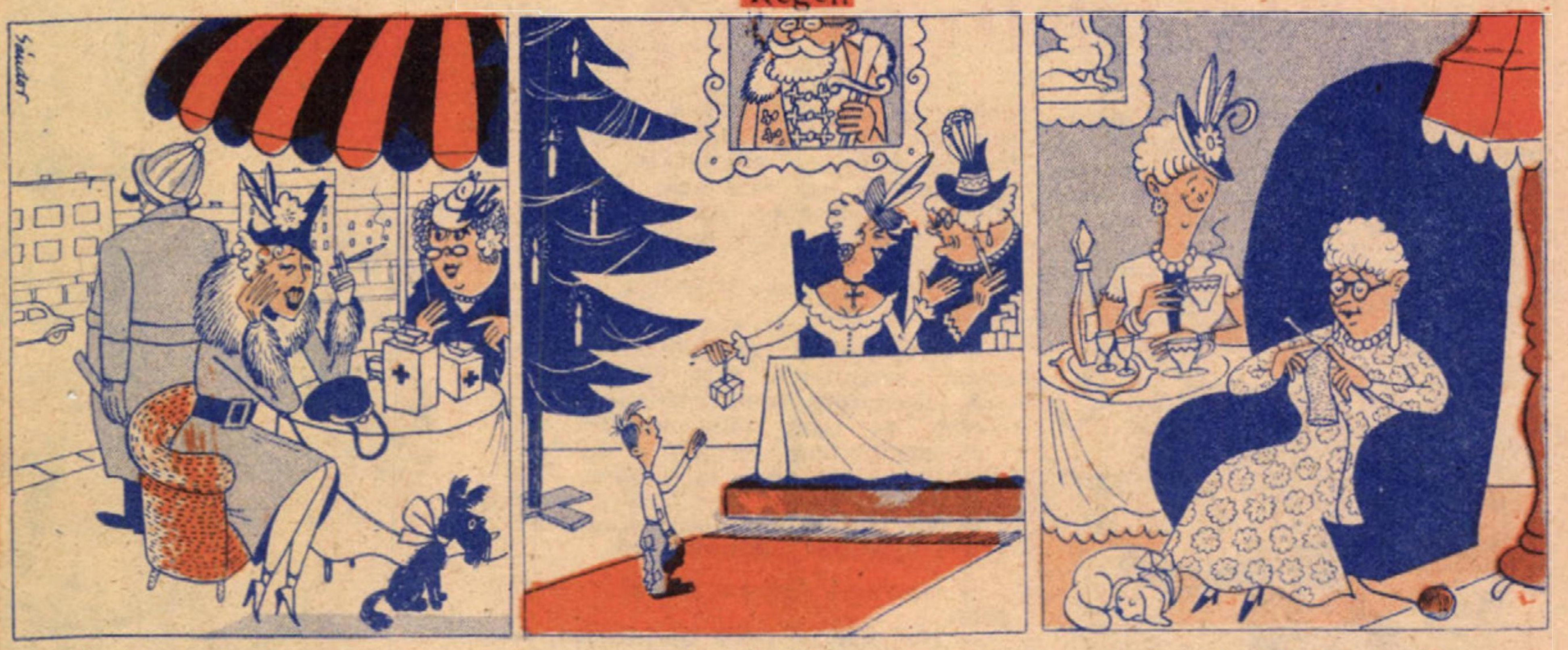

A nemzetesasszony — A zászlóanya — Az alapitványi hölgy

Most

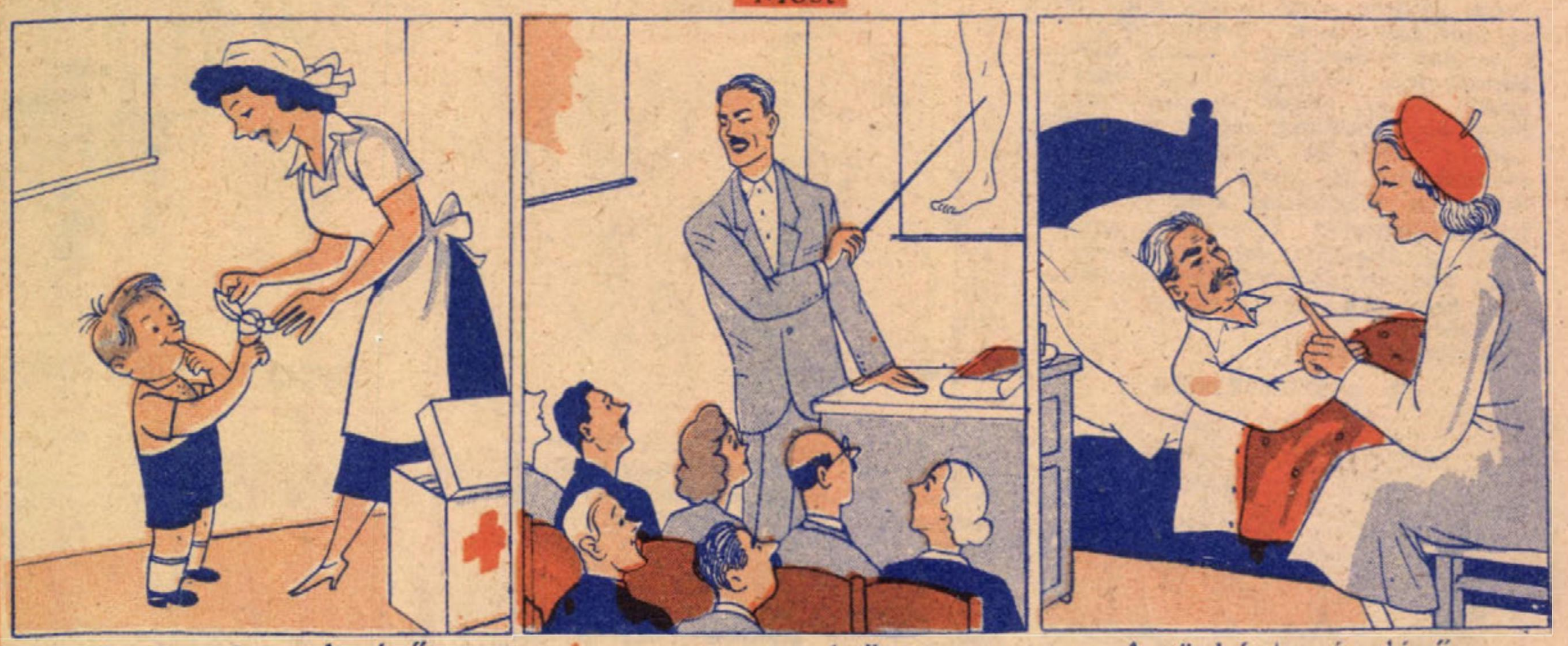

Az üzemi gondozónő — Az egészségőr — Az önkéntes ápolónő

Az ápolónőképzőben

Gondolatok palacsintaügyben

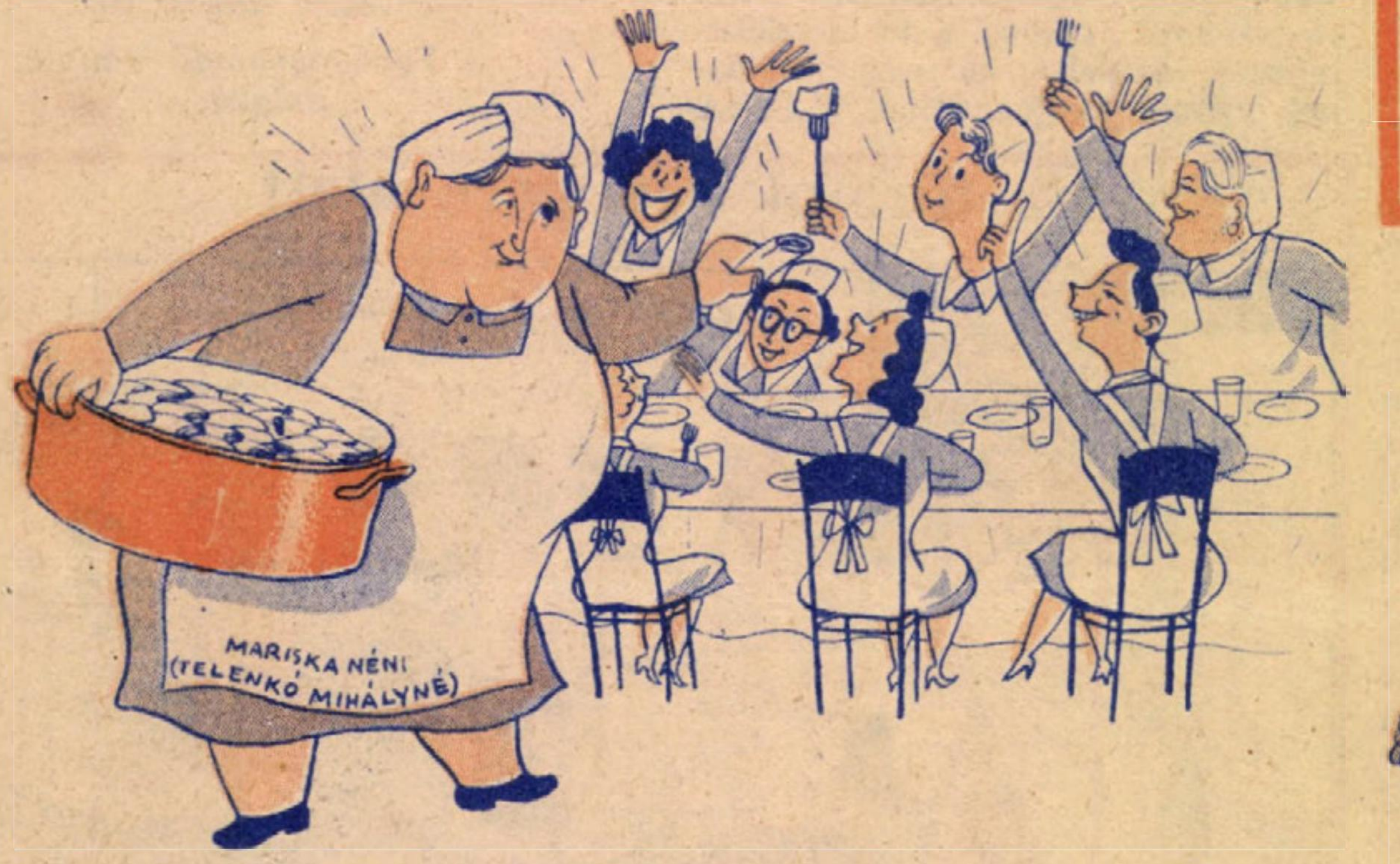

Amikor a Hieronymi-úti ápolónőképző iskolában a hibák felől érdeklődtünk, a következő tömör és egyszerűségében is férfias erővel ható választ kaptuk: „Nálunk minden rendben van!"

A tisztelettől haldokolva kezdtünk ezekután körülnézni. Szag után mentünk és így csakhamar elérkeztünk az ebédlőbe, ahol számos egyenruhás leányzót és számtalan túróspalacsintát találtunk. Ez utóbbiakat, miként egy jó Pius a pápai áldást, a légies termetű Mariska néni osztogatta hívei között. Saját bevallása szerint az utolsó falatról is képes lemondani kosztosai javára, ami fenti képünk tanusága szerint roskatag termetére is rányomja bélyegét. Egyébként Mariska néni következetes egyéniség: ha reggel odakozmálja a tejet, akkor a folytonosság kedvéért aznap gondoskodik az ebéd és a vacsora kozmájáról is. Így jönnek létre a „kozmanapok", amelyek bizonyára szerves részét alkotják a fentebb említett „minden rendben" szöveggel ellátott önkritikának...

A XIII. kerületben

A plakátragasztónknak van ízlése

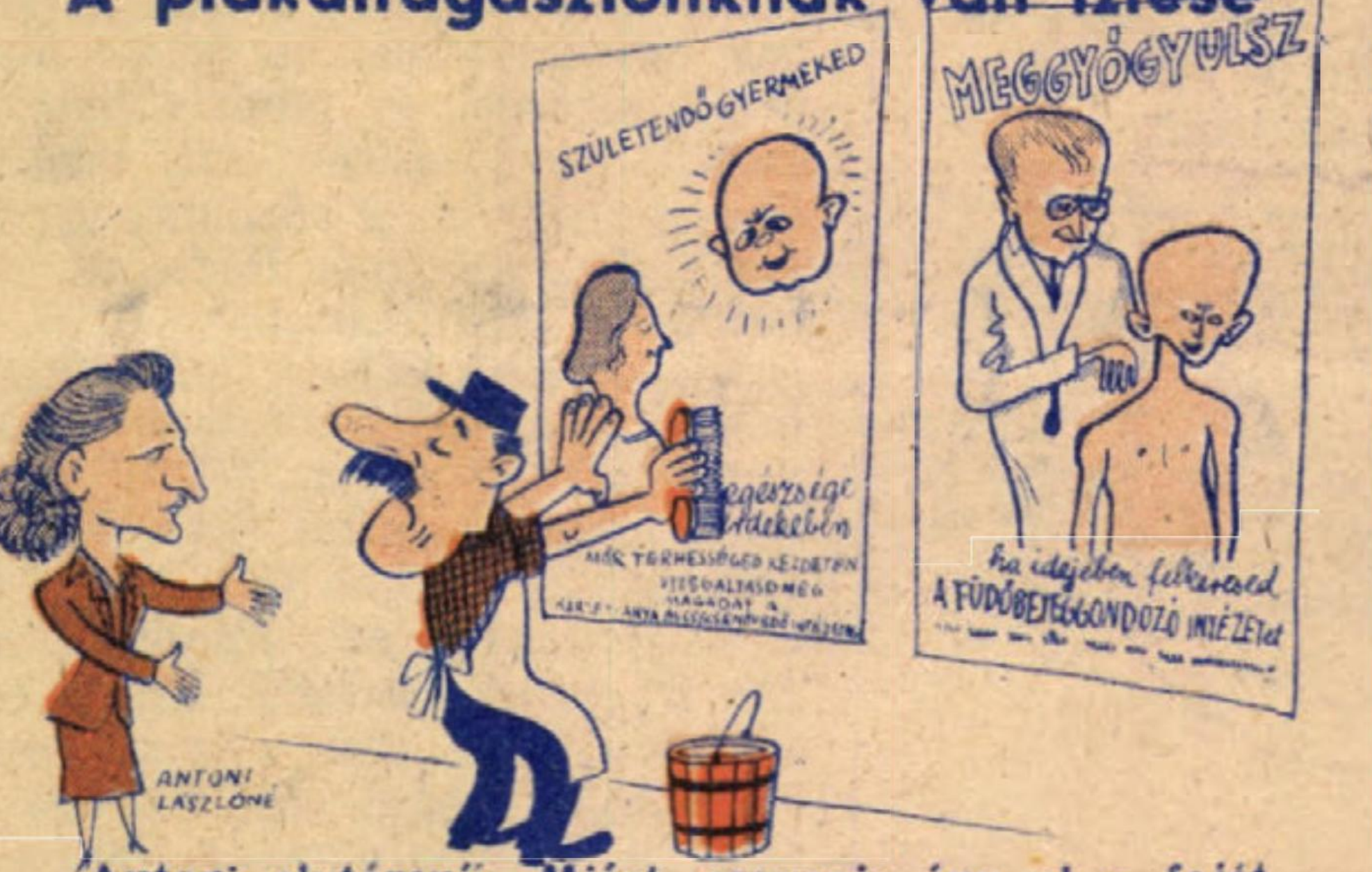

Antoni elvtársnő: Miért csavarja így el a fejét, amikor ezeket a plakátokat ragasztja?

Plakátragasztó: Nem bírok odanézni, mert félek, hogy rosszul leszek.

A vérellátó intézetben

A gyengébb nem

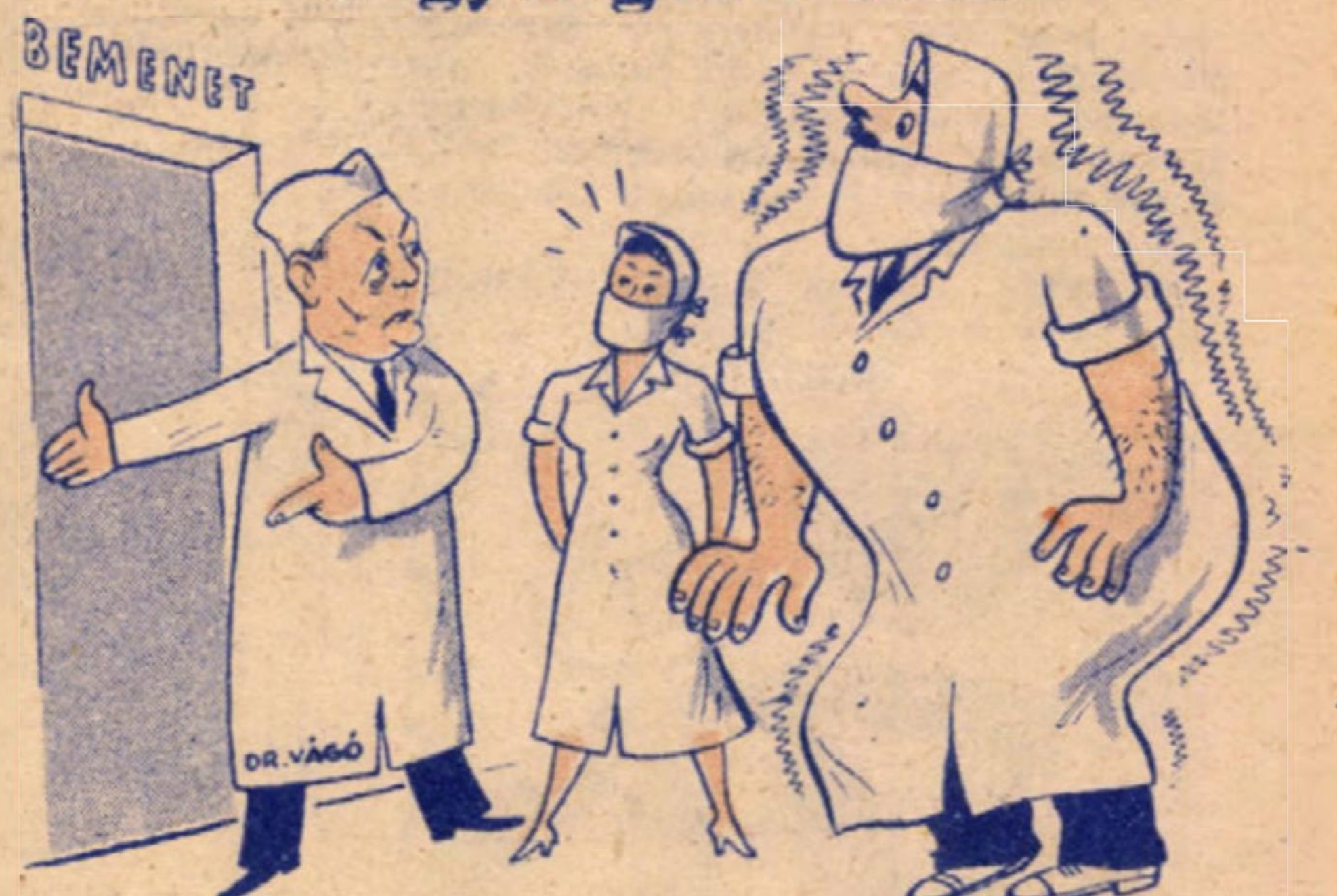

Dr. Vágó: Ugyan szaktárs, fél attól a kis tűszúrástól? Nézze meg, ez a kis bátor nő nem fél.

Férfi: Nagy kunszt. Ha én bátor lennék, én se félnék.

A központban

ÁÉK-ellenőrzés a könyvelésben

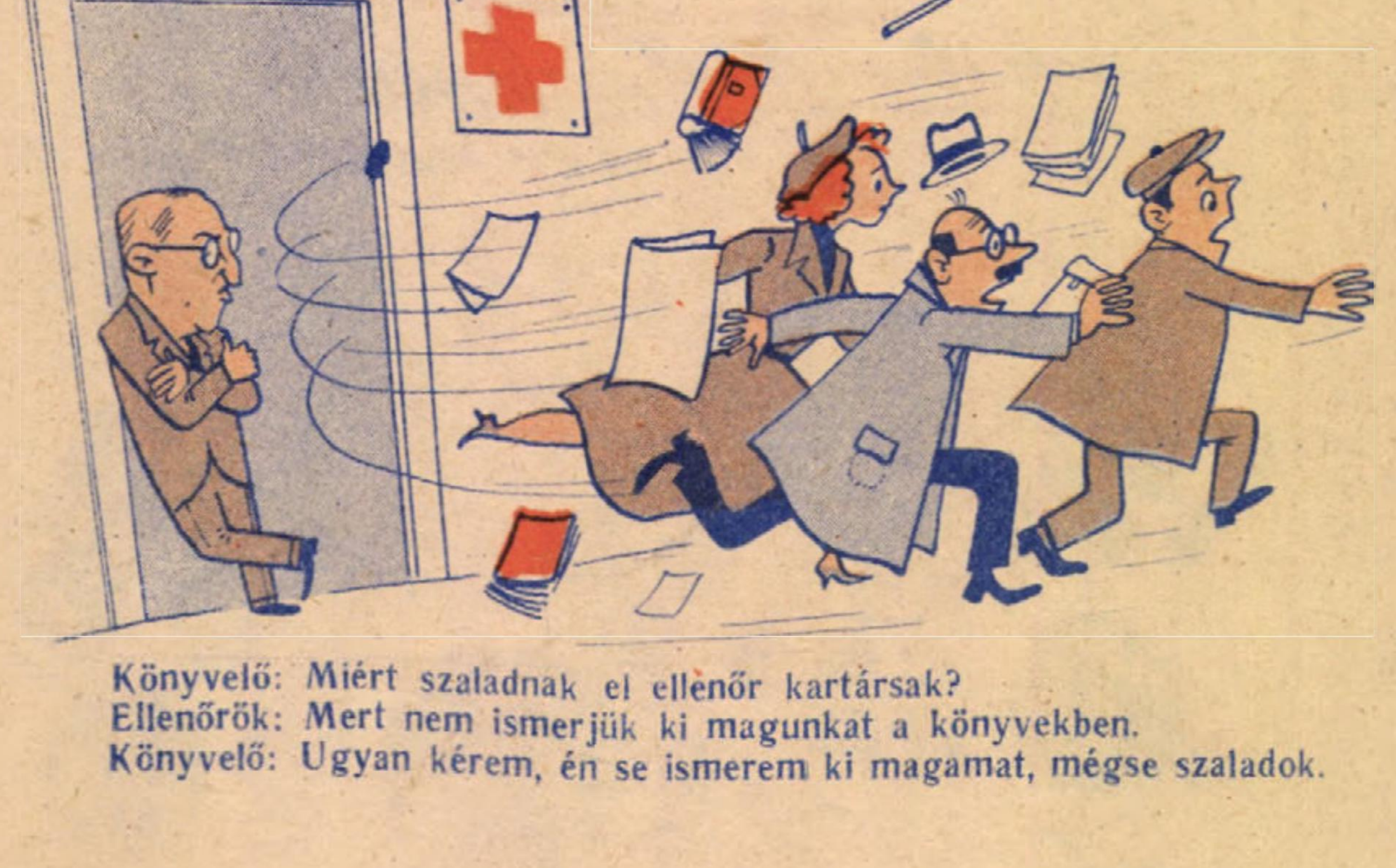

Könyvelő: Miért szaladnak el ellenőr kartársak?
Ellenőrök: Mert nem ismerjük ki magunkat a könyvekben.
Könyvelő: Ugyan kérem, én se ismerem ki magamat, mégse szaladok.

Házasságközvetítés

Az ember mindig újat tanul. Igy például megtudtam, hogy a véradás jobb, mint a sósborszesz: üdít, frissít, fiatalít és mindezek tetejében még a gutaütéstől is megóvja azt, aki arra hajlamos. Sőt egyéb áldásai is vannak. A legenda például megemlékezik egy éltesebb férfiúról, aki — hogy úgymondjam — már huzamosabb ideje a békés öregség zavartalan nyugalmát élvezte és a harmadik vérvétel után hirtelen eszébejutott, hogy tulajdonképpen miért is ne nősülne ő meg...

Ezekután cseppet sem rendültem meg, amikor az is kiderült, hogy a véradás kiváló házasságközvetítő. Mert erről is szól a legenda.

Egy derék fiatalember — nevezzük Edének — egy szép napon egy adag vért adott. Utána szépen lenyelte a vajaskenyeret, leöblítette az üveg sört és mit sem sejtve távozott.

Néhány nap mulva valahol a kies Karpfenstein-utca táján rájöttek a jó doktorok, hogy egy szende hajadon — kinek nagylelkűen a Matild nevet adományozzuk — vészes vérszegénységben szenved. Hogy ne szenvedjen tovább, egy kis üvegből sietve belepumpáltak vagy másfél deci vért. A kis palackon cédula állt, a cédulán pedig ez: Fültő Ede életkor, lakcím.

A másfél deci pedig vidáman keringeni kezdett a szende Matild ereiben és valahányszor keresztüllüktetett a kalimpáló kis szíven, egy méla sóhaj hozta mozgásba a levegőt, amely sóhaj így szólt: Ede, ó Ede! Es Ede, aki már régen elköltötte azt a harminc forint költségmegtérítést, amit véradásért kapott, még akkor sem sejtett semmit.

Ám a jó Népjóléti Minisztérium tovább szőtte a fonalat: egy szép napon baráti összejövetelt rendezett, ahol a véradók találkoztak azokkal, akik vérüket vették. Így Ede sem kerülhette el sorsát és bele kellett törődnie, hogy Matild, akit már az első pillanatra kellemes jelenségnek talált, életmentőjeként tisztelje. Hosszasan csevegtek vércsoportokról, transzfuzióról, vérképekről, fibrinekről és a harmadik vérplazma után Ede megkérte Matildka kezét. Mivel Ede nem volt éppen halvérű legény és a másfél deci Matildkában is megtette a hatást: igent mondott. Tegnapelőtt volt az esküvőjük.

Mondom, az ember mindig újat tanul.

Németh Zoltán

Képrejtvény

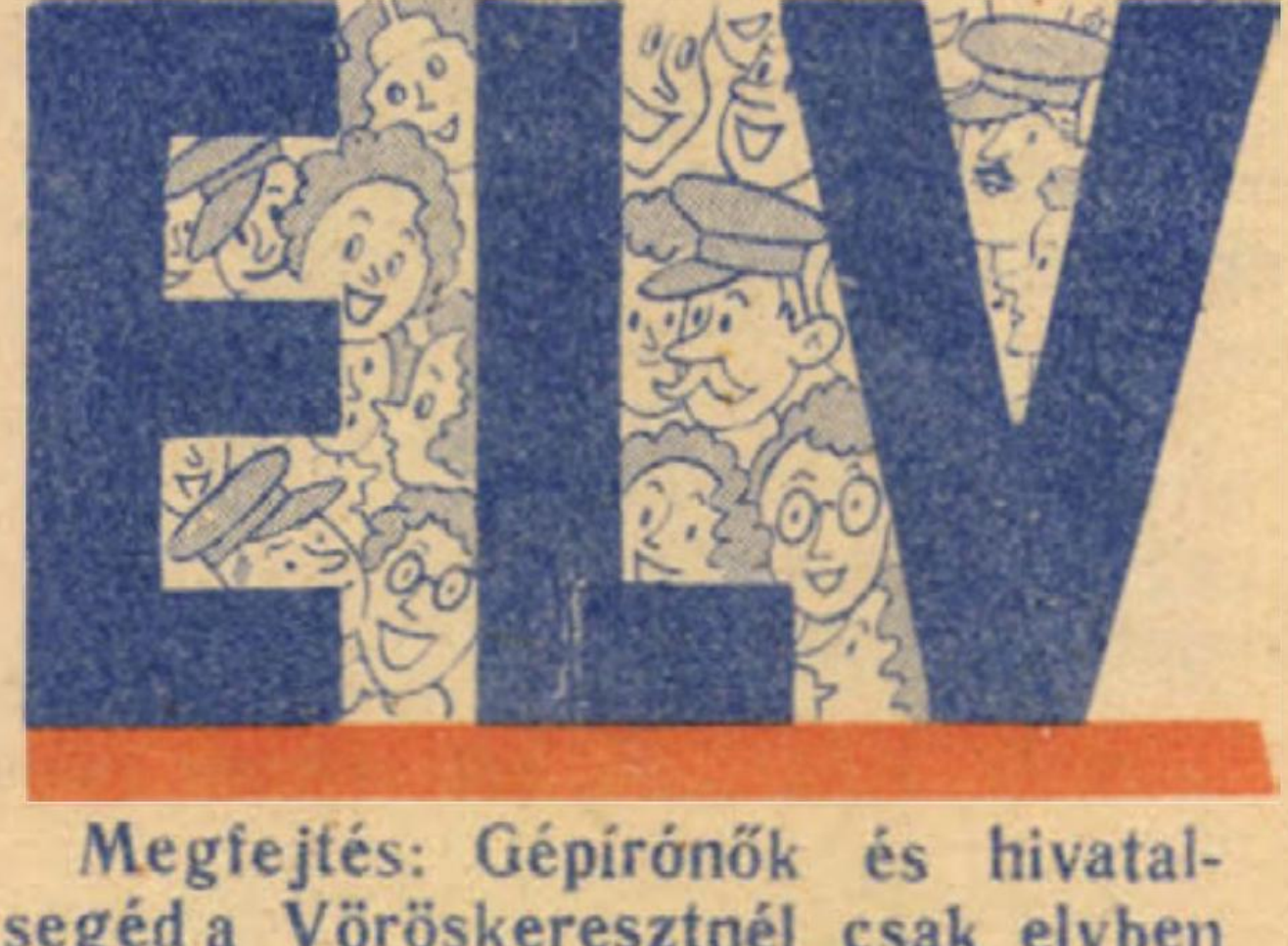

Megfejtés: Gépírónők és hivatalsegéd a Vöröskeresztnél csak elvben vannak.

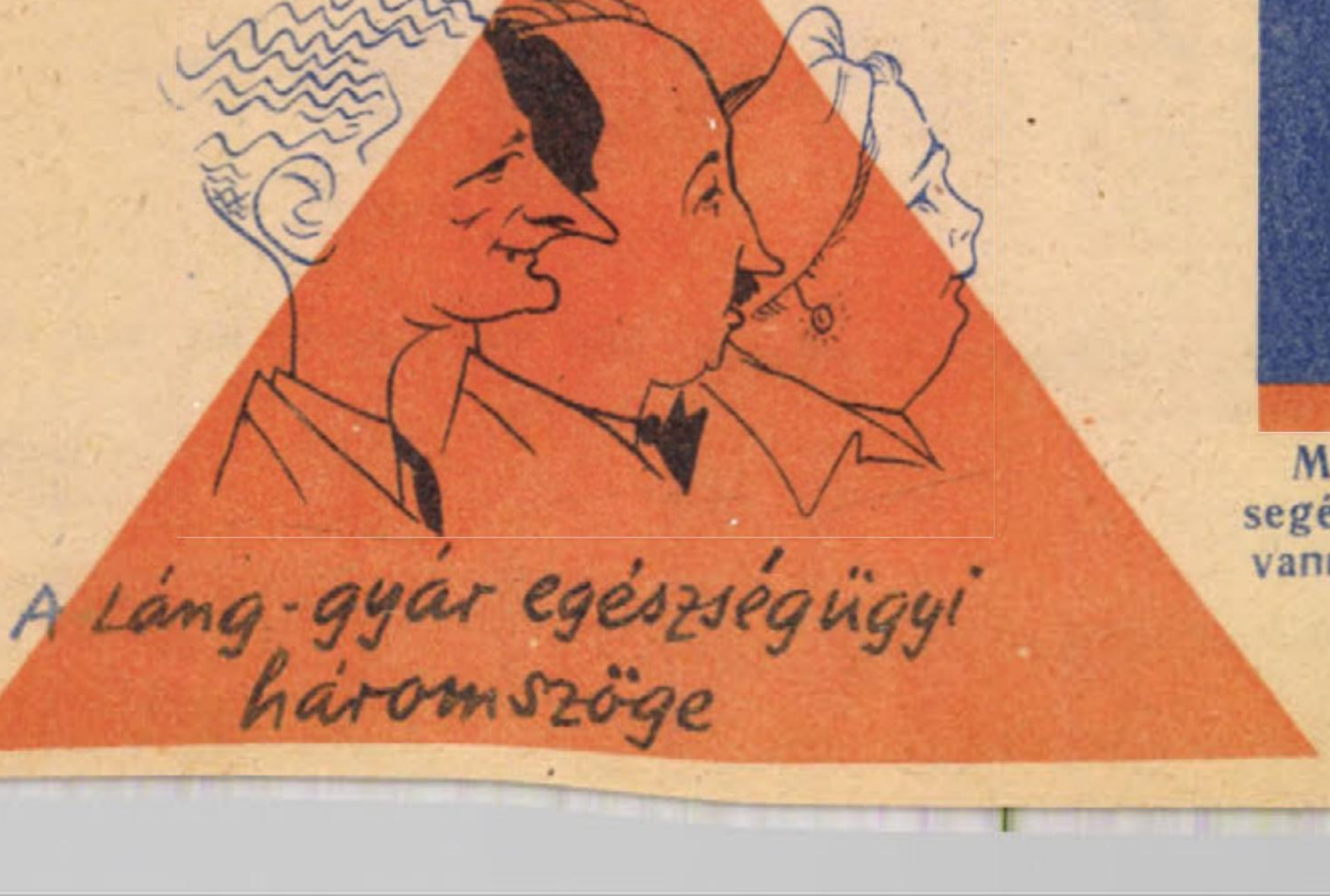

A Láng-gyár egészségügyi háromszöge

Jövő héten:
Ludas Matyi
a
PANNONIA
Szőrmegyárban